నవంబర్ 2006 Rs. 13 /-

చందమామ

60 సంవత్సరాలుగా విజ్ఞాన వినోదాలు విరజిమ్ముతూన్న విశిష్ట పత్రిక!

TEST YOUR IQ

- Who was the Indian representative in the UN who first mooted the idea of a Universal Children's Day?
- Who was the founder of the Swatantra Party?
- By adding what colour to which colour can we get brown?
- Which is the north-eastern state which has earned the sobriquet "Switzerland of India"?
- When does India celebrate Children's Day every year?
- What was the original name of Tatia Tope?
- Which is the largest squirrel? And which is the smallest?

If you feel you are stumped, don't worry, you'll get all the answers in Junior Chandamama November 2006 issue. Go, grab a copy!

Junior CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

NOW AVAILABLE AT YOUR NEAREST NEWS STAND FOR RS.15 PER COPY

PAY ONLY RS.150 FOR ANNUAL SUBSCRIPTION AND SAVE RS.30

For Further Details write to :
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82, Defence Officer's Colony,
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

చందమామ

సంపుటి: 59 నవంబర్ 2006 సంచిక: 11

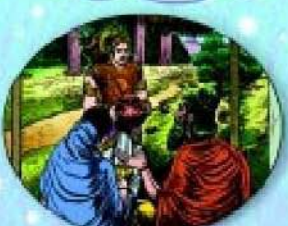
ఈ సంచికలో...

ఈ నెల విశేషాలు

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy $2
Annual subscription $20

Remittances in favour of
Chandmama India Ltd.
to
Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్ని దేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. 150.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, మనిఆర్డర్ ద్వారాగానీ 'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్' పేరిట పంపండి.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

భావితరాలకు భద్రత

సెప్టెంబర్, అక్టోబర్, నవంబర్ నెలలు భారతీయులకు, ముఖ్యంగా పిల్లలకు చాలా ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకున్నవి. సుప్రసిద్ధ తత్వవేత్తగా, గొప్ప ఉపాధ్యాయుడుగా పేరుగాంచిన డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ జన్మదినమైన సెప్టెంబర్ 5వ తేదీన ఉపాధ్యాయ దినోత్సవం జరుపుకుంటున్నాం. పిల్లల ప్రవర్తనను తీర్చిదిద్దడంలో ఉపాధ్యాయుల పాత్ర చాలా గొప్పది. అందుకే 'ఆచార్య దేవోభవ!' అంటూ మన పురాతన గ్రంథాలు గురువును దైవంగా కీర్తిస్తున్నాయి!

అక్టోబర్ 2వ తేదీ గాంధీ జయంతి. నిరాడంబరంగా జీవించి, సత్యాహింసల మార్గంలో పయనించి, మన దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సముపార్జించి పెట్టిన మహనీయుడు మహాత్మా గాంధీ. అందుకే బాపూజీని జాతిపితగా గౌరవిస్తున్నాం. దేశప్రజలు గౌరవప్రదంగా జీవించడానికి మార్గం చూపిన మహనీయుడు పూజ్య బాపూజీ!

తొలి ప్రధాని జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ దేశ ఆరోగ్యాన్నీ, బాలల ఆరోగ్యాన్నీ సమానంగా భావించారు. పిల్లల పట్ల ఆయన అపారమైన ప్రేమను కనబరచారు. బాలల శారీరక, మానసిక అభివృద్ధి కోసం ఆయన కృషి చేశాడు. ఆయన్ను పిల్లలు చాచా నెహ్రూ అని ప్రేమగా పిలిచేవారు. ఆయన జన్మదినం నవంబర్ 14వ తేదీని బాలల దినోత్సవంగా జరుపుకుంటున్నాం.

జాతికి వెలుగు దారులు చూపిన ఆ మహనీయుల అడుగుజాడలలో పయనిస్తూ, శాంతి భద్రతల పరిరక్షణకు, ప్రగతికి మనవంతు కృషిచేద్దాం. అప్పుడే భావితరాలకు భద్రతను సమకూర్చినవారమవుతాం.

సంపాదకుడు : **విశ్వం**

పాఠకుల లేఖలు

1965 సిం. న్ఞు ంచి చందవూ వు పాఠకుడిని. 1984 న్ఞు ంచి చందవూ వు రచయ్ఞు తని. అప్పటిలో సొయ్ఞు ంసివు యూ ల్ఞు ఇంటి వ్ఞు ంద్ఞు న్న అర్ఞు గ వీ ద అక్కతో కలసి కూర్చుని చందవూ వు చదవడం ఇప్పటికీ జీవితంలో అందవెు ౖన అన్ఞు భవం. చందవూ వు లో తొలికథ ప్రచ్ఞు రించబడడం జీవితంలో ఒక వు ధ్ఞు రఘట్టం. పాఠకుడిగా చదివించినట్లే, రచయ్ఞు తగా చందవూ వు ఎంతో ప్రోత్సహించింది.

చందవూ వు చదవడం వు న సింస్కృతిని పిరిరంచ్ఞు కోవడవేు అయ్ఞు ్యంది. వు ధ్యలో కొంత కాలం చందవూ వు ఆగిసప్పుడ్ఞు ప్రవహిస్తున్న 'జీవనది' ఆగిసంత బాధ కలిగింది. భగవంతక పివలన వు రలా ఆ జీవనది వు న్ఞు ్మంద్ఞు కొచ్చింది.

రావూ య్ఞు ణకాలంలో బాలరావ్ఞు డ్ఞు చందవూ వు కావాలని వూ రాం చేస్తే దశరథ వు హారాజు అద్దంలో చందమామ చూపించి మురిపించాడు. అదే నేడైతే తప్పక ఈ చందవూ వు చేతిలో పెట్టి ఉండేవాడ్ఞు. ఆకాశానికి ఆ జాబిలి అందం. అవనికి ఈ చందవూ వు 'వరం'. ఆచంద్ర తారార్కం మన చందమామ అద్వితీయంగా వెలుగులు విరజివూ ్మలని వు న్ఞు స్ఫూర్తిగా కోర్ఞు కుంట్ఞు న్నాన్ఞు.

– ఎస్. శివనాగేశ్వరరావు, తెనాలి (ఆం.ప్ర)

నేన్ఞు చందవూ వు న్ఞు 1956 నుండి ఎరుగుదును. అప్పుడు దాని వెల 60 పైసలు. బేతాళ కథల్ఞు, బోధిసత్త్వుని కథల్ఞు, వూ య్ఞు లవూ రి కథల్ఞు, పౌరాణిక కథలతో ప్రతీ సించిక ఎంతో ఆకర్షణీయ్ఞు ంగా ఉండేది. అదే బాణీలో నేడ్ఞు కూడా నడ్ఞు స్తున్న ఏకైక బాలల పత్రిక ఇదొక్కటే! పై ర్వం క్విజల్ఞు లేమానేటి బాలబాలికలకు, పెద్దలకు ఈ క్విజల వూ లంగా వె దడ్ఞు కు వే త కలిగి విజ్ఞానవంత్ఞు ల్ఞు గా చేస్తోంది. అప్పుడ్ఞు –బజీల్ఞు ఎక్కువగా ఉండేవి.శంకర్‌గారి బొవ్ఞు ్మల్ఞు కళ్ళకు కట్టినట్లుండేవి. నింద్ఞు నూరేళ్ళు వర్ధిల్లాలని కోర్ఞు తాన్ఞు.

– పక్కి బాలకృష్ణారావు, గరివిడి (ఆం.ప్ర)

ఆగస్టు చందవూ వు చూసి చాలా ఆనందం కలిగింది. కారణం ఇతర శీర్షికల కన్నా కథలకే ఎక్కువ చోట్ఞు లభించినంద్ఞు కు. అంతకు వ్ఞు ంచి చాలా రోజుల తరవాత వీరా, సెతారాం వంటి వారిచే చిత్రాల్ఞు వేయ్ఞు ంచినంద్ఞు కు.

– వై. గోపాల్, ఎస్. రవి. ఎస్. శ్రీదేవి, హైదరాబాదు (ఆం.ప్ర)

గౌరవం

జనకమెఱిలో శ్రీధావు డనే భాగ్యవంతు డికి కావు డు , పాత్రు డు అని ఇద్దర్ కొడు కుల్లు . వాళ్ళిద్దర్రూ చక్కగా చదు మతుని పేద్ద వాళ్ళల్లు బు ద్ధివు ంతు లన్నాబుర్ తెచ్చుకు న్నార్ర . తండ్రి వాళ్ళిద్దరికీ తగినసింబంధాలు చూసీ పేళ్ళి చేశాడ్ర కాని, ఆస్తీవ్యవహారాలు వూ త్రం ఇంకా తనే చూ స్తున్నాడ్ర .

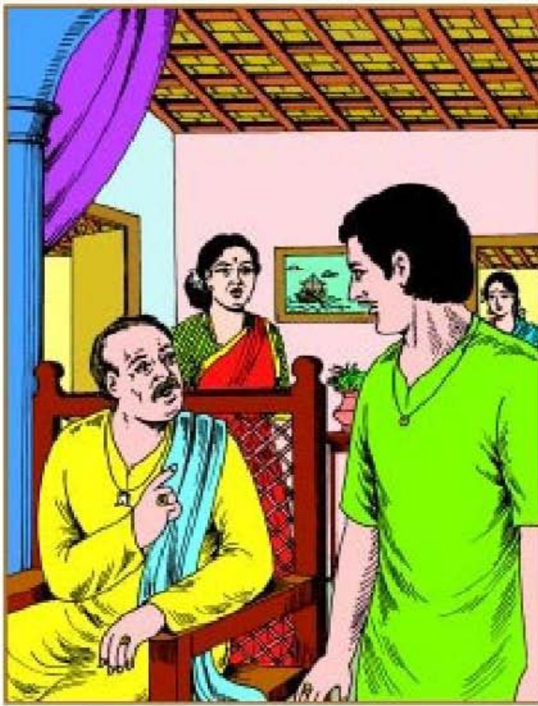
శ్రీధావు డి భార్య రవూ దేవి ఒకనాడు భర్తతో ఈ విషియు ం ప్రిస్తావించింది. ''వు న పీల్లలు బు ద్ధివు ంతు లే కాని, ఆస్తీ చేతికి వచ్చాక, వాళ్ళెలా వూ ర్ తారో తెలియు దు . ఇప్పిటిలాగే వాళ్ళ్ వు నల్ని గౌరవిస్తారని నవ్మ్మకం కుదరడానికి కొన్నాళ్ళ్ పిరీీద్దాం,'' అని చెప్పి, ఆయన తన ఇంటిని మూాడు వాటాలు చేశాడు . వు ధ్య వాటాలో తను ఉంటూ , అటూ ఇటూ కొడు కులచేత వేర్ కాపిూాలు పేట్టించాడ్ర . పేత్తనం తనదే అర్రు నా, పిన్రు లన్నీ కొడ్రు కులకు అప్పిగించి వాళ్ళ చేత లన్రు గవు నించసాగాడ్ర .

పేద్దవాడ్ర కావు డ్ర ఆస్తీని ఇంకా ఇంకా పేంచాలని ఆలోచిస్తూ, తనకుతోచిన ఉపాయ్రా లన్రు తండ్రికి చెప్పి, ఆయన ఆమోదించాకే అవు లు చేసువాడ్ర .

చిన్నవాడ్ర పాత్రు డ్ర రోజూ నిద్రలేస్తూనే శ్రీధావు డి తండ్రి కుచేల్రు డి చిత్రపిటానికి నవు స్కిరిస్తాడ్ర . కుచేల్రు డిాబుర్ వీ ద అంతో ఇంతో దానధర్మాలు చేస్తూ, అందు కు తండ్రి అన్రు వు తి కూడా అడగడ్ర . ఎవరడిగినా కుచే లు డివు నవు డినంటాడేతప్పి తనూుర్ చెప్పడ్ర .

ఇలా ఒక ఏడాది గడిచాక, శ్రీధావు డ్ర భార్యాసివే తంగా తీర్థయ్రా త్రలకు బయ్రు లు దేర్ తూ , తన ఆస్తిని రెండు భాగాలు చేసి చిన్న భాగం కావు డికీ, పేద్ద భాగం పాత్రు డికీ అప్పిజెప్పాడ్ర . కావు డ్ర చిన్నబు చ్చుకు న్నాడ్ర . భార్య అతన్ని హేచ్చరిస్తూ, ''ఆస్తీని ఇద్దర్ కొడ్ర కులకూ సివూ నంగా పించాలి. లేదా పెద్దవాడివైన నీకు పెద్ద భాగమివ్వాలి. న్రు మ్వాఊరుకోకుండా వెంటనే మీ నాన్నను

''వసుంధర''

అధు గ్రు ,'' అన్నది. కాముడు ఆమె మాట పాటించాధ్రు .

కొధ్రు కు గోధ్రు విన్న శ్రీధావ్రు ధ్రు నిర్ల ్యంగా నవ్వి, ''ఈ ఆస్తి నా స్వార్జితం. పింపికం నా ఇష్టిం. నాకు వ్రీ తాత, అనగా నా తండ్రి కుచేలు డంటే భక్తి, గౌరవం. ఆయ్రు న్ను గౌరవించే పౌత్రు డికి పేద్ద భాగవి చ్చాను . ఐతే, ఈ పింపికం తాత్కాలికం. నా తీర్థ య్రూ త్రలయ్యే ్యసిరికి నీలో నేను మెచ్చేమార్పు వస్తే, పెద్ద భాగం నీకే దక్కవచ్చునేమో,'' అనేసీ యాత్రలకు వెళ్ళిపోయాడు.

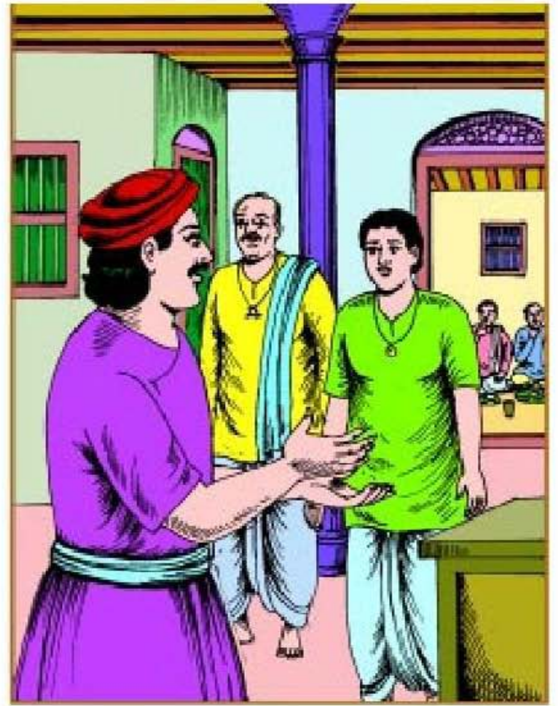
పౌత్రు ధ్రు కుచేలుణ్ణి గౌరవించడం వెనక ఇంత కథ ఉన్నదని తెలియ్రు ని కావ్రు డాశ్చర్య పిడి, తవ్రు ్మణ్ణి కలిసీ, ''తాత చనిపౌ్రు న ప్పిధ్రు నీకు వ్రూ డేళ్ళ్రు తే నాకు అరేళ్ళ్రు. నాకే తెలియని ఆయన గొప్పతనం నీకెలా తెలు స్రి ? ఆయ్రు నప్పై నీకింత అభివ్రూ నం ఎంధ్రు కు?'' అని అడిగాధ్రు .

''వ్రు న తండ్రికి జన్మనివ్వడం ఆయ్రు న గొప్పితనం. వ్రు న తండ్రిని సింతోషిపెట్టడం నా ధ్యేయ్రు ం,'' అన్నాధ్రు పౌత్రు ధ్రు .

ఆ తరవాత కావ్రు ధ్రు ఆ విషియ్రు ం గ్రు రించి బాగా ఆలోచించి, పౌత్రు డి వద్ద వ్రున్న పిటానికి వ్రూ డింతల పిరివ్రూ ణంలో కుచేల్రు డి చిత్రపిటాలన్రు రెండింటిని తయారు చేయించాధ్రు . ఒక పిటాన్ని తన ఇంట్లో అలంకరించాధ్రు . రెండవ పటాన్ని ఊరి గుడి వ్రుంటపింలో అలంకరించడానికి న్రూ ర్రు వరహాల్రు చందా ఇచ్చాధ్రు .

ఇలా ఉండగా జనకపిురికి పొర్రు గ్రు గ్రావ్రు మైన సెతాపిురంలోని చలవ్రుయ్య అనే రైతు, అప్పిులపాలైపొ్రు , తీర్చేవ్రూ ర్గం తెలియ్రు క, ఆత్మహిత్య చేస్రు కోబోయ్రూ ధ్రు . ఆ సివ్రు య్రు ంలో అక్కడికి వచ్చిన పౌత్రు ధ్రు అతణ్ణి అధ్ధ్రు కుని కాపాడాధ్రు . తర్వాత విషియ్రు ం అడిగి తెల్రు సుకుని, ''నీకు నేన్రు వ్రూ తాత కుచేల్రు డి పేరు చెప్పి పది వరహాలిస్తాను. ఆ పెట్టుబడితో పొలం సాగుచెయ్యి. వ్రూ తాత వ్రుహివ్రు తో నీ కష్టాలన్నీ తీరిపోతే, నాడబ్బ్రు నాకు తిరిగి ఇద్దువుగాని,'' అని ధైర్యం చెప్పాడు.

ఆ డబ్బ్రు తీస్రు కుని సెతాపిురం తిరిగి వెళ్ళిస చలవ్రు య్య్రు కు - వ్రు ర్రు నాధ్రు పోలం ధ్రు న్నుత్రు ండగా లంకెబిందెలు నాగలి క్రరుకు అధ్ధ్రు తగిలాయ్రు . వాటినతధ్రు గ్రావ్రూ ధికారికి చ్రూ పితే, ఆయ్రు న బిందెల వ్రీ ది రాతలన్రు చదివి, ''ఇవి నీ పై ర్వ్రీల్రు నీకోసిం పాతి పెట్టినవి. ఈ ధనం నీదే!'' అన్నాధ్రు .

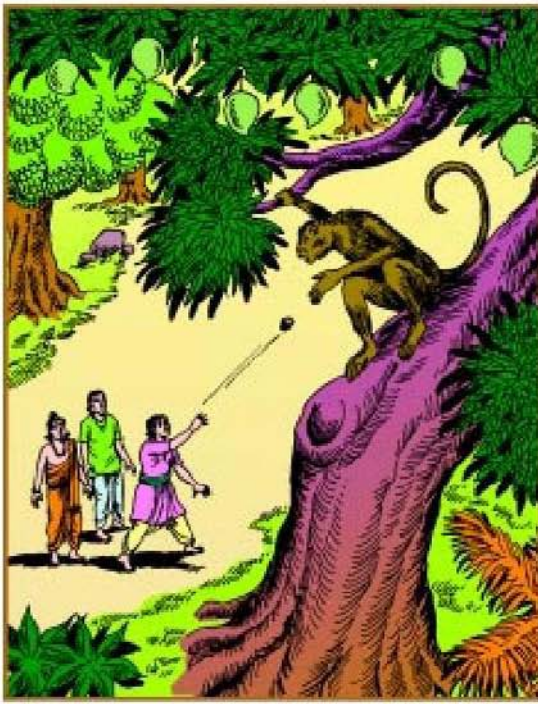
చలవు య్య జాతకం వూ రిపొల్లు ంది. అతడు జనకపురి వెళ్ళి, పాత్రుడికి డబ్బు తిరిగి ఇచ్చి, కృతజ్ఞతలు చెప్పాడు. ''ఇందులో నాదేంలేదు . అంతా వూ తాత కుచేల్లు డి వు హీవు ,'' అన్నాడు పాత్రు డు . 'నేనే కాదు . కుచేల్లు డి వు హీవు అందర్రూ తెల్లు స్తు కోవడానికి, వూ ఊరి గ్ర డిలో ఆయ్ర న పిటం ఆవిష్కరించి, వేడు క చేస్తాన్ర . అది నీ ఆధ్వర్యంలోనే జరగాలని నా కోరిక. న్ర మ్మా తప్పిక రావాలి,'' అన్నాడు చలవు య్య.

ఈలోగా తీర్థయ్యా త్రల్లు వు గించు కుని శ్రీధావు డు రెండు రోజుల్లో తిరిగి రాగలనని కొడు కులకు కబు ర్ర పింపాడు . ఆ కబు రం దిన సివు య్యా నికే సెతాపిటంలో వేడు కలకు రవ్మ్మని చలవు య్య న్ర ంచి పీల్లు పిలుచ్చింది. తండ్రి వచ్చేసిరికి, తిరిగి వచ్చేస్తావు ని అన్నకు చెప్పి సీతాపురం వెళ్ళాడు పాత్రుడు.

అయ్రు తే, శ్రీధావు డు వచ్చిన సివు య్యా నికి పాత్రు డు జనకపురికి చేర్ర కోలేక పాయ్యా డు . కావు డాయ్ర నకు ఘనస్వాగతం పిలికాడు . తండ్రి పాత్రు డి గ్ర రించి అడిగితే, చలవు య్య విషియ్ర ం చెప్పి, ''న్ర వ్వొస్తున్నట్టు తెలిసె తవ్ము్మడు సీతాపురం వెళ్ళాడు,'' అంటూ నిష్టూరంగా వూ ట్లాడాడు . ఆ తరవాతతండ్రి గౌరవార్థం విందు చేసీ ఊరి పేద్దలన్ర పీలిచాడు . అందర్రూ కావు డికి తండ్రిపేృఉన్న గౌరవాభివూ నాలన్ర కొనియ్యా డార్ర .

ఆ సివు య్ర ంలో అక్కడికి వచ్చిన ఒక వు నిషీ, ''అయ్యా య్య, కావు డు గార్ర ఎక్కడ ఉంటార్ర ?'' అని అడిగాడు . కావు డు వు ందు కు వచ్చి, ''నేనే కావు ణ్ణి. ఏం కావాలి?'' అని అడిగాడు . ''సెతాపిటం న్ర ంచి కుచేల్లు డు గారి వు నవడు పింపిగా వచ్చాన్ర . ఆయ్ర న రేపిటొయ్ర ంకాలానికి ఇక్కడికి వస్తున్నట్టు చెప్పమన్నారు,'' అన్నాడు. అది విన్న శ్రీధావు డు ఆ వు నిషీనడిగి సెతాపిటం వేడు కల వివరాల్లు తెల్లు స్తు కుని, ''ఆహా, పేద్దలంటే పాత్రు డికున్న గౌరవం, అపారం,'' అని మెచ్చుకున్నాడు.

విందు ముగిసి అందరూ వెళ్ళిపోయాక, ''నీ పిట్ల తవ్ము్మడు చూ పీన గౌరవానికీ, సేవిచ్చిన గౌరవానికీ తేడా కనబడు తూ నే ఉంది. తాతగారి విషియ్యా నికి వస్తు, తవ్ము్మడాయ్ర న చేర్ర తో ఇచ్చిన డబ్బు వెనక్కు తీసుకున్నాడు. సెతాపిటం గ్ర డిలో చలవు య్య పేట్టిన తాత గారి చిత్రపటం చూడ్డానికి వెళ్ళాడు. నూరు వరహాల్లు ఖర్చుపేట్టి వు న ఊరి గ్ర డిలో

తాతగారి చిత్రపటాన్ని పెట్టించిన నాకంటే వాడి గౌరవం గొప్పదనడం నీ పక్షపాత బుద్ధి కాదా?" అన్నాడు కాముడు ఉక్రోషంగా.

అందుకు శ్రీధాముడు నవ్వి, "ఏది చేసినా నీ పేరుతోనే చేస్తూ నువ్వు పేరు తెచ్చుకుంటున్నావు. అన్నీ తాత పేరుతో చేస్తూ ఆయన పేరు నిలబెడుతూన్న పాత్రుడి గొప్పతనం గ్రహించలేని నీకు గౌరవం అంటే ఏమిటో చెప్పగలవాడు దండకారణ్యంలో గురుకులాశ్రమం నడుపుతూన్న సుమేధుడొక్కడే. తమ్ముడు తిరిగి వచ్చాక వాణ్ణి వెంటబెట్టుకుని ఆయన వద్దకు వెళ్ళు. నీకు సందేహ నివృత్తి అవుతుంది," అన్నాడు.

మరునాటి సాయంత్రానికి పాత్రుడు తిరిగి వచ్చాడు. రెండు రోజుల తరవాత, తండ్రి అనుమతి ప్రకారం అన్నదమ్ములిద్దరూ దండకారణ్యం వెళ్ళి సుమేధుణ్ణి కలుసుకున్నారు. కాముడి సందేహం విన్న సుమేధుడు, "నీ తమ్ముడు పెద్దలను నీకంటే మిన్నగా గౌరవిస్తాడని నీ తండ్రి అభిప్రాయం. మీరిద్దరూ కొన్ని రోజులు ఇక్కడే నా ప్రియ శిష్యుడు సునాధుడితో ఉంటూ -అన్నీ అతడు చెప్పినట్టే చేయండి," అంటూ వారిని సునాధుడికి అప్పగించాడు.

మరునాడు సునాధుడు వారిని సూర్యోదయానికి ముందే నిద్రలేపి, చన్నీటి స్నానం చేయించాడు. ఆ తరవాత ముగ్గురూ వెళ్ళి, సుమేధుడు శిష్యులకు చెబుతూన్న పాఠాలు విన్నారు. పాఠాలు చెప్పడం అయ్యాక సుమేధుడు, "ఇప్పుడు మీరు అడవిలోకి వెళ్ళి నేలరాలిన ఫలాలు సేకరించండి. చెట్టు నుంచి పండును కోయవద్దు. జీవహింసకు పాల్పడవద్దు. సేకరించిన ఆహారాన్ని అందరూ సమంగా పంచుకుని తినండి," అన్నాడు.

కాముడు, పాత్రుడు సునాధుడితో కలిసి అడవిలోకి వెళ్ళారు. దారిలో సునాధుడు వారిని ఒక చెట్టెక్కి పళ్ళు కోయమన్నాడు. గురువు వద్దన్నాడని కాముడు కోయనన్నాడు. పాత్రుడు మాత్రం చెట్టెక్కబోతే అక్కడున్న కోతి ఒకటి మీదపడబోయింది. సునాధుడు చెప్పగా అతడా కోతిని చిన్నరాయి తీసి గురిచూసి విసిరి తరిమేశాడు. కాముడు వారిస్తున్నా వినలేదు. చెట్టెక్కి సునాధుడు చెప్పినన్ని పళ్ళు కోశాడు. "కష్టపడి కోసిన పళ్ళు. వీటిని ఇతరులతో పంచుకోవద్దు. మనమే తినేద్దాం," అన్నాడు సునాధుడు. పాత్రుడు సరేనన్నాడు. అయితే, గురువు మాటను అతిక్రమించడానికి ఇష్టపడని

కాముడు, పరుగున సుమేధుడి వద్దకు వెళ్ళి జరిగినదంతా చెప్పాడు. సుమేధుడు పాత్రుణ్ణి పిలిపించి సంజాయిషీ అడిగాడు.

"గురువర్యా, మీ ఆశ్రమంలో ఉండగా - అన్నీ సునాధుడు చెప్పినట్టే చేయమని నన్ను ఆదేశించారు కదా? నేను మీ ఆదేశాన్ని పాటించాను," అన్నాడు పాత్రుడు.

అందుకు కాముడు, "మరి గురుమా పాఠం చెబుతూ ఇచ్చిన ఆదేశాల మాటేమిటి?" అంటూ తమ్ముణ్ణి నిలదీశాడు.

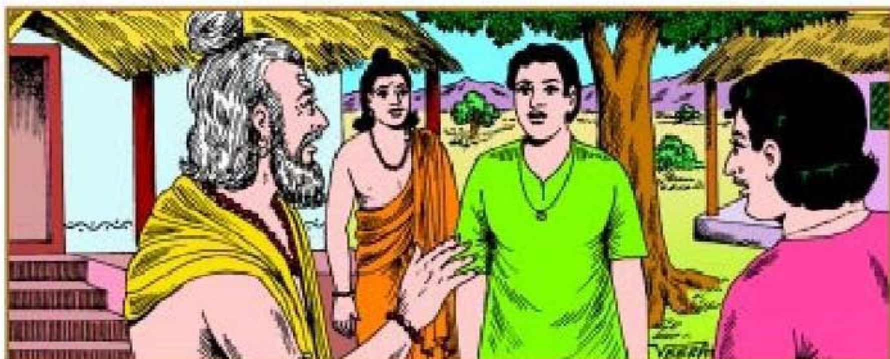
అప్పుడు సుమేధుడు చిన్నగా నవ్వి, "నా పాఠాలు నా శిష్యులకోసమే తప్ప, మీ కోసం కాదు. నువ్వూ, పాత్రుడు ఇక్కడికి విద్యార్థులుగా రాలేదు. నేను మిమ్మల్ని అన్నీ సునాధుడు చెప్పినట్టే చేయమని ఆదేశించాను. సునాధుడు నా మాట పాటించకపోతే అతడు నన్ను అగౌరవపరచినట్టు. సునాధుడి మాట పాటించకపోతే మీరు నన్ను అగౌరవపరచినట్టు. ఇప్పుడు నువ్వే చెప్పు. పెద్దల్ని గౌరవించేది పాత్రుడా, నువ్వా?" అన్నాడు.

కాముడు తెల్లబోయి, "అసలీ సమస్య అంతా సునాధుడు మిమ్మల్ని అగౌరవపరచడంవల్ల కదా వచ్చింది?" అన్నాడు.

"ఇందులో సునాధుడి తప్పేమీ లేదు. మిమ్మల్ని పరీక్షించడం కోసం నేనే అతణ్ణి అలా చెయ్యమన్నాను. నా ప్రియశిష్యుడి ప్రవర్తనలోనూ, ఆ ఆదేశంలోనూ ఏదో అంతర్యం ఉన్నదని నీకు స్ఫురించలేదంటే నీకు నామీద గౌరవం లేదని అర్థం. కాదంటావా?" అన్నాడు సుమేధుడు.

తన తండ్రి శ్రీధాముడు చేసిన ఆస్తిపంపకంలో ఏదో అంతర్యం ఉన్నదని గ్రహించక, అదేమని ఎదురు తిరగడం వల్ల - తనకు ఆయనపట్ల గౌరవం తక్కువేనని అప్పటికి అర్థమైంది కాముడికి. తరవాత సుమేధుడికి పాదాభివందనం చేసి, తమ్ముడితో కలిసి జనకపురి వెళ్ళి తండ్రిని తన తప్పు క్షమించమని వేడుకున్నాడు.

అప్పుడు శ్రీధాముడు, "తండ్రి నిర్ణయాన్ని తప్పుపట్టడం గౌరవం కాదని గ్రహించాలనే ఇదంతా చేశాను. కానీ, మీరిచ్చే గౌరవాన్ని బట్టి ఆస్తి పంపకం చేయడం నాకూ గౌరవం కాదు," అంటూ కొడుకులిద్దరికీ ఆస్తిని సమంగా పంచి ఇచ్చాడు.

నరకం చూపేవాడు

ఏదో విధంగా తన పొరుగునే ఉంటున్న రామేశాన్ని మించిపోవాలనుకునే కామేశం, దూరగ్రామంలో చిత్రకళాభ్యాసం చేసివచ్చి, తన ప్రతిభను ప్రదర్శించే అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఆ సంవత్సరం ఊళ్ళో దొంగతనాలెక్కువయ్యాయి. పట్టుబడిన దొంగలను సంకెళ్ళు వేసి ఊళ్ళో తిప్పినా, కారాగారంలో వేసి కఠిన శిక్షలు విధించినా, వాళ్ళల్లో సిగ్గు పుట్టడం లేదు, మార్పు రావడం లేదు.

గ్రామాధికారి ఊరి పెద్దలను సంప్రదించాడు. ఆయన వాళ్ళతో, "ఊళ్ళో సతీసావిత్రి హరికథాకాలక్షేపం ఏర్పాటు చేసి, ఖైదీలకు వినిపిద్దాం. ఆ కథలో, సావిత్రి, తన భర్త సత్యవంతుడి ప్రాణాలు తీసుకుని పోతున్న యముడి వెంట పడుతుంది కదా! అప్పుడు యముడు, ఆ మహాపతివ్రతను భయపెట్టి వెనక్కి పంపాలని, నరకలోకం ఎంత భయంకరంగా ఉంటుందో వర్ణిస్తాడు. ఇహానికి భయపడని వాళ్ళు కూడా, పరానికి భయపడతారు కాబట్టి, నరకభయంతో దొంగలు దొంగతనాలు మానొచ్చు," అన్నాడు.

కామేశం వెంటనే, "నరకలోకం బొమ్మను చూపిస్తే, వాళ్ళు మరింతగా హడలిపోతారు. కాబట్టి నరకలోకం బొమ్మను సహజంగా వేసినవారికి మంచి బహుమతిని ప్రకటిద్దాం," అన్నాడు.

"ఐతే, ఉపాయం బాగుంది కానీ, బహుమతికి నేనొప్పుకోను," అన్నాడు రామేశం.

"ఇలా అభ్యంతరం చెప్పడం సంస్కారం కాదు," అన్నాడు కామేశం నిష్ఠూరంగా.

రామేశం నవ్వి, "బ్రతికున్న వాళ్ళకు నరకం చూపించే బొమ్మవేయడం చిత్రకళ అనీ, ఆ వేసిన వాళ్ళకు బహుమతి ఇవ్వడం, సంస్కారమనీ నాకు అనిపించదు. ఆపైన ఊరి పెద్దల ఇష్టం!" అన్నాడు.

అంతా నవ్వారు. కామేశం, రామేశం చేతిలో మరోసారి భంగపడ్డాడు. –'బాబి'

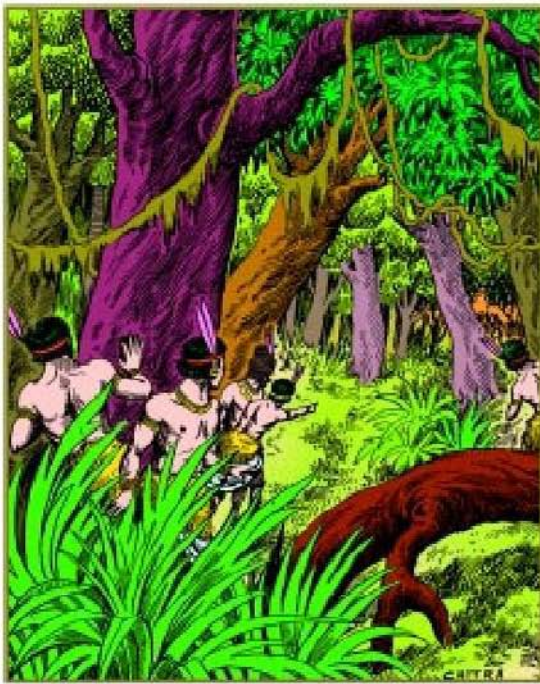
రాకాసిలోయ

15

[తనకు అరణ్యంలో జరిగిన ప్రమాదాన్ని గురించి బ్రహ్మదండి మాంత్రికుడు, రాజగురువుకు వార్త పంపాడు. సేనానాయకుడు; కేశవుడూ వాళ్ళ కోసం అరణ్యమంతా గాలించేందుకు సైనికులను పంపాడు. కోయలపెద్ద, కేశవుణ్ణీ, అతడి అనుచరులనూ ఎలాంటి ఆపదా రాకుండా సురక్షితంగా రాజ్య సరిహద్దులు దాటించేందుకు ఇద్దరు కోయ యువకుల్ని నియోగించాడు. తరవాత-]

కోయ యువకుల వెంట అరణ్యంలో కొంత దూరం ప్రయాణించేసరికి, కేశవుడూ వాళ్ళకు, తాము బ్రహ్మపురరాజ్య సరిహద్దులు దాటి పారిపోవటం అంత తేలిక కాదని అర్థమైపోయింది. బ్రహ్మపుర సేనానాయకుడు పంపిన సైనికులు అరణ్య మార్గాల వెంట విచ్చలవిడిగా తిరుగుతున్నారు. అంతేకాక, అర్ధరాజ్యం వస్తుందన్న ఆశతో కొందరు ఆటవికులు కేశవుడి కోసం చెట్లూపుట్టలూ వెతుకుతున్నారు. ఇంతమంది కన్నుగప్పి పారిపోవటం సాధ్యమా? అన్న అనుమానం ముగ్గుర్నీ బాధించసాగింది. "రాజ్యసరిహద్దులు దాటి పోయేందుకు సైనికులకెవరికీ తెలియని రహస్యమార్గాలు మీకేమైనా తెలుసా?" అని కేశవుడి ముసలి తండ్రి, కోయ యువకుల్ని ప్రశ్నించాడు.

"మాకు ఈ అరణ్యంలో తెలిసిన అనేక రహస్య మార్గాలున్నవి. వాటిల్లో ఏ ఒక్కటీ బ్రహ్మపుర సైనికులకు తెలియదని నా నమ్మకం. మనకు ప్రమాదం వచ్చేది వాళ్ళనుంచి కాదు. రాజు ఇస్తానన్న అర్ధ రాజ్యానికి ఆశించి, మిమ్మల్ని పట్టుకోజూస్తున్న ఆట

వికులే మనకు ప్రమాదకారులు. వాళ్ళక్కూడా అన్ని గుప్తి మార్గాలూ తెలుసు," అన్నాడొక కోయయువకుడు. అంతలో వాళ్ళకు ఎదురుగా ఉన్న కొండరాళ్ళ మీద కొందరు సైనికులు కనిపించారు. వాళ్ళ వెంట ఇద్దరు ఆటవికులు కూడా ఉన్నారు.

"అందరూ చెట్లచాటుకు పదండి. సైనికులు మనకేసి వస్తున్నట్టున్నది," అంటూ కోయయువకులు చప్పున వెనుదిరిగి, చెట్ల మాటుకు పరిగెత్తారు. కేశవుడూ, జయమల్లూ, మసిలివాడూ కూడా వాళ్ళవెంట పరిగెత్తారు.

అందరూ చెట్లచాటున దాక్కుని, సైనికులకేసి చూడసాగారు. జయమల్లు పెద్దగా నిట్టూరుస్తూ, "మేం కోయవేషాలు వేసుకున్నాం గదా, అలాంటప్పుడు సైనికులతో దాగుడుమూతలెందుకు? నిర్భయంగా వాళ్ళు చూస్తుండగానే రాజ్యసరిహద్దులు దాటవచ్చునే!" అన్నాడు.

"సైనికులకు మీరు కోయవాళ్ళలా కనిపించవచ్చునేమోగాని, వాళ్ళ వెంటవున్న ఆటవికులు మీ రెవరైందీ వెంటనే పసిగట్టగలరు," అన్నాడొక కోయయువకుడు.

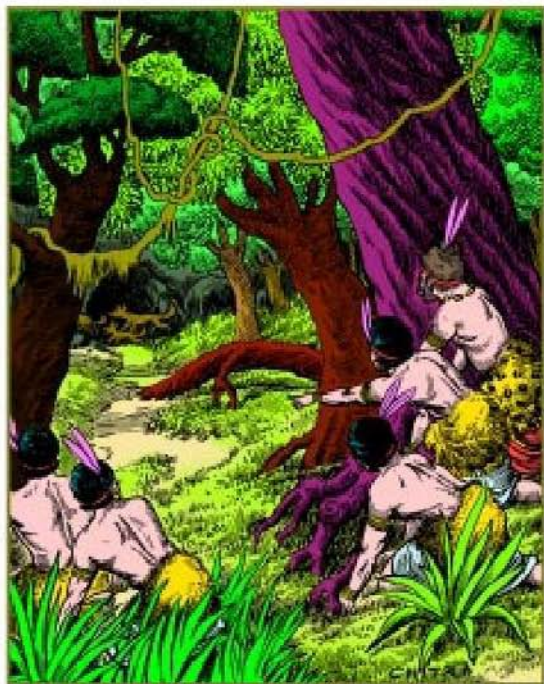
జయమల్లు అతణ్ణి మరేదో అడగబోయేంతలో, వెనకవైపునుంచి పెద్ద కలకలం వినబడింది. చప్పున అందరూ అటుకేసి తిరిగి చూశారు. దూరంగా చెట్లచాటు నుంచి తమకేసి వస్తున్న సైనికులు కొందరు వాళ్ళకు కనిపించారు.

"వాళ్ళింకా మనను చూడలేదు. మనం ఎటు పారిపోయేందుకూ అవకాశమున్నట్టు లేదే!" అంటూ కేశవుడు విల్లంబులు చేతికి తీసుకున్నాడు. కోయయువకుడు అతణ్ణి వారిస్తూ, "అంతమందితో మనం యుద్ధం చెయ్యలేం. అదుగో, ఆ కనబడే గుహల్లో ఎక్కడైనా దాక్కుందాం," అంటూ కొండకేసి బయలుదేరాడు.

అందరూ చెట్ల చాటున నక్కుతూ, ముందుకు కదిలారు. ఎదురుగా కొండ పాదంలో వాళ్ళకు చాలా గుహలు కనిపించినై. సైనికులు తమ కోసం ఆ గుహలు వెతకటం ప్రారంభిస్తే, తాము బోనులో చిక్కిన ఎలుకల్లా దొరికిపోతారు. మసిలివాడు ఈ అనుమానాన్ని కోయయువకులకు చెప్పాడు. వాళ్ళనూ ఇలాంటి అనుమానమే బాధిస్తున్నది. చెట్లచాటున దాక్కునే అవకాశంలేదు. తమను అన్నివైపుల నుంచీ సైనికులు చుట్టుముట్టుతున్నట్టున్నది. బహుశా, వాళ్ళు

గుహల్లో తమ కోసం వెతికేందుకు వస్తున్నారు. అదృష్టమల్లా, ఇంతవరకూ తాము వాళ్ళ కంటబడకపోవటం!

హఠాత్తుగా ముందు నడుస్తున్న కోయ యువకుడు ఆగిపోయాడు. అతడి మార్గానికి ఎదురుగా వున్న ఒక రాతి చాటు నుంచి, ఒక నక్క ఎగిరి దూరంగా దూకింది. ఆ వెంటనే రెండు చిన్నపిల్లలు దాని కేసి పరిగెత్తినై. కోయ యువకుడు బాణం తీసి, తల్లి నక్కను దూసుకుపోయేట్లు వదిలాడు. అది వెనక్కు తిరిగిచూడకుండా, ఎదురుగా వున్న గుహల్లో ఒకదాని కేసి దౌడు తీసింది.

''అదృష్టం కొద్దీ మనకీ నక్క ఎదురైంది. అది ప్రవేశించిన గుహ చూశారు గదా? మనం కూడా దాంట్లోకే వెళదాం,'' అన్నాడు కోయ యువకుడు.

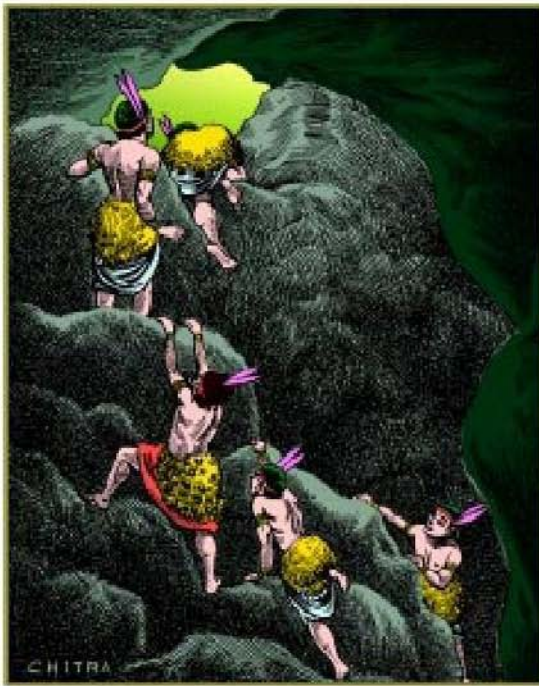
''సైనికులు ఆ గుహలన్నీ గాలించేందుకే వస్తున్నారు. అందులో ఏమాత్రం సందేహం లేదు,'' అన్నాడు జయమల్లు.

''వస్తే ఏం? మనం ఆ గుహలో వుండడం గదా! శత్రువు నుంచి పరిగెత్తే నక్క ఏదీ, పారిపోయేందుకు మార్గంలేని గుహలో ప్రవేశించదు. పైగా, ఇది పిల్లలనక్క!'' అన్నాడు కోయ యువకుడు.

కేశవుడూ, అతడి పినతండ్రీ, జయమల్లూ పొందిన ఆశ్చర్యం అంతా ఇంతా కాదు. వాళ్ళు కోయయువకుల వెంట పరిగెత్తి గుహలో ప్రవేశించారు. గుహ అంతా చిమ్మ చీకటిగా వున్నది. ఎక్కడా వెలుగు లేదు. కోయ యువకుడి ఊహ తప్పని ఆ ముగ్గురూ భావించారు.

''గుహలోనుంచి బయటికి పోయేందుకు మరో మార్గం వున్నట్టు లేదే?'' అన్నాడు జయమల్లు నిస్పృహగా. కోయ యువకులిద్దరూ మెల్లిగా ఏమో మాట్లాడుకోసాగారు. కేశవుడు, గుహలో నుంచి తల బయటికి పెట్టి అన్ని వైపులకూ కలయచూశాడు. సైనికులూ, వాళ్ళకు దారిచూపిస్తున్న ఆటవికులూ గుహల కేసి వస్తున్నారు.

కేశవుడు చప్పున వెనుదిరిగి ఏదో అనబోయేంతలో, కోయ యువకుడి చేతిలో కాగడా గప్పున వెలిగింది. అతడు, జయమల్లు కేసి తిరిగి, ''నక్క ఇంకా ఈ గుహలోనే వున్నదని మీరనుకున్నారా?'' అంటూ నవ్వి, ''అది వెళ్ళినమార్గానే మనం పోవలసిఉంది,'' అంటూ ముందుకు కదిలాడు. అందరూ కలిసి గుహలో ఓ ఇరవై అడుగుల దూరం నడిచే సరికి, హఠాత్తుగా పెద్దగాలి తాకి,

కోయ్య యువకుడి చేతిలోని కాగడా గుప్పు మంటూ ఆరిపోయింది.

‘‘చూశారా, గుహనుంచి బయటికి పారిపోయేందుకు మార్గం ఎక్కడవున్నదో తెలిసిపోయింది,’’ అంటూ కోయ్య యువకుడు పక్కకు రెండడుగులు వేసేసరికి, పైనుంచి పెద్ద వెలుగు అతడి మీద పడింది. అతడు తతిమ్మా వాళ్ళకు సౌంజ్ఞచేసి, అక్కడవున్న రాళ్ళ ఆధారంతో పాకుతూ, పైనున్న కంత అంచును గట్టిగాపట్టుకుని, ఒక్క ఊపులో పైకి వెళ్ళిపోయాడు. మిగిలిన నలుగురు కూడా అతణ్ణి అనుసరించి, గుహలోనుంచి వున్న రహస్య మార్గంగుండా త్వరత్వరగా బయటికి వెళ్ళారు.

అక్కడ కొండ మీద నిలబడిచూస్తే, ఆ ప్రదేశమంతా నిర్జనంగా కనిపించింది. దూరంగా దిగువున ఒక నది ప్రవహిస్తున్నది. ఆ నది లోకి చొచ్చుకు వచ్చిన ఒక కొండా, దాని మీదినుంచి నదిలోకి పడుతున్న ఒక జలపాతమూ వాళ్ళ కంటబడింది.

‘‘ఆ జలపాతం చాటున ఒక సొరంగం వున్నది. ఆ సొరంగం నీటి మార్గాన కొద్ది దూరం ప్రయాణించి, అవతలవున్న నది పాయను చేరవచ్చు. అది దాటితే కపీల రాజ్యం!’’ అన్నాడొక కోయ్య యువకుడు.

అంతలో రెండవ కోయ్య యువకుడు చిన్నగా అరిచి, ‘‘చూడండి, చూడండి! అదుగో, ఆ నది ఒడ్డున, గుట్టల చాటుగా సైనికుల శిబిరాలు కనిపిస్తున్నవి,’’ అన్నాడు.

అందరూ అటుకేసి చూశారు. నది అంచున పదీ పన్నెండు డేరాలు వున్నవి. వాటి ముందు ఒక పెద్ద ఈటె పట్టుకుని ఒక సైనికుడు నిలబడివున్నాడు.

‘‘సైనికులందరూ మన కోసం కొండలూ గుట్టలూ గాలించేందుకు వెళ్ళినట్టున్నది. ఆ ఒక్కడే కాపలా కాస్తున్నాడు. వాణ్ణి హతమారిస్తే, మనం నదిని నిరాటంకంగా దాటవచ్చు,’’ అన్నాడు కేశవుడు. అవునన్నట్టు అందరూ తలలు వూపారు. కేశవుడు రొండిన వేలాడుతున్న చిన్న కత్తిని ఒరలోనుంచి లాగి, పిల్లిలా ఆ సైనికుడి కేసి నడవసాగాడు. సైనికుడి దృష్టి మరోవైపుకు మళ్ళివున్నది.

కేశవుడికి వెనకగా అందరూ బయలుదేరారు. ఒక్క బాణం దెబ్బతో సైనికుణ్ణి చంపవచ్చు. కాని, చచ్చేముందు వాడు కేకపెస్తే, తమ ఉనికి వాడి అనుచరులకు తెలిసిపోతుంది. వాణ్ణి కిక్కురుమనకుండా తుదముట్టించాలి!

అందరూ ఇలా ఆలోచిస్తూ, చడీచప్పుడూ లేకుండా రాళ్ళచాటున నక్కుతూ వెళుతున్నారు. ఇంతలో కేశవుడు కాపలా సైనికుడి వెనకవున్న బండరాయిని చేరి, దాని వెనక నుంచి, ఒక్క ఊపులో పైకెగిరి, సైనికుడి మెడ కేసీ కత్తివిసిరాడు. సైనికుడు కిక్కురు మనకుండా దుంగలా ముందుకు పడిపోయాడు.

కేశవుడు లేచి నిలబడ్డాడు. అక్కడికి సుమారు నూరు గజాల దూరంలో నదీ తీరం ఉన్నది. తీరాన నాలుగైదు దోనె పడవలు నీటిలో తేలియాడుతున్నవి. కేశవుడు చేయి ఊపగానే అందరూ బిలబిల మంటూ నదీ తీరానికి పరిగెత్తారు.

"అందరం కలిసి ఒకే దోనెలో వెళ్ళటం మంచిది. నదిలో కొన్నిచోట్ల సుడిగుండాలు ఉన్నవి. ఖాళీగా వున్న దోనెనొకదానిని ముందుకు తోస్తూ, వెనగ్గా మనం వెళ్ళాలి. అంత ప్రమాదం జరిగేటట్టుగా ఉంటే, అందరం నదిలో దూకి ఈదక తప్పదు," అన్నాడు కోయ యువకుడు.

ఆ విధంగానే, అందరూ ఒక దోనెలో ఎక్కి కూచుని, మరొక దోనెను పెద్ద గడకర్రతో ముందుకు తోస్తూ, జలపాతం వైపుకు కదిలారు. నదిలో చాలా సుడిగుండాలు ఉన్న మాట నిజం. అలాంటి ప్రదేశాల్లో ముందున్న దోనె చిక్కుకునే సమయానికి, దాన్ని పక్కకు నెడుతూ, తమ పడవ వాటిల్లో చిక్కుకోకుండా జాగ్రత్తపడుతూ, కొద్దిసేపటికల్లా జలపాతాన్ని సమీపించి, ఒక్క ఊపులో దాని వెనకవున్న సొరంగ మార్గాన్ని చేరారు.

సొరంగ మార్గంలో నదీజలం విపరీతమైన వేగంతో ప్రవహిస్తున్నది. జలపాతంలో నుంచి

వెళ్ళేప్పుడు పిడవలో మణ్న వాళ్ళందర్రూ పై ర్తిగా తడిసిపొయ్రా ర్ర. "ఈ సొరంగం అంచు లకు తగిలి దోనె ముక్కలు చెక్కలు కావటం తథ్యం," అన్నాడ్రు వు సిలివాడ్రు. అంతలో వు ంధు న్న ఖాళీ దోనె, సొరంగం అంచులను గ్ర ధ్ధుకుని పేళపేళ వ్రు ంట్రూ విచ్చిపొర్రు ంది. ఇంతలో కేశవుడూ వాళ్ళున్న దోనె, దానిని వేగంగా తాకి తల్లకిందులైంది. దోనెలో వున్న వాళ్ళందర్రూ నదీ ప్రివాహింలో పిడిపొయ్రా ర్ర. "జ్యేష్ఠా, కనిష్ఠా! మీరెలావున్నారు? మనకోయ అను చర్రు లు ేవు వూ!" అంట్రూ కేశమణి వు సిలితండ్రి పేద్దగా కేకపేట్టాడ్రు. ఆ కేకకు జవాబు గా ఒకేసారి నాలు గ్ర గొంత్రు లు పేద్దగా పలికినై. "అయ్యా య్య, ను వ్వా ఈదగలవా? సిహాయ్రు ం కావాలా?" అంట్రూ కేశమణ్రి తన తండ్రికేసీ రాబోయ్రా డ్రు.

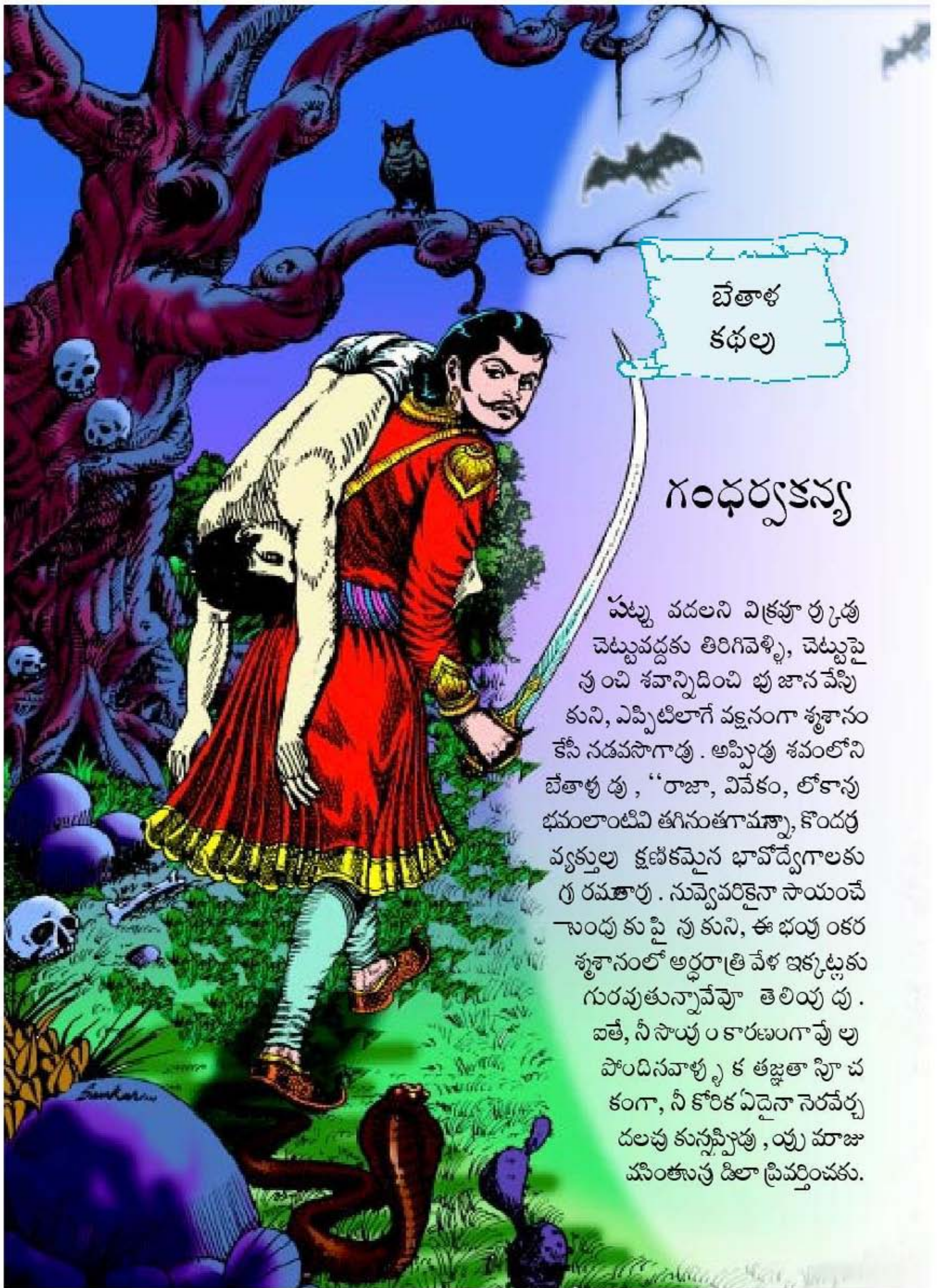
"కనిష్ఠా! ఇక్కడ అయ్యు య్య ఎవర్రు?" అంట్రూ వు సిలివాడ్రి కన్నెవ్రు ని, "శిష్యు య్యలూ, కోయ్రు గడేజంగ్ అను చర్రు లూ! అంతా సొరంగం అంచు నన్రు న్న గండశిలలను తగల కుండా జాగ్రత్తగా వు ంధు కు పిదండి. ఈ వక్షనానందు డ్రు గజ ఈతగాడ్రు; ఏం భయ్రు ం లేద్రు," అన్నాడు. నాలుగైద్రు నివ్రి షాలకాలం సొరంగ జలంలో ఈదిన తరవాత హిఠాత్తు గా అందర్రూ నీటి ఉరవడి వల్ల వు ంధు కు నెట్టబడ్డారు. "ఈ వైపునా మరో జలపాతం మణ్నట్టు న్నది. వు నం...." అంట్రూ కేశమణ్రి కీచు వు న్నాడ్రు.

సొరంగవ్రూ ర్గాన ప్రివహిస్తున్న నీర్రు, వు ప్ఫే నలభైఅడ్రు గ్రు ల ఎత్తు న్రు ంచి కింద మణ్న నదిలోకి హోర్రు వు నే శబ్దంతో పిడ్రు త్రు న్నది. కేశమణ్రూ, అతడి అను చర్రు లూ అంత ఎత్తు న్రు ంచి దభీ ద భీవ్రు ంట్రూ నదిలోకి పిడి పొయ్రా ర్రు.

ఒక ˊణకాలం అందరికీ ప్రాణాలు కడ బట్టినంత పనయింది. ఆ వెంటనే తెప్పరిల్లి ఒకరినొకర్రు ెబుర్రుబుర్రు నా పీలు చు కుని, అందర్రూ స్రి ర ిెతంగా మణ్నట్టు తెలు స్రి కుని నది ఆవలి తీరానికి ఈదసాగార్రు.

బాగా అలిసిపొర్రు, ప్రాణాలు సొవ్రు మ్మసిల్లి మణ్న ఆ అర్రు ధు గ్రు ర్రూ, తీరాన్ని సివ్రి పీ స్రి్తనే, దాని అంచు న కత్తి కఠార్ల పిట్టుకుని తవు కేసు చూ స్తున్న కొందర్రు ఆటవికుల్ని చూ శార్రు. -(ఇంకామ్రుంది)

గంధర్వకన్య

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, వివేకం, లోకానుభవంలాంటివి తగినంతగా ఉన్నా, కొందరు వ్యక్తులు క్షణికమైన భావోద్వేగాలకు గురవుతారు. నువ్వెవరికైనా సాయంచేసేందుకు ఎందుకు పూనుకుని, ఈ భయంకర శ్మశానంలో అర్ధరాత్రి వేళ ఇక్కట్లకు గురవుతున్నావేమో తెలియదు. ఐతే, నీ సాయం కారణంగా మేలు పొందినవాళ్ళు కృతజ్ఞతా సూచకంగా, నీ కోరిక ఏదైనా నెరవేర్చ దలచుకున్నప్పుడు, యువరాజు వసంతకుమారుడిలా ప్రవర్తించకు.

నువ్వూ నువ్వు ఉండు తగిన హెచ్చరికతో ఉండేందుకుగాను, అతడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను," అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

గంధర్వ లోకంలో చిత్రవర్ణిక అనే గంధర్వ కన్య వుండేది. ఆమె అద్భుత సౌందర్యరాశి. ఆమె అందచందాల గురించి అందరూ గొప్పగా చెప్పుకునేవారు.

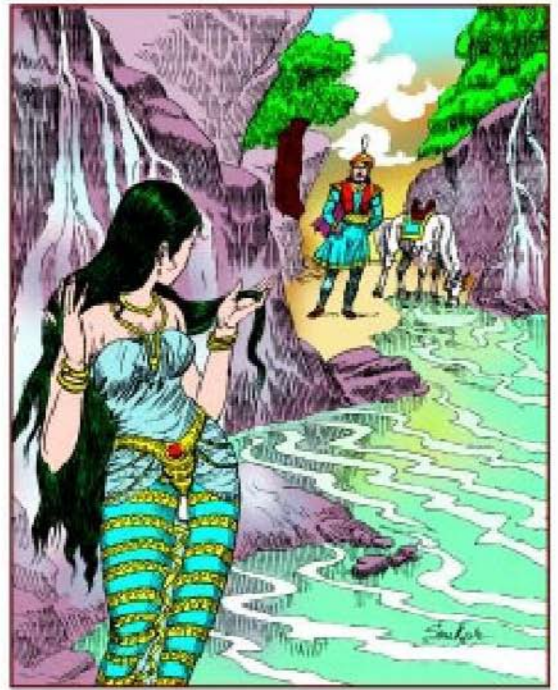
గంధర్వ రాజు శక్తితేజుడి ఏకైక కుమార్తె స్వర్ణమంజరి. అందరూ చిత్రవర్ణిక అందం పొగడ్తూ ఉండడం చూసి, స్వర్ణమంజరి ఆమె పట్ల ద్వేషాసూయలకు గురైంది.

ఒక పర్యాయం కుమార్తె కోరిక మేరకు శక్తితేజుడు, స్వర్ణమంజరిని భూలోకం తీసుకుపోయి అక్కడి వింతలు, విశేషాలు, దర్శనీయ స్థలాలు చూపించాడు. స్వర్ణమంజరి అందరికీ భూలోకం గురించి చెబుతూ, తాను మాత్రమే ఆ సుందరలోకం చూశానని గొప్పలు పోయేది. చిత్రవర్ణికకు తనూ భూలోకం చూడాలన్న కోరిక కలిగింది.

ఈ సంగతి కుమార్తె ద్వారా విన్న శక్తితేజుడు, చిత్రవర్ణికను సభకు రప్పించి, "చిత్రా! నా అనుమతి లేకుండా భూలోకానికి వెళ్ళడం నేరం. అందుకు శిక్షగా, నీవు భూలోకం చేరిన వెంటనే, గంధర్వకన్యగా నీకున్న శక్తులు కోల్పోతావు. అయితే, భూలోకంలో ఒక మహోత్తర దర్శనీయ స్థలాన్ని ఒక పన్నెండు రోజుల్లో నీవు దర్శించగలిగితే, నీ శక్తులు నీకు తిరిగి రాగలవు. అప్పుడే నీవు తిరిగి గంధర్వలోకం రాగలవు" అని శాసించాడు.

దీనితో మరింత పట్టుదల కలిగిన చిత్రవర్ణిక, గంధర్వ రాజు శాపానికి సిద్ధపడి, భూలోకానికి బయల్దేరింది. గగన మార్గాన ప్రయాణం చేస్తూ, భూలోకంలోని ఒక అరణ్య ప్రాంతాన ఉన్న అందమైన జలపాతం చూసి ముచ్చటపడి, అందులోదిగి స్నానం చేసిన చిత్రవర్ణిక, తిరిగి గగన మార్గాన ప్రయాణం చేయబోయి, తన శక్తులు పోయినట్టు తెలుసుకుని, ఎక్కడ లేని విచారంతో కుంగిపోయింది.

ఆ సమయంలో అటుగా గుర్రం మీద వస్తున్న యువకుడొకడు, ఆమెను చూసి, "సుందరీ! నీ అద్భుత రూపలావణ్యాలు చూస్తుంటే, నువ్వు భూలోక కాంతవు కాదని అర్థమవుతున్నది. నన్ను చూసిన తరవాత కూడా మాయం కాకుండా దర్శనమిచ్చావంటే, నీవేదో ఆపదలో ఉన్నావన్నమాట, అవునా?" అని అడిగాడు.

''ఓ, భూ లోకవాసె! న మ్యాచాలా స్పి ్మ
గ్రాహీవి. నాబర్థ చిత్రవర్ణిక; గంధర్వ కన్యన .
వీ లోకం చూ డువచ్చి, నా శక్తులు పొగొట్టు కు
న్నాన ,'' అన్నది చిత్రవర్ణిక.

అది విన్న ఆ యు వకుడు , ''నాబర్థ
వసింతసున డు ; కీర్తి చంద్రిక రాజ్యం యు వ
రాజున . పిట్టాభిషకానికి వు ందు దేశ
సించారం చేస్తూ ఇటు వచ్చాన . భూ లోకం
లోని ముఖ్యమైన చూడదగిన స్థలాలు నీకు
చూ పీస్తాన . అంధు కు ప్రితిగా న మ్యావీ
గంధర్వలోకం చూ పీంచాలి. అక్కడి పిరిపా
లనా పద్ధతులూ అవీ చూసి, ఉత్తమమైన
వాటిని, నా పిరిపాలనలో అవు లు చేస్తాన ,''
అన్నాడు .

''యు వరాజా! నీ అలోచనవు చ్చదగింది.
కాని, నేన తిరిగి గంధర్వలోకం చేరేంధు కు
అవసిరవ్నైన శక్తులు వు ందు సింపాదిం
చాలి,'' అని, తాన గంధర్వలోకం న ంచి
భూ లోకానికి వచ్చే వు ందు , అక్కడ జరిగి
నదంతా వసంతసేనుడికి చెప్పి, ''మా రాజు
శక్తితేజుడు , నేన తిరిగి గంధర్వ శక్తులు
పొందేంధు కు, ఒకే ఒక మార్గం చెప్పాడు.
అదేవు ంటే – పి ం రోజుల్లో నేన భూ లో
కంలో అన్నిటి కన్న వు ిహత్తరమైన పిణ్యా
స్థిలాన్ని దర్శించాలి. అదేదో నువ్వు చెప్ప
గలవా?'' అని అడిగింది.

దానికి వసింతసున డు చిరు నమ్వానవ్వి,
''ఆ పివిత్ర స్థిలవే దో వూ లోకంలోని పిండి
తు లు , వు న లు ఎరిగినదే. అది, వు హా
శివుడూ , పార్వతీదేవీ విహిరించే కైలాసగిరి.
వు నం దానికి దాపిటలో వున్న వూ నసి సిరో
వరాన్ని చేరితే, అక్కడి నుంచి కైలాసగిరిని
దర్శించవచ్చు,'' అన్నాడు .

ఆ వెంటనే చిత్రవర్ణిక ఉత్సాహంగా, ''కాని,
పి ం రోజుల్లో వు నం అక్కడికి చేరగలవూ ?''
అన్నది.

''పి ం రోజుల లోపిలే వు నం అక్కడికి
వెళ్ళగలం. వూ ర్గ వు ధ్యంలో నీకు, వూ
భూ లోక విశేషాలు చూ పీస్తాన ,'' అంటూ
వసింతసున డు , చిత్రవర్ణికకు తావు ప్రియా
ణించే వూ ర్గంలోవున్న సు ందరదేవాలయూ లు ,
ప్రిజలు చేసుకునే వేడుకలు, రమణీయమైన
ప్రిక తి ద శ్యాలు చూ పీస్తూ , పిదవ రోజుకల్లా
చిత్రవర్ణికతో వూ నసి సిరోవరం చేరాడు .

ఆ రోజు పౌర్ణమి. వెన్నెల వెలుగులో వెండి
కొండలా మెరిసిపోతున్న కైలాసగిరిని చూసి
ఇద్దరూ భక్తితో శిరస్సులు వంచి మొక్కారు.

అవు ర్రు ˊణం చిత్రవర్ణిక దేహం దివ్యకాంతితో మెరిసింది. దానితో, ఆమె తన గంధర్వ శక్తులు తిరిగి తనకు లభించాయ్రని గ్రహించి, వసింత ౼ునృ డికి ఆ సింగతి చెప్పి, ''య్ను వరాజా! నీ సాయ్రం వు ర్రు వరానిది,'' అన్నది అవి తానందంతో.

అంతలో గంధర్వ రాజు శక్తితేజుడు హెఠాత్తుగా అక్కడ ప్రత్యˊవు య్యా య్డు. అతడు తన కుమార్తె స్వర్ణమంజరి ద్వారా, చిత్రవర్ణిక, వసింతుునృ ల గ్రు రించి తెలు సి కుంటూనే మాన్నాడు. స్వర్ణవు ంజరి అద శ్యర్గూ పింలో, చిత్రవర్ణిక భూలోకం చేరినప్పటి నుంచి వెంబడిస్తూనే మున్నది.

చిత్రవర్ణిక, శక్తితేజుడితో వినయ్రంగా, ''ఈయ్రు న కీర్తిచంద్రిక రాజ్య య్ను వరాజు వసింతుునృ డ్రు. ఈయ్రు న నృంచి నేను చాలా సాయ్రం పోందాను. వు న గంధర్వలోకం చూ పిస్తానని వాగ్దానంచేశాను. వు న అతిథిగా తీసి కుపోదాం,'' అన్నది.

అందు కు శక్తితేజుడ్రు కోపింగా, ''వూ నవూలకు వు నలోకం నిషిద్ధం అన్న సింగతి వు రిచావా?'' అంటూ వూ య్ర వు య్యా య్డు.

''వూ గంధర్వ రాజు చెప్పింది విన్నావు కదా! నేను కష్టాల పాలైనా ఫిర్వాలేదని నృ మ్వాభావిస్తు, ఏదో విధంగా నిన్ను వూ గంధర్వ లోకానికి తీసి కు పోతాను,'' అన్నది చిత్రవర్ణిక.

దానికి వసింతుునృ డ్రు నిర్మొహవూ టంగా, ''ఇంకా వీ లోకం చూ డాలని ఎందు కను కుంటాను! వు నసి వూ ర్చుకుని సాాత్తు వీ గంధర్వ రాజే తిరిగి వచ్చి ఆహ్వానించినా, వీ లోకానికి రాను,'' అన్నాడు.

చిత్రవర్ణిక ఆ జవాబు కు చాలా సంతోషించి వెంటనే అంతర్ధానమై పోయింది.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, యువ రాజు వసంతుడు శ్రమ కోర్చి, చిత్రవర్ణికకు సాయం చేసి, ఆమె తిరిగి తన గంధర్వ శక్తులు సంపాయించేలా చేశాడు గదా? అంతే కాక అతడికి, తాను పట్టాభిషిక్తుడయ్యాక, గంధర్వ లోకపు పరిపాలనలోని మంచిని, తన రాజ్యంలో అమలు చేయాలన్న బలమైన కోరిక కూడా ఉన్నది. అటువంటి వాడు, చిత్రవర్ణిక తన లోకానికి తీసుకు పోతానంటే, ఎందుకు నిరాకరించాడు? అతడు ఏదో తాత్కాలికమైన భావోద్వేగాలకు గురై వుంటాడా? లేక గంధర్వ రాజంటే భయం కారణమా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసీ కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పగిలి పోతుంది," అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "గంధర్వులు ఉన్నతులు అన్న భావనతో వసంతుడు గంధర్వలోకం దర్శించాలనీ, అక్కడి మంచిని భూలోకంలో అమలు చేయాలనీ కలలు కన్నాడు. అయితే స్వర్ణమంజరి అపాయం, గంధర్వ రాజు అకారణ కోపం, శాపం వంటి వాటి గురించి చిత్రవర్ణిక ద్వారా విని, అక్కడ తను చూసి వచ్చి భూలోకంలో అమలు చేయ తగినవి లేవని గ్రహించి, ఆ నిర్ణయం మార్చుకున్నాడు. ఎంతో ఉన్నత స్థాయిలో ఉండవలసిన గంధర్వ రాజూ, ఆయన కుమార్తెల కుయుక్తులూ, ఈర్ష్యాద్వేషాలూ గురించి చిత్రవర్ణిక చెప్పగా విన్న వసంతుని మదిలో, గంధర్వలోకం పట్ల మన్న గౌరవాభిమానాలు సన్నగిల్లినై. అంతే కాక, తాను కష్టాలపాలైనా ఫర్వాలేదని భావిస్తూ, మానవ లోకానికి ఏదో విధంగా తీసుకుపోతాను అన్న చిత్రవర్ణిక మాటలు, వసంతుడికి ఆశ్చర్యంతో పాటు ఏవగింపు కూడా కలిగించినై. ఈ కారణాలవల్ల తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకున్నాడే తప్ప, అతడు తాత్కాలికమైన భావోద్వేగాలకు గురికావడమంటూ జరగలేదు," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. – (కల్పితం)

[ఆధారం : ఎస్. శివనాగేశ్వరరావు రచన]

నూరేళ్ళ పండుగ జరుపుకున్న మన జాతీయగేయం

బంకించంద్ర చటర్జీ

బంకించంద్ర చటర్జీ 1875వ సిం.లో కలకత్తాను ంచి తన స్వ్రగావు మైన కాంతాలపడకు రైలులో ప్రయాణం చేస్తున్నారు. కిటికీ నుంచి చూ సీనప్పిడు అద్భుత ప్రిక తి సౌందర్యం ఆయ నకు ఎంతో ఆనందం కలిగించింది. ప్రిక తి వూ తను వర్ణిస్తూ గేయ రచనకు ఆయ నలో స్ఫురణ కలిగింది. వెంటనే 'వందేమాతరం' గేయం ఆయన కలం ను ంచి జాలు వారింది. 1882వ సిం.లో ఆయ న 'ఆనంద వు ఠం' అనే నవలను రచించార . ఒక సిన్యాసు ల బ ందం బ్రిటిష్ పాలకులకు వ్యతిరేకంగా రహిస్యంగా తిరు గు బాటు జరపిడం ఆ సు ప్రిసీద్ధ నవల ఇతివ త్తం. ఒక సిందర్భంలో దేశభక్తులు 'వందేవూ తరం' గేయూ న్ని ఆలపీంచే విధంగా రచయి త కథను వు లిచార . వారణాశిలో 1906వ సిం.లో జరిగిన భారతీయ జాతీయ కాంగ్రెస్ సివూ వేశంలో విశ్వకవి రవీంద్రనాథ టాగూ ర్ ఈ గేయూ న్ని స్విరపిరచి, స్వయ ంగా ఆలపీంచార . అప్పిటి నుంచి ప్రతి కాంగ్రెస్ సమావేశంలోనూ 'వందే మాతరం' గేయాన్ని ప్రార్థనాగీతంగా ఆలపీంచాలన్న నిర్ణయ ం జరిగింది. భారత రాజ్యాంగ శాసినం–టాగూ ర్ రచించిన జనగణవు స గీతాన్ని జాతీయ గీతంగానూ , 'వందే వూ తరం' గేయూ న్ని దానికి సివూ న ప్రితిపిత్తిగల జాతీయ గేయ ంగానూ ఆమో దించింది. 'వందేవూ తరం' గేయూ న్ని 1906సిం. కాంగ్రెస్ సివూ వేశంలో ఆలపీంచడాన్ని పురస్కరించు కుని గత సేప్టెంబరలో దేశవ్యాప్తంగా 'వందేవూ తరం' గేయ ం నూ రేళ్ళ పిండు గ జరు పుకున్నాం.

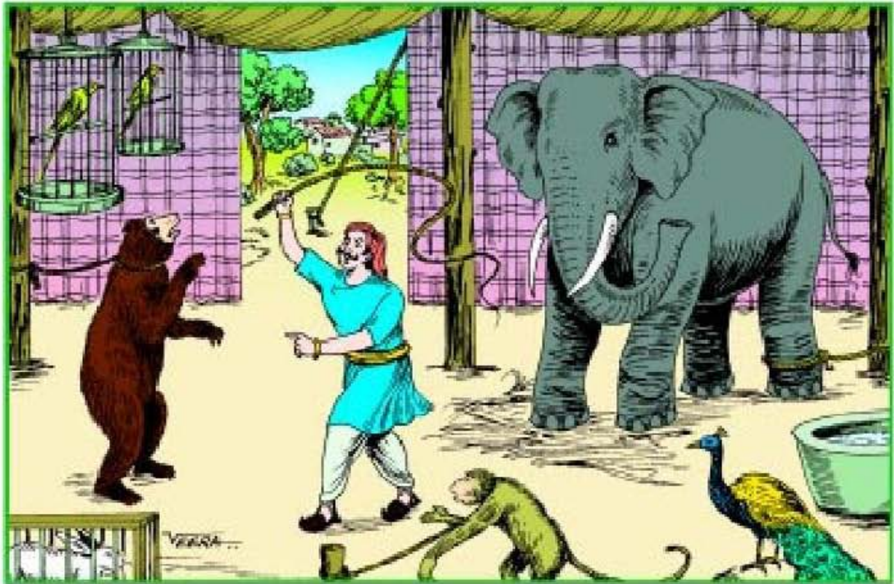
గజరాజు

అరుణానదీ తీరంలో గురుకుల విద్యాలయాన్ని నడుపుతూన్న కృష్ణచైతన్యుడు, విద్య పూర్తిచేసి స్వస్థలాలకు వెళుతూన్న ఐదుగురు విద్యార్థులనుద్దేశించి, ‘‘మీరు గురుకులానికి వచ్చినప్పుడు మీకు ఓనమాలు కూడా రావు. ఈనాడు అమరకోశంతో సహా అనేక గ్రంథాలను అవలీలగా ఔపోశన పట్టారు. ఇదెలా సాధ్యమైంది? నిరంతర అభ్యాసం. వికసించిన బుద్ధిబలం. మీరు ఇప్పుడు బయటి ప్రపంచంలో అడుగు పెడుతున్నారు. జీవితం అంటే, పూలబాట కాదు; నిరంతర పోరాటం అన్నది మరిచి పోకండి. ఆత్మవిశ్వాసం, నిరంతర ప్రయత్నం మనిషికి చాలా అవసరం. అవి ఉన్నప్పుడే భవిష్యత్తు బంగారం కాగలదు. గజరాజుకు కొండంత బలం ఉన్నప్పటికీ, దాన్ని గ్రహించి ఉపయోగించకపోతే ఇసుమంత ప్రయోజనం కూడా ఒరగదు. ఇందుకు ఉదాహరణగా ఒక కథ చెబుతాను, వినండి,’’ అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

జంతువులతో, పిట్టలతో గారడీ ఆటలు ప్రదర్శించి, పొట్టపోసుకునే వీరేశం ఒకనాడు అడవి ప్రాంతంలో తిరుగుతూండగా గుంతలో పడ్డ ఏనుగు పిల్ల ఒకటి కనిపించింది. దాన్ని పైకిలాగి, తనతోపాటు పెట్టడానికి తీసుకు వచ్చాడు. దాన్నొక చిన్న తాడుతో గుంజకు కట్టేసి, మేత వేయసాగాడు.

ఏనుగు పిల్లకు తల్లిదండ్రులు గుర్తుకు వచ్చారు. అడవి మీదికి మనసు పోయింది. దాంతో అది తనకు కట్టిన తాడును తెంచుకోవడానికి ప్రయత్నించింది. అయితే, ఆ తాడును తెంచుకోవడానికి దానికి బలం చాలలేదు. అయినా, కొన్నాళ్ళు ప్రయత్నించింది. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. పోరాడి, పోరాడి అలిసిపోయింది. ఆఖరికి ఆ తాడును తెంచుకుని వెళ్ళడం తనకు సాధ్యమయ్యే పని కాదని భావించి, అడవి పట్ల తల్లిదండ్రుల పట్ల ఆశను వదులుకుని వీరేశం చెప్పినట్టు నడుచుకోసాగింది. వీరేశం తన గారడీ ప్రదర్శ

‘వియోగి’

నలో ఆ ఏనుగు పిల్ల చేత రకరకాల విన్యాసాలు చేయించేవాడు. ఇలా కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. ఏనుగు పిల్ల ఇప్పుడు యుక్తవయసులోకి వచ్చింది. చాలా చక్కగా బలంగా తయారయింది. యజమాని చెప్పినట్టు నడుచుకోసాగింది.

ఇలా ఉండగా వీరేశం ఒకనాడు అడవి నుంచి ఒక ఎలుగుబంటును పట్టుకు వచ్చాడు. దాన్ని బలమైన తాడుతో గుంజకు కట్టివేశాడు. ఎలుగుబంటు తప్పించుకోవడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నించింది. కాని తప్పించుకోలేకపోయింది. వీరేశం దానికి కూడా కొన్ని గారడీ ఆటలు నేర్పడానికి ప్రయత్నించాడు. సరిగ్గా చెయ్యకపోతే కొరడాతో కొట్టేవాడు. సరిగ్గా చేస్తే తినడానికి ఏదైనా అందించేవాడు. రోజూ ఇదే తంతు కొనసాగింది. ఒకరోజు ఆ ఎలుగుబంటు వీరేశం చేతిలో చావుదెబ్బలు తిని, రాత్రంతా మూలుగుతూ పడుకున్నది. ఏనుగుకు దానిని చూడగానే జాలి కలగడంతో, "మిత్రమా, ఎందుకు దెబ్బలు తింటావు? యజమాని చెప్పినట్టు వింటే సరిపోతుంది కదా! అలా వింటే నీకు కావలసినంత ఆహారం దొరుకుతుంది. సుఖంగా రోజులు గడిచిపోతాయి!" అన్నది.

"గజరాజా, ఏమిటి నువ్వంటున్నది? వాడిచ్చే ఆహారం నాకు రుచించడం లేదు. అడవిలో స్వేచ్ఛగా సంచరించే నన్ను బంధించి తీసుకువచ్చాడు. వాడు నాలుగు డబ్బులు సంపాయించడం కోసం నన్ను నానా హింసలు పెడుతున్నాడు. నేను వాడి నుంచి తప్పించుకుంటే తప్ప నాకు సుఖం లేదు," అన్నది ఎలుగుబంటు విచారంగా.

"అది నీ తరం కాదు. నేనూ ఒకప్పుడు నీలాగే ప్రయత్నించాను. ఎంత ప్రయత్నిం

చినా తాడును తెంచుకోలేకపోయాను,'' అన్నది ఏనుగు.

ఆ మాటకు ఎలుగుబంటు వికవికా నవ్వింది.

''ఎందుకలా నవ్వుతావు? నా కథ నీకు పరిహాసంగా ఉందా?'' అని అడిగింది ఏనుగు కోపంగా.

''గజరాజా, నీ బలం గురించి నీకు తెలియడం లేదు. ఈ నీచమానవుడితో చేరి నీచంగా ఆలోచిస్తున్నావు. నువ్వు తలుచుకుంటే, ఈ తాడు, గుంజ, గుడారం ఒక లెక్కా?'' అని అడిగింది ఎలుగుబంటు.

''ఎంతో ప్రయత్నించి ఓడిపోయానని చెప్పాను కదా?'' అన్నది ఏనుగు సిగ్గుతో.

''నువ్వు ప్రయత్నించిందెప్పుడు? పసిపిల్లగా ఉన్నప్పుడు! అప్పుడు నీకు బలం చాలలేదు. ఇప్పుడు కొండల్ని పిండిచేయగలవు. ఒక్కసారి ప్రయత్నించి చూడు,'' అని ప్రోత్సహించింది ఎలుగుబంటు.

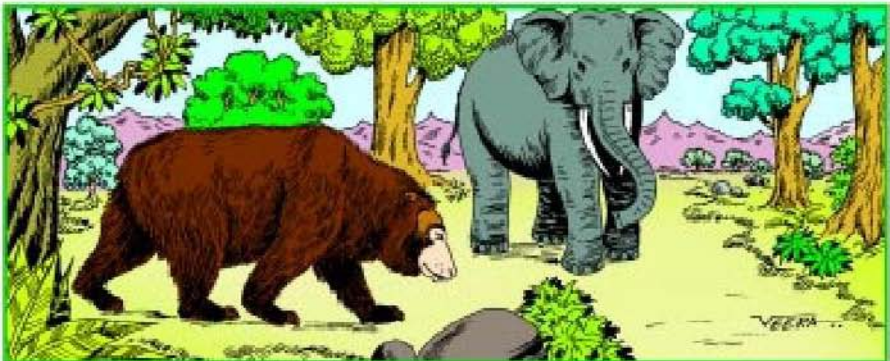
ఆ మాటలతో ఉప్పొంగిపోయిన ఏనుగు ఒక్కసారిగా తిరగబడి, తనను కట్టిన తాడును తెంచుకుంది. అంతటితో ఆగకుండా, ఎలుగుబంటును కట్టిన తాడును కూడా తెంచింది. రెండూ కలిసి అడవికేసి పరిగెత్త సాగాయి. అడవిని సమీపిస్తూ, ''మిత్రమా, నేనెంత అమాయకుణ్ణి. గడ్డిపోచను చూసి భయపడిపోయాను. నువ్వు చెప్పకపోతే నా బలం నాకు తెలిసేది కాదు,'' అన్నది ఏనుగు సిగ్గుతో.

''నువ్వే కాదు. చాలామంది అంతే. తమ బలం తమకు తెలియదు. సంకోచంతో అసలు ప్రయత్నమే చేయరు. ప్రయత్నం చేయని వారికి విజయం ఎలా సమకూరుతుంది?'' అన్నది ఎలుగుబంటు.

ఆ తరువాత ఏనుగూ, ఎలుగుబంటూ తమ వారిని కలుసుకుని స్వేచ్ఛగా బతికాయి.

కృష్ణచైతన్యయతి ఈ కథ చెప్పి, ''మీరు కూడా మీ శక్తిసామర్థ్యాలను మరిచిపోకుండా, నిరంతర ప్రయత్నంతో వాటిని సద్వినియోగం చేసుకుంటూ, మీరూ హాయిగా జీవిస్తూ, పదిమందినీ జీవించేలా చేయాలి,'' అంటూ ఆశీర్వదించాడు.

ఐదుగురు శిష్యులూ గురువుకు భక్తితో నమస్కరించి, కృతజ్ఞతతో అక్కడి నుంచి బయలుదేరారు.

వార్తలలో బాలలు

రాయల్టీ అందుకున్న విద్యార్థిని

న్యూఢిల్లీలోని ది నేషనల్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషనల్ రీసెర్చ్ అండ్ ట్రెయినింగ్ (ఎన్‌సీఇఆర్‌టి) సంస్థ ఎం.బి. మాయా అనే పదవ తరగతి విద్యార్థినికి మొట్టమొదటి సారిగా 'రాయల్టీ' చెల్లించింది. ఎం.బి. మాయా తండ్రిగారు ఒక ప్రధాన ఉపాధ్యాయులు. ఆయన్ను ఒక ఊరి నుంచి మరో ఊరికి బదిలీచేసినప్పుడు తన తండ్రితో పాటు ప్రయాణం చేసిన మాయా మార్గమధ్యంలో చూసిన దృశ్యాలను, ఎదురైన అనుభవాలను ఒక వ్యాసంలో రాసింది. కేరళ నుంచి మలయాళంలో వెలువడే 'యురేకా' అనే ఒక పిల్లల పత్రిక ఈ 'ప్రయాణ వ్యాసాన్ని' ప్రచురించింది. ఎన్‌సీఇఆర్‌టి సంస్థ ఈ వ్యాసాన్ని ఒక పాఠ్య గ్రంథంలో పొందుపరచి యువ రచయిత్రికి రాయల్టీగా 3,000రూ.లు చెల్లించింది. మాయా ఆ వ్యాసాన్ని రాసినప్పుడు ఆరవ తరగతి చదువుతూ ఉండేది.

గిన్నిస్ గుర్తింపు

నిశ్చల నారాయణన్ వయస్సు పదకొండేళ్ళు. అప్పుడే అతడు గిన్నిస్ బుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డ్స్‌లో స్థానం సంపాదించాడు. 15 మంది ప్రముఖుల సమక్షంలో అతనికి 225 వస్తువులు చూపబడ్డాయి. మరుక్షణమే అతడు వాటికేసి తిరిగి చూడకుండా తను చూసిన వస్తువులను చూసిన క్రమంలోనే అప్పచెప్పాడు. 2005వ. సం.లో 200 వస్తువులను జ్ఞాపకం పెట్టుకుని అప్పగించి, అతని గురువు జయసింహ రావిరాల స్థాపించిన రికార్డును నిశ్చల అధిగమించాడు. హైదరాబాదులోని గీతాంజలి స్కూల్లో 6వ తరగతి చదువుతున్న నిశ్చల ఆగస్టు 20వ తేదీ ఈ సరికొత్త రికార్డును స్థాపించాడు. గణిత సూత్రాలను సరళీకరించడానికి 'ప్రేషు రీ వేఫ్ లాబ్'ను స్థాపించడం, కళ్ళకు గంతలు కట్టుకుని చెస్ ఆడడంలో అందరికన్నా ముందుండడం ఈ విద్యార్థి మరికొన్ని నైపుణ్యాలు.

న్యూట్రిన్ క్విజ్ - 2

1. ఖనిజాల గట్టితనాన్ని కొలవడానికి ఏ స్కేలును ఉపయోగిస్తారు?
   ఎ. రిక్టర్‌స్కేల్ బి. మోహ్స్‌స్కేల్
   సీ. క్రోమోగ్రాఫ్ డి. స్పెక్ట్రోగ్రాఫ్

2. అండమాన్ దీవుల సముదాయంలో మొత్తం ఎన్ని దీవులున్నాయి?
   ఎ. 50 బి. 205
   సీ. 200 డి. 85

(సమాధానాలు 63వ పేజీలో)

పిల్లల రచనలు

పుణ్యం – పాపం

కాంచనదేశమిూరాజు ధీరసింహ్రు డి ఆస్థాన నర్తకి వసింతవ్రూ లిని. సావ్రూ న్య కుటు ంబంలో మిట్టినప్పిటికీ, ఆమె చిన్నప్పటి నుంచీ నాట్యం పిట్ల విశేషి ఆసిక్తి కనబర్ర స్తూ, యు క్త వయు స్సు క్రాలయ్యే సిరికి సాటి లేని వ్రే టి నర్తకిగా ోుర్ర తెచ్చుకున్నది. ఆమె ప్రతిభను గుర్తిం చిన రాజు ఆమెను ఆస్థాన నర్తకిగా చేశాడు. ఆమె నాట్య విన్యాసాలన్రూ , అమిుర్రూ పి భంగి వ్రు లన్రూ చ్రూ సీ అందర్రూ వ్రు గ్ధులయ్యే వార్ర .

వసింతవ్రూ లిని ప్రితిభాసింపిన్ను రాల్యైన నర్తకిగానే కాకుండా, వ్రు ంచి గ్రు ణగణాలు , వినయ్రు విధేయ్రు తలు , దయ్రూ స్వభావంగల అరుదైన కళాకారిణిగా కూడా ప్రిజల వ్రు న్న నలు పొందింది.

ఆ య్రే ర్రు పిట్టమిూాని య్రూ వ్రు నీదేవి జన్మ దినోత్సవాన్ని మిుస్కిరించ్రు కుని, రాజధానిలో జరిగే ఉత్సవాలలో ఒక అంశంగా ప్రిజాసిర్రు ంలో ఆస్థాన నర్తకి వసింతవ్రూ లినిని ఘనంగా

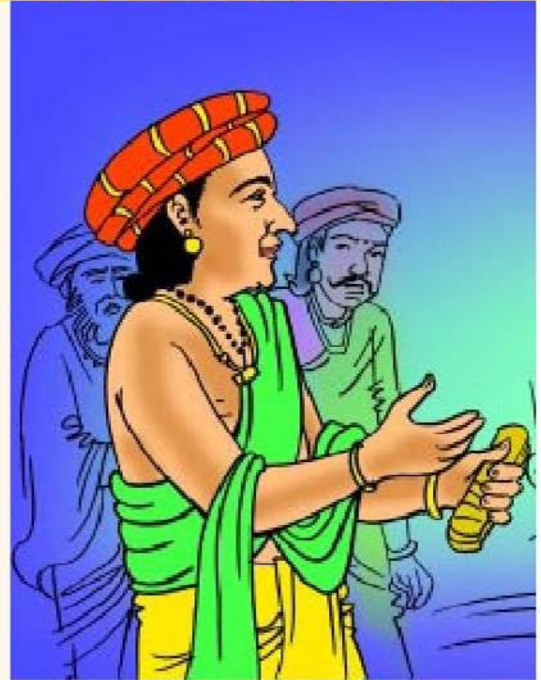
సత్కరించాలని రాజు ధీరసింహుడు నిర్ణయిం
చాడు.

అయితే, రాజాస్థానంలోని ఇతర కళాకారు
లకు, పండితులకు ఇది ఏమాత్రం నచ్చ
లేదు. తమకు దక్కని అరుదైన గౌరవం రాజ
నర్తకికి లభించడం చూసి ఓర్వలేక పోయారు.
అసూయతో కుమిలిపోయారు. సమయం
దొరికినప్పుడు ఆమెను కించపరచాలని తహ
తహలాడసాగారు.

మహారాణి జన్మదినోత్సవం నాటి సాయం
కాలం గొప్ప సభ ఏర్పాటయింది. వేదిక మీద
ఏర్పాటు చేసిన ఆసనంలో వసంతమాలిని
ఎంతో వినయంగా ఒదిగి కూర్చున్నది.

రాజు ధీరసింహుడు ఆమెను విలువైన
కానుకలతో సత్కరించి, ఆమె నాట్యకౌశలాన్ని
మెచ్చుకుని, "మన వసంతమాలిని అప్సరస
లకు సాటిరాగల అపూర్వ నాట్యకళాకారిణి.
ఆమె మన ఆస్థానంలో ఉండడం మన అదృష్టం.
ఆమె అద్భుత నాట్యాన్ని తిలకించే అదృష్టం
దేవతలకు లేదు," అన్నాడు.

ఆ మాటలకు ప్రజలు కరతాళ ధ్వనులతో
ఆనందాన్ని తెలియజేశారు. అయితే, రాజు
గారికి కొద్ది దూరంలో కూర్చున్న ఒక పండి
తుడు లేచి, "మహాప్రభూ, క్షమించాలి.
తమరు అపూర్వ కళాపోషకులు. పొట్టపోసు
కోవడం కోసం వచ్చిన వసంతమాలినిని ఆస్థాన
నర్తకిని చేయడం అమోఘమైన కళాపోషకులైన
తమ ఔదార్యానికి నిలువుటద్దం. అంతమాత్రాన
ఈమెను అప్సరసలతో పోల్చడం, ఆ దేవకాంత

లను అవమానించడమే అవుతుంది కదా!"
అన్నాడు.

అతడు మాట ముగించేలోపలే మరొక
నాట్య కళాకారుడు లేచి, "నేను ఎందరో
నర్తకీమణుల ప్రతిభను చూసినవాణ్ణి... వసంత
మాలిని నాట్యంలో నయగారం కన్నా, నమ్మాల
పాలే ఎక్కువ. ఆమెను తమ హస్తాలతో సన్మా
నించడం మన రాజ్యం చేసుకున్న పాపం!"
అన్నాడు.

ఆ మాటలకు సభలో గుసగుసలు ఆరంభ
మయ్యాయి.

ఇదంతా గమనించిన ఆస్థాన విదూషకుడు
గంగాధరశాస్త్రి లేచి, "మహాప్రభూ, దేవలోకం,

వు న రాజ్యం చేసి కున్న పాపిపుణ్యాల సింగ తేవూ గాని, ఆస్థాన నర్తకి వసింతవూ లిని వూ త్రం పుణ్యం, పాపం రెండూ చేసి కున్నది,'' అన్నాడు.

విదూ షకుడి వూ టలు రాజు ధీరసింహు డిలో ఆసక్తిని రేపాయి. ''ఇక్కడు న్న వారంతా, వు హాపాపం, అవవూ నం అంటూ ంటే, తవు రేమో మన నర్తకికి పాపపుణ్యాలు రెండూ అంటగడు తు న్నారు. కాస్త వివరించి చెప్పండి,'' అన్నాడు.

అందు కు విదూ షకుడు, ''కళాపోషకు లైన తవు రాజ్యంలో జన్మించడం వసింతవూ లిని చేసి కున్న పుణ్యం. అందుకే ఆమె నేర్చిన కళకు సార్థకత సివు కూరి, ఈ రోజు తవు చేత ప్రజాసివు ంలో ఇలా సిన్మానించబడు తోంది. అయి తే, పుణ్యంతో పాటు ఏ జన్మలో చేసి కున్న పాపవూ తెలియ దు; ఆవు న వెన్నంటివస్తోంది,'' అని ఆగాడు.

''ఆ విషియ ం కూడా వివు రంచి చెబితే బాగుంటు ంది కదా?'' అని అడిగాడు రాజు ఎంతో కుతూ హలంగా.

''తోటి కళాకారిణికి లభిస్తు న్న సిన్మానాన్ని చూ సి ఓర్వలేని వాళ్ళ ఎదు ట నాట్యం చేయ వలసి రావడం, ఆమె చేసి కున్న పాపం,'' అన్నాడు విదూ షకుడు గంభీరంగా.

అంతకు ముందు ఆమెపై విపు ర్శలు గు ప్పించినవారు సిగ్గుతో తలలు వంచు కు న్నారు. అప్పుడు రాజు, 'వెన్నెలలు వెదజల్లని జాబిలి అందాన్ని ఎవరూ ఆస్వాదించలేరు. అలాగే సాటి వు నిషిలోని వు ంచిని, శక్తిసా వు ర్థ్యాలనూ గు ర్తించి గౌరవించలేని వారి పాండిత్యం నిష్ప్రయోజనం. అది అలాంటి వారి వ్యక్తిత్వానికి వూ య ని వు చ్చ అవుతు ంది. అలాంటివారు నా ఆస్థానంలో ఉన్నందు కు విచారిస్తున్నాను,'' అన్నాడు.

ఆ తరవాత, చవు త్కారంతో అసూ యా పరు ల అసలు రూ పాలను బయ టపెట్టిన విదూ షకుణ్ణి వసింతవూ లిని చేతు ల వీ దు గా ఘనంగా సత్కరించాడు. ప్రజలు ఆనందో త్సాహాలతో చప్పట్లు చరిచారు.

– జి. జె. జోషి (14)
సెయింట్ జాన్ చర్చ్ హైస్కూల్,
హైదరాబాదు (ఆం.ప్ర)

బోగన్‌విల్లా మొక్క

అది జనవరి నెల!

వసంతకాల పరిమళాలు గాలిలో తేలియాడుతున్నాయి. అప్పటికే నేను నా గ్రామం వదిలి కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. రోడ్డు మీద వెళుతూంటే మనసులో గాలిపటాలు వదిలిన జ్ఞాపకాలు.

తిరిగిన చోటల్లా రంగు రంగుల పువ్వులు. మనసంతా ఎంతో ఉత్సాహం; ఉత్తేజం. పువ్వులను చూస్తూండగా వాటికి ఆవల ఉన్న బోగనవిల్లా పొదలు నా దృష్టిని ఆకర్షించాయి. నా మనసులో ఏవేవో మాటలు, సంఘటనలు కదలాడాయి.

స్నేహ ఒక విధంగా నా మిత్రుడని చెప్పడానికి లేదు. ఎందుకంటే వాడు నాకన్నా ఒక సంవత్సరం పెద్ద. పైగా, నా క్లాసుమేట్ కూడా కాదు. వాడసలు చదువుకోనే లేదు. మరో విధంగా చూస్తే స్నేహితుడికన్నా ఎంతో ఎక్కువ. వాడు నాకు గాలిపటం ఎగరవేయడం నేర్పాడు. నేను వాడికి చదవడం నేర్పాను. అలా ఒకరికొకరం దగ్గరయ్యాం.

వాడు నాకు చేపలు పట్టడం, ఎత్తయిన చెట్లెక్కడం నేర్పాడు. మొక్కలను ఎలా పెంచాలో నేర్పించాడు. పత్రిక తిరిగి రాయించడం నేర్పాడు. "నీ మొక్క పుష్పించిందంటే నువ్వు సంతోషంగా నమ్ముతూ ఉన్నావని అర్థం. అది వాడినట్టు కనిపిస్తే నువ్వు విచారంతో ఉన్నట్టు లెక్క," అని తరచూ చెప్పేవాడు. అలాంటి నమ్మకాలతోనే వాడు బతికాడు. కాలం మమ్మల్ని విడదీసింది. నా తల్లిదండ్రులు గ్రామం వదిలి దూరంలోని పట్నం వచ్చేశారు. అయితే నేను బోగనవిల్లా మొక్కను తెచ్చి, మా కొత్త ఇంటి ఆవరణలో పాతి పెట్టాను వాడి జ్ఞాపకంగా. దాన్ని నేను జాగ్రత్తగా పెంచుకున్నాను. వసంతకాలం వచ్చి, అది పుష్పించడం ఆరంభించగానే నా పల్లెటూరి స్నేహితుణ్ణి జ్ఞాపకం చేసుకోగలనని వాడికి మాట ఇచ్చాను.

అయితే, చాలా వాగ్దానాలలాగే ఆ మాటను కూడా నిలుపుకోలేకపోయాను. అందువల్లే స్నేహ ఉన్న చోటికి బయలుదేరాను. అయితే, వాడక్కడ లేకపోవడం నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించలేదు. వాళ్ళను గురించి ఇరుగుపొరుగును విచారించాను. ఏ ఒక్కరికీ

వాళ్ళ కుటుంబం వెళ్ళిన చోటు తెలియలేదు.

అదృష్టవశాత్తు నేను మొదటే ఎరిగి ఉన్న వృద్ధుడు నాకు ఎదురయ్యాడు. సోవ్య అంటే ఆ వృద్ధుడికి ఎంతో ఇష్టం. అతడు నన్ను గుర్తుపట్టలేదు కాని, సోవ్య వాళ్ళు పని వెతుక్కుంటూ ఎక్కడికో వలస వెళ్ళిపోయారని చెప్పాడు. "నువ్వు సౌమ్య స్నేహితుడివా? అయితే, ఒక పని చేసి పెడతావా?" అని అడిగాడు వృద్ధుడు.

నా సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండానే అతడు ఇంటి లోపలికి వెళ్ళి, ఏదో వెతికి తీసుకుని, పెరట్లోకి వెళ్ళాడు. కొంతసేపటికి బాగా నలిగిన కాగితం, బోగన్‌విల్లా మొక్కతో తిరిగి వచ్చాడు. "వాడు ఈ మొక్కను నాటి పెంచమని నాకు చెప్పాడు. అయితే, నేను ముసలివాణ్ణి కదా? నీళ్ళు పొయ్యడం మరిచిపోయాను. మొక్క ఎండిపోయింది. ఇది వాడి బిడ్డలాంటిది. దీనిని తీసుకు వెళ్ళు. వాడొక ఉత్తరం కూడా పోస్టు చేయమని ఇచ్చాడు. నువ్వు పోస్టు చేస్తావా?" అని అడిగాడు.

నేను వెంటనే మాట్లాడలేకపోయాను. గొంతు పిడచకట్టుకుపోయింది. మొక్కనూ, ఉత్తరాన్నీ తీసుకున్నాను. ఆ ఉత్తరం నా చిరునామాకే రాయబడి ఉంది. రాయడం అలవాటు లేనివారు రాసినట్టున్నాయి ఆ అక్షరాలు:

ప్రియమైన మిత్రమా,

ఇది నా తొలి ఉత్తరం నీకు. ఒకవేళ చివరిది కూడా కావచ్చు. ఎందుకంటే మేము ఇక్కణ్ణించి బయలుదేరుతున్నాం. మాకు పనులు ఎక్కడ దొరుకుతాయో తెలియదు గనక, మా చిరునామా ఇవ్వలేకపోతున్నాను. నువ్వు ఇచ్చిన బోగనవిల్లాను కూడా తీసుకువెళ్ళలేని పరిస్థితి. అది పెద్దదయింది. నేనిచ్చిన మొక్క కూడా పెద్దదయి ఉంటుందని అనుకుంటాను.

నీకు తీరిక ఉండదు గనక, ఉత్తరం రాయలేకపోయావనుకుంటున్నాను. మిగిలిన విషయాలు తరవాత రాస్తాను.

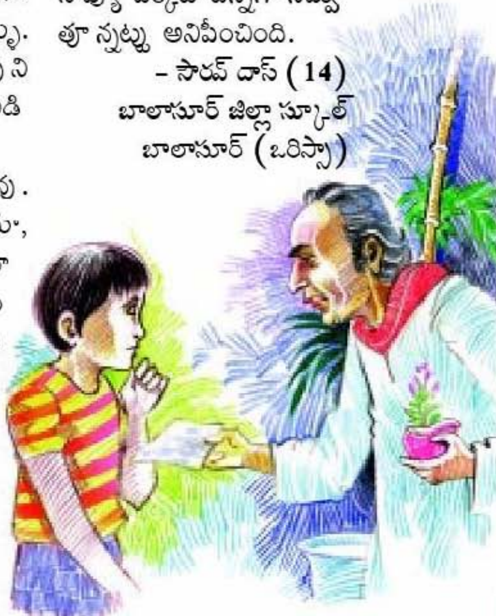
నీ మిత్రుడు, సోవ్య.

దిగువ వెలిసిపోయిన చిరునామా కనిపించింది.

ఆ ఉత్తరాన్నీ, ఎండిపోయిన బోగనవిల్లా మొక్కనూ తీసుకుని ఆ గ్రామం నుంచి బయలుదేరాను.

మూడు వసంతాల తరవాత, మా కిటికీల వెనక పెంచిన బోగనవిల్లాను చూస్తుంటే, సోవ్య ఎక్కడో చిన్నగా నవ్వుతూన్నట్టు అనిపించింది.

– సౌరవ్ దాస్ (14)
బాలాసూర్ జిల్లా స్కూల్
బాలాసూర్ (ఒరిస్సా)

సుదిప్తా రౌపుల్ (13), బాలాసూర్ జిల్లా స్కూల్
బాలాసూర్ (ఒరిస్సా)

1st

గజానన్ ఎ. యాదవ్ (16)
యవత్‌మాల్
మహారాష్ట్ర

2nd

ప్రీతి ఎం. షేటీ (13)
శ్రీ విద్యామందిర్
వ్యాలికావల్, బెంగళూరు

3rd

ఈ పేజీలోనూ, ఎదుటి పేజీలోనూ 2006 పోటీలో బహుమతి గెలుచుకున్న చిత్రాలు ప్రచురిస్తున్నాం. మొదటి బహుమతి రూ 300లు; రెండవ బహుమతి రూ. 250లు; మూడవ బహుమతి రూ. 200.లు. ప్రోత్సాహక బహుమతులు : రూ. 150లు.

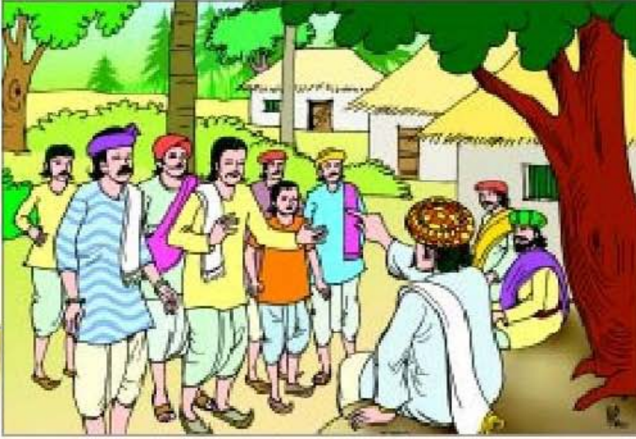

ఎస్. విభా (5)
కేంద్రీయ విద్యాలయ
బెంగళూరు

మోనీదీపా రాణా (12)
24 పరగణాస్
పశ్చిమ బెంగాల్

ఎస్.ఐ. ప్రీణిత (11)
సెయింట్. పీటర్స్ గ్రామర్ స్కూల్
సికిందరాబాద్

పంజరం చిలుకలు

రావు , శ్యావు స్నేహితు లు . రామ్ ఒక రైతు; శ్యావు వ్యాపారి. ఒకసారి శ్యావు కు వ్యాపారంలో అపార నష్టం ఏర్పడింది.వాటిల్లిన నష్టం భరించలేనంతగా బతు కును ఛిన్నాభిన్నం చేయు డంతో, అతడు సాయా న్ని అర్థిస్తూ రావు దగ్గరికి వెళ్ళాడు .

రావు ఏమాత్రం వెనుకాడకుండా తన పొలంలో కొంత భాగం శ్యావు కు ఇచ్చాడు . శ్యావు పొలం దు న్నుతూ ండగా, బంగారు ఆభరణాలు గల ఒక కంచు పాత్ర దొరికింది. అతడు ఆ పాత్రను తీసు కుపోయి , సంగతి చెప్పి రావు కు ఇచ్చాడు . అయి తే, దాన్ని పుచ్చుకోవడానికిరావు తిరస్కరించాడు . పొలం శ్యావు కు ఇచ్చేయు డంతో, అందు లో దొరికి నవి శ్యావు కేచెందు తాయ ని చెప్పాడు . అందు కు శ్యావు ఒప్పుకోలేదు . ఇద్దరూ గ్రావు ధికారి వద్దకు వెళ్ళి తమకు న్యాయం చెప్పమన్నారు. గ్రావు ధికారి మరుసటి రోజు రమ్మని చెప్పి పిరాబశాడు .

ఆ రోజు రాత్రి రావు గ్రావు ధికారిని కలు సు కుని, ''నాస్నేహితు డు చాలా నిజాయి తీ పరు డు . ఎవరి సాయ వూ తీసు కోడు . వ్యాపారంలో కోలు కోలేని నష్టం కలగడం వల్ల, నేనిచ్చిన పొలాన్ని అయి ష్టంగానే పుచ్చుకున్నాడు . అయి తే, ఆ పొలం అతనికి చాలదని నాకు అనిపించి, నా భార్య సు శీల, కూతు రు సంగీత నగలను వారి సంపూ ర్ణ సవ్మతితో తీసు కుని, వాటిని శ్యావు కిచ్చిన పొలంలో నేనే పాతి పెట్టాను . రేపు ాతవు రు అతనికి అను కూలంగా తీర్పుచెప్పాలి,'' అని వేడుకున్నాడు.

పు రు నాడు పొలం శ్యావు ఆధీనంలో ఉండడంవల్ల, అందు లో దొరకిన నగలు శ్యావు కే చెందుతాయని గ్రామ•ధికారి తీర్పు చెప్పాడు. శ్యావు అయి ష్టంగానే తీర్పును అంగీకరించాడు . పొలంలో అరుదైన ఫలవ ాలు నాటితే లాభదాయ కంగా ఉండగలదని నిర్ణ యి ంచాడు . శ్యావు కొడు కు ఆదిత్యను పిలిచి, నగలు ఇచ్చి, వాటిని అవ్మి ఆ సొవ్ము తో అరుదైన ఫలాల చెట్ల విత్తనాలను కొనుక్కు రవ్మని చెప్పాడు.

పు రు నాడు ఆదిత్య సివ్ు పంలోమున్న పెట్నం కేసీ బయ లు దేరాడు . దారిలో ఒకడు కొన్ని

అందమైన చిలుకలను ఒక పంజరంలో బంధించి అమ్మడానికి తీసుకు వెళ్ళడం చూశాడు. అవి చాలా అరుదైన జాతి చిలుకలనీ, సంతలో వాటికి మంచి ధర పలకగలదనీ ఆ మనిషి చెప్పాడు. పంజరం లోపల అవస్థపడుతూన్న ఆ పక్షులను చూస్తుంటే, ఆదిత్య మనసు విలవిలలాడింది. వాటికి స్వేచ్ఛ కలిగించాలనుకున్నాడు. తన దగ్గర ఉన్న నగలను ఇచ్చి, పక్షులను కొనాలనుకున్నాడు. అందుకు ఆ మనిషి సంతోషంగా ఒప్పుకున్నాడు. ఆదిత్య పంజరం తలుపు తెరిచి పక్షులను వదిలిపెట్టాడు. పక్షులు స్వేచ్ఛగా ఎగిరి వెళ్ళడం చూసి అతని మనసు ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయింది.

పక్షులకు స్వేచ్ఛ కలిగించినందుకు ఆనందించినప్పటికీ, తండ్రి చెప్పిపంపిన పని చేయలేకపోయాను కదా అని ఆదిత్య బాధపడ్డాడు. వట్టి చేతులతో ఇంటికి వెళ్ళకూడదనుకున్నాడు. పట్నంలో ఏదైనా ఒకపని చూసుకుని, కొంత కాలం డబ్బు కూడబెట్టి, తండ్రి చెప్పిన విత్తనాలను తీసుకుని వెళ్ళాలని నిర్ణయించాడు. అతనికి ఒక ధనిక వర్తకుడి వద్ద మంచి ఉద్యోగం లభించింది. రెండేళ్ళపాటు కష్టపడి పనిచేసి అనుకున్న మొత్తాన్ని కూడబెట్టుకుని ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

ఆ సమయంలో అతని తండ్రి తన స్నేహితుడు రాముతో మాట్లాడుతున్నాడు. తన కొడుకును చూడగానే ఆప్యాయంగా కౌగిలించుకుని, "నీ ఉదాత్త చర్యతో మమ్మల్ని గర్వపడేలా చేశావు. నగలు పోయాయని బాధపడకు. మనం మొక్కలు కొనవలసిన అవసరం కూడా లేదు. నువ్వు వెళ్ళిన కొన్ని రోజుల తరవాత అందమైన చిలుకలు గుంపుగా వచ్చి మన పొలంలో ఫలవృక్షాల విత్తనాలను తెచ్చి పడేశాయి. ఇప్పుడు మన పొలంలో ఫలవృక్షాలు పెరుగుతున్నాయి," అన్నాడు.

"ఆహా! అద్భుతం. చిలుకలు నేను చేసిన ఉపకారానికి ప్రత్యుపకారం చేశాయన్నమాట," అన్నాడు ఆదిత్య.

"మరో విషయం శ్యామ్, ఆదిత్య చేసిన ఉదాత్తచర్యను గురించి వినగానే, నా కూతురు అతని పట్ల అభిమానం పెంచుకున్నది. పెళ్ళాడాలనుకుంటున్నది. మీకూ, మీ అబ్బాయికీ అంగీకారమైతే మాకూ ఇష్టమే," అన్నాడు రాము. "నీ కూతురును మా ఇంటి కోడలుగా చేసుకోవడం మాకూ సంతోషమే. ఏమంటావు ఆదిత్యా?" అంటూ కొడుకు కేసి చూశాడు శ్యామ్ నవ్వుతూ. ఆదిత్య అంగీకారసూచకంగా తల ఊపాడు.

– సురభి శ్రీవాత్సవ్ (14)
నంద్ వికాస్ విద్యాలయ్
గోరఖ్‌పూర్ (ఉ.ప్ర)

మీనాబొమ్మ

మీనా చిత్రపూర్‌లో ఉంటోంది. ఆమె చాలా తెలివిగల అమ్మాయి. తల్లితండ్రులు ఆమె పట్ల ఎంతో ప్రేమ కనబరచేవారు. ఆ రోజు ఆమె చాలా సంతోషంగా ఉంది. అమెరికాలో చదువుకుంటూన్న అన్నయ్య, ఆమె పుట్టిన రోజు కోసం వస్తున్నాడు.

అన్నయ్యకు స్వాగతం పలకడానికి మీనా తల్లిదండ్రులతో కలిసి విమానాశ్రయానికి వెళ్ళింది. అన్నయ్యను చూడగానే మీనా ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయింది. ఇంటికి వస్తూ అన్నయ్య తన కాలేజీ గురించీ, విశ్వవిద్యాలయం గురించీ ఎన్నో ఆసక్తికరమైన విషయాలు చెబుతూ వచ్చాడు. అప్పటికే మీనా ఇంజినీరై పైచదువు కోసం అమెరికా వెళ్ళాలని నిర్ణయించింది. ఆమె ఆ రాత్రి తను చదవబోయే కాలేజీ గురించి కలలు కంటూ నిద్రపోయింది.

మరునాడు ఆమె పుట్టిన రోజు. ఆమెకు ఎన్నో కానుకలు వచ్చాయి. అయితే, అన్నయ్య ఇచ్చిన అమెరికన్ డాల అన్నిటికన్నా చాలా అందంగా ఉంది. అందమైన ఆ బొమ్మకు బంగారు జుట్టు, పచ్చటి దుస్తులు ఉన్నాయి. పైకెత్తితే కళ్ళు తెరుస్తుంది. కిందికి దించితే కళ్ళు మూసుకుంటుంది. అది అన్నిటికన్నా చాలా భిన్నమైనది. ఎంతో బావున్నది. దాన్ని తన స్నేహితులకు చూపించాలని మీనా ఎంతో ఉత్సాహపడింది.

అందువల్ల ఆమె బొమ్మను తన స్కూలు బ్యాగలో దాచుకుని వెళ్ళింది. తరగతిలో ఉపాధ్యాయులు చెప్పే పాఠాల మీద మనసు నిలుపలేకపోయింది. సంచీలో నిదురపోతూన్న బొమ్మ మీదే ఉంది ఆమె ధ్యాసంతా. మీనా పరధ్యానంతో ఏదో పగటి కలలు కంటున్నదని హిస్టరీ టీచర్ గమనించి, హెచ్చరించింది. ఉలిక్కిపడిన మీనా తన బొమ్మను ఒకసారి తాకి చూసుకున్నది. అప్పుడామె చేతికి ఏదో బటన తగలడం గమనించింది.

అప్పుడే గంట మోగడంతో, మరో టీచర్ తరగతిలోకి వచ్చింది. ఆమె భూకంపాలకు సంబంధించిన చిత్రాలు తీసుకు వచ్చి పిల్లలను భూకంపాల గురించి బోధించసాగింది. అయితే, మీనా మనసంతా ఆ బొమ్మ మీదే

ఉంది. సివు యం దొరికినప్పుడల్లా దాన్ని రహస్యంగా చూసు కోసాగింది.

వూ డో పీరియ డ్ ఆరంభవు మా తూ ండగా, తరగతి గోడ వె ల్లగా కంపించింది. దాన్ని మొదట ఎవరూ గవు నించలేదు ; ఆ తరవాత భవన వుంతా ఉధ తంగా ఊగడంతో గోడ కూలి పోయింది. పిల్లలు వెలుపలికి వెళ్ళలేకపోయారు.

వీ నా హడలి పోయిుంది. ఆమె బొవు్మను శరీరానికి గట్టిగా అదివు పెట్టుకున్నది. దాంతో బొవు్మ గట్టిగా వూ ట్లాడసాగింది: "భూ కంపిం వస్తే, మొదట వెలుపలికి వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించాలి. అది సాధ్యం కాలేదంటే వే జా కిందగాని, బెంచీ, వుంచం కింద గాని దాక్కుని మీరెండు చేతులను మెడపై ఉంచుకోవాలి." టీచర్ చెప్పిన మాటలు బొవు్మలో రికార్డయిుందని వీ నా వెంటనే గ్రహించింది. అందు వల్ల వె షెనలో రికార్డయి న దాన్ని, గట్టిగా నొక్కి పెట్టినప్పుడు బొవు్మ వు ళ్ళీ వు ళ్ళీ చెప్ప గలదని తెలుసు కున్నది. వీ నా బటనను వు ళ్ళీ నొక్కింది. బొవు్మ బిగ్గరగా, "భూ కంపిం, భూ కంపిం," అని అరవసాగింది.

దాని వూ టలు వెలుపలనున్న వారికి విని పించడంతో, శిథిలాల వు ధ్య పిల్లలు చిక్కు కుని ఉన్నారని గ్రహించి, వెలుపలికి తీయ డానికి పై ను కున్నారు . తగిన సివు యంలో వారికి సహాయం అందింది. వీ నా తరగతి లోని పిల్లలందరినీ ప్రాణాలతో కాపాడారు .

తవు ప్రాణాలను కాపాడినందు కు తరగతి లోనిపిల్లలందరూ వీ నాకు కృతజ్ఞతలు తెలియ జేశారు . "వీ రు కృతజ్ఞతలు చెప్పవలసింది నాకు కాదు ; నా బొవు్మకు," అన్నది వీ నా.

ఆమె అన్నయ్య, "నువ్వే గనక 'భూ కంపిం, భూ కంపిం,' అని ఆ బొవు్మను అరిచేలా చేయ కుండా ఉన్నట్టయితే, వి వు్మల్ని కను గొనడం చాలా కష్టమై ఉండేది. మంచిపని చేశావు," అంటూ వీ నాను అభినందించాడు . వీ నా చాలా సంతోషించింది. తవు స్నేహితు లందరినీ కాపాడడానికి ఉపకరించిన బొవు్మను ఇచ్చి నందు కు అన్నయ్యకు కృతజ్ఞతలు తెలియ జేసింది. "బాగా చదివి వు ంచి ర్యాంకు తెచ్చుకున్నావంటే వచ్చే బర్తడేకు కంప్యూటర్ కాను కగా ఇస్తాను ," అన్నాడు అన్నయ్య. ఆ వూ ట విని వీ నా ఆనందంతో నాట్యం చేసింది.

– యశశ్రీ ఎస్. పాటిల్ (11)
శ్రీమతి శీలాదేవి షిండే సర్కార్
హైస్కూల్, కొల్హాపూర్ (మహారాష్ట్ర)

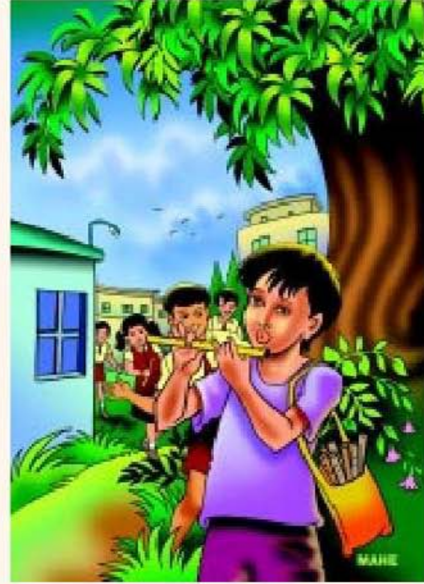
వేణువు మహిమ!

నూతు ంగా పాఠశాల ప్రిధానోపాధ్యాయు ఢు తన కార్యాలయు ంలోని గోడగడియా రం కేసీ చూ శాఢు . ఒంటి గంట అయ్యి ంది. వు ధ్యాహ్ని భోజన విరావు సివు యు ం. అయ్యి తే, ఇంకా గంట మోగలేదు. ప్యూను గంట కొట్టడానికి వు రిచిపోయా డా ఏం? అని ఆయు న ఆలో చించసాగాఢు .

ఉన్నట్టుండి శ్రావ్యమైన వేణు నాదం విని పీంచింది. అదే సివు యు ంలో గంట కూడా మోగింది. తరగతి గదు ల నుంచి పీల్లలు బయు టకు పిరు గు లు తీశారు . వారిలో కొందరు పాఠశాల ప్రాంగణంలో చెట్టు కింద నిలబడ్డ తొవ్మిదేళ్ళ కుర్రవాడి చు ట్టూ వూ గారు . వాడి పేరు రాఘూ ; వేణు మూు అవ్మే కుర్రవాఢు .

రోజూ భోజన సివు యు ంలో వాఢు పాఠ శాలకు వస్తాఢు . వాఢు వేణు మాఊదడం విన గానే, గంట ఒకటయ్యి ందని గ్రీహించి ప్యూ ను గంట మోగిస్తాడు. అతడు గడియారం చూడ వలసీనపినిలేదు . సిరిగ్గా ఒంటి గుంటకు వస్తాఢు రాఘూ .

రాఘూ వేణు గానం అంటే చాలా వు ంది పీల్లలకు చాలా ఇష్టం. కొందరు తావు తెచ్చు కున్న ఫిలహారం కూడా రాఘూ తో పించు కుని తినేవారు . అయ్యి తే, కొందరు ఉ పాధ్యాయు లకు ఇది నచ్చలేదు . వు ఖ్యంగా నాలు గవ త రగతి ఉపాధ్యాయు ఢు పాత్రోకు వు రీ చీదరగా అనిపీంచేది. వు ధ్యాహ్నా విరావు సివు యు ంలో గొడవ చేయు డవే గాక, రాఘూ పీల్లల్ని పాడుచేస్తాడేమో అని ఆయు న అను వూ నించాఢు . ప్రిధానోపాధ్యాయు డికి ఫీర్యాదు

చేశాఢు . ప్రిధానోపాధ్యాయు ఢు అక్కడికి వెళ్ళి, పీల్లల్ని తరగతు లకు వెళ్ళమని చెప్పి, ఆ పీల్లలు వెళ్ళిపోగానే, రాఘూ కేసీ తిరిగి , ''వెళ్ళిపో. ఇకవ్పైఈ దరిదాపులకు రావద్దు,'' అని కోపింగా ఆజ్ఞాపీంచాఢు .

ఆ తరవాత కొన్నాళ్ళు రాఘూ పాఠశాలకేసీ రాలేదు . ప్యూనుకు వాడు రాని వెలితి కనిపిం చింది. గంట మోగించడంలో మరింత జాగ్రత్త వహీంచాఢు . రోజూ కొంతసుపిులాఘూ వేణు గానం వినే అవకాశం ధూ రంకావడంతో చాలా వు ంది పిల్లలు విచారం చెందారు .

ఒకనాఢు ఏదో అద్భుతం జరిగినట్టు, వు ళ్ళీ వేణు గానం వినిపీంచింది. అదే సివు యు ంలో వు ధ్యాహ్నం గంట మోగింది. చాలా వు ంది పీల్లలు ఉత్సాహంతో వేణు మాఊదు తూ న్న రాఘూ వద్దకు పిరు గు లు తీశారు . చాలా వేణు మూు అవ్ము డయ్యా యలు . దాన్ని

ఎలా ఊదాలో రాధూ పిల్లలకు నేర్పసాగాడు.

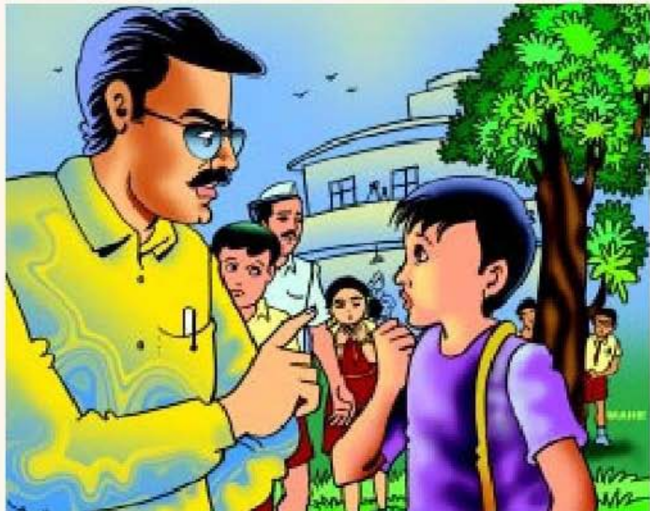
వాడు మళ్ళీ రావడం పాత్రోకు నచ్చలేదు. ప్రధానోపాధ్యాయుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని అక్కడికి వచ్చాడు. ఆయన్ని చూడగానే, పిల్లలు మెల్లగా జారుకున్నారు. అక్కడ మిగిలిన పిల్లల ఎదుట ప్రధానోపాధ్యాయుడు రాధూను చెంప దెబ్బ కొట్టాడు. రాధూ చెక్కిళ్ళపై కన్నీరు కారసాగింది.

తను మరీ కఠినంగా శిక్షించానా అన్న అనుమానం ప్రధానోపాధ్యాయుడికి కలిగింది. మనస్సులో నొచ్చుకున్నాడు. ఆ తరవాత తన జేబులోని పర్సు తీసి, అందులోంచి పది రూపాయల కొత్తనోటు తీసి రాధూకు ఇవ్వబోయాడు. అయితే, దాన్ని పుచ్చుకోవడానికి తిరస్కరించిన రాధూ, ''అయ్యా, నేను ఈ బడిలో మూడో తరగతి చదువుతుండగా నా తల్లితండ్రులు రోడ్డు ప్రమాదంలో మరణించారు. నా చదువు కొనసాగించలేకపోయాను. నేను నా తల్లిదండ్రులకు ఒకడే సంతానం. నన్ను ఆదుకునే వారెవరూ లేకపోయారు. ఆకలికి తట్టుకోలేక ఈ వేణువులమ్మే పనిని చేపట్టాను. అయినా, బడి అంటే నాకు మహా ఇష్టం. పిల్లలతో స్నేహం చెయ్యడమంటే ఇంకా సంతోషం. అందుకే ఈ బడిని మరవలేక రోజూ ఇక్కడికి వస్తున్నాను. దీన్ని గొడవగా భావించి తమరు వద్దంటే మాత్రం ఇకప్పైరాను,'' అన్నాడు వినయంగా.

వాడి మాటలు విన్న ప్రధానోపాధ్యాయుడి నోటి నుంచి మాట రాలేదు. తనలాగే అవాక్కయి నిలబడిన పాత్రో కేసి వక్షనంగా చూశాడు. ఆ తరవాత రాధూ కేసి తిరిగి, ''నన్ను క్షమించు బాబూ. నిన్ను కొట్టి ఉండకూడదు. నువ్వు అనాథవు కావు. నీ సంరక్షణాబాధ్యతలు మేమే చూసుకుంటాం. నువ్వు మళ్ళీ చదువు కొనసాగించాలి. రేపటినుంచి రా. నాలగవ తరగతిలో చేర్చుకుంటాను,'' అన్నాడు.

మరునాడు ప్రార్థనా సమావేశంలో, ప్రధానోపాధ్యాయుడు రాధూ జేబు నుంచి వెలుపలికి కనిపిస్తున్న వేణువును చూశాడు. వాణ్ణి పిలిచి ప్రార్థనా గీతాన్ని వేణువుతో వాయించమన్నాడు. నాటి నుంచి రోజూ అలాగే జరుగుతూ వచ్చింది.

– రజత్ కుమార్ త్రిపాఠీ (14)
బాలాసూర్ జిల్లా స్కూల్,
బాలాసూర్ (ఒరిస్సా)

మహనీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (11)

చక్రవర్తికీ, అందరికీ అందమైన గుణపాఠం!

క్రీ.శ. రెండవ శతాబ్దంలో గొప్ప పరిపాలనా దక్షుడైన చక్రవర్తి హాడ్రియ న, రోవు సామ్రా జ్యాన్ని పరిపాలించేవాడు. అధికారంలోని పాలకులు, అంగర ˝కులు లేకుండా ఒంటరిగా తిరిగినా ఎలాంటి అభద్రతా భయ ం లేని కాలం అది. ఒకనాడ ఆ

య వచక్రవర్తి, గ ర్రం వీ ద ఒక గ్రావ ం గ ండా వెళ్తూ - గ్రావ ం సివీ పంలో ఒక వ ద్ధ డ దహించే ఎండను సైతం లెక్కచేయ కుండా ఫల వ ాల మొక్కలు నాటు తూ ఉండడం చూ శాడ . చక్రవర్తి ఆగి, "అయ్యా, తవ రి వయ సెంత?" అని అడిగాడ .

"సిరిగ్గా తెలియ ద . వూ రేళ్ళ ఉండవచ్చను కుంటాను," అన్నాడ ఆ గ్రావ వ ద్ధ డ , చక్రవర్తిని గ ర్తుపిట్టి వంగి నవ స్కరిస్తూ.

"ఈ వ సిలితనంలో ఇలా కష్టపిడ త న్నావే, పాపం! యక్షవనంలో కష్టపిడి సింపా ద ంచి కూడబెట్ట కుని ఉంటే ఇప్పిడ ఉపియో గపిడేది కదా?" అని అడిగాడ చక్రవర్తి.

"ఈ భూ వి వీ ద నేను తొలి న ంచీ నాశాయ శక్తులా కష్టపిడ తూ నే ఉన్నాను; నేలతల్లి కూడా నాప్పైకని కరంతోనే ఉంది. ఎప్పిడూ చిన్న చూ పిూ డలేద . ఆ దేవత వ ంచి పీలు మావచ్చేంతవరకు హాయి గా జీవించడానికి కావలసీనంత ఉంది," అన్నాడ వ ద్ధ డ .

"బావుంది. వ రి వూ రేళ్ళ వయ స్సిలో ఇలా శ్రవ పిడ త న్నావెందుకు? నువ్వు నాటే మొక్కలు ఫలాలందించేంతవరకు జీవించాలని ఆశిస్తున్నావా?" అని అడిగాడ చక్రవర్తి కాస్త వెటకారం ధ్వనించే కంఠస్వరంతో. "ప్రిభూ, నా యక్షవనంలో కొన్న ఈ

పొలంలో చాలా ఫలవ ాలు ఉన్నాయి. అవి నాకు ఇప్పటివరకు ఫలాలను అందిస్తూనే ఉన్నాయి. అయి తే, వాటిలో ఒక్కదాన్ని కూడా నేను నాట లేదు. నా తదనంతరం వచ్చే వాళ్ళకు ఫలాలివ్వ గలవన్న ఉద్దేశంతోనే ఈ మొక్కలను నేనిప్పుడు నాటు తు న్నాను. వాటి ఫలాల పట్ల నాకు ఆసక్తి లేదు. నాటి పెంచడం పట్ల మా త్రమే తరగని మ మ కారం ఉంది. ఒక వేళ వాటి ఫలాలు నాకు లభిం చినా లభించవచ్చు. భగవత్సంకల్పమే గనక ఉంటే, మా చక్రవర్తికి కూడా బు ట్ట నిండు గా ఫలాల నివ్వగలను!'' అన్నాడు వ ద్ధు డు వినయ ంగా.

ఆ మా టలు విని మ ందహాసం చేసిన చక్ర వర్తి, ''మి త్రమా, న మ్మా లయి రారోగ్యాలతో వర్ధి ల్లాలి,'' అంటూ గు ర్రం ఎక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచాయి. రాజభవనం ఉపరితలంలో చక్రవర్తి పచార్లు చేస్తు న్నాడు. ఒక బు ట్టనిండు గా పళ్ళతో, భవనంలోకి వస్తూ న్న ఒక వ ద్ధు ణ్ణి కాపలా భటు లు అడ్డు కోవడం ఆయ న గమ నించాడు. చక్రవర్తి ఆ వ ద్ధు ణ్ణి ఒక్క నిమి షం పరిశీలనగా చూ సి, అతన్ని లోపలికి పంపమ ని భటు లను ఆజ్ఞాపిస్తూ, మే డ దిగి అతనికి ఎదు రు వెళ్ళాడు. ఆయ న ఊహించినట్టే - ప్రస్తు తం వంద సంవత్సరాలు దాటిన ఆ వ ద్ధు డు గ్రామ ం నుంచి వస్తు న్నాడు. కొన్నేళ్ళ క్రితం చక్రవర్తి సమ ంలో నాటిన మొ క్కలు పెరిగి పెద్దవై ఫలా లందించాయి. ఆ వ ాల తొలికాపుఫలాలను చక్ర వర్తికి ఇవ్వడానికి తీసు కువచ్చాడు.

చక్రవర్తి ఆ వ ద్ధు ణ్ణి ఆప్యాయ ంగా కౌగలించు కున్నాడు. అతడు తెచ్చిన ఫలాలను స్వీకరించి, పళ్ళ తెచ్చిన బు ట్టనిండు గా బంగారు నాణాలు నింపి కాను కగా ఇచ్చి పంపాడు. ఉన్నత ఆశయ ం, ఆశావాదం కలిగించేప్రేరణ, స్ఫూర్తి ఎలాంటిదో తనకు ఇప్పుడు అర్థమ యి ందని సభతీరినప్పుడు సభికులతో సంతోషంగా చెప్పాడు. -(ఎం.డి)

చందమామ క్విజ్ - 8 (సెప్టెంబర్ '06) విజేతలకు అభినందనలు

1. పైల జితేంద్ర ఏలూరు - 2, (ప.గో. జిల్లా) (ఆం.ప్ర)
2. వాస్తు సతీష్‌చంద్ర, ఇందుకూరు పేట, నెల్లూరు జిల్లా (ఆం.ప్ర)
3. కొండా వినోద్, బండారులంక - 533 221, తూ.గో. జిల్లా (ఆం.ప్ర)
4. సుర్తా లింగరాజు, మక్కువ - 535 547, విజనగరం జిల్లా (ఆం.ప్ర)
5. ఎం. ప్రత్యూష, నెల్లూరు - 524 003 (ఆం.ప్ర)

చందమామ క్విజ్-8 సమాధానాలు

1. దు స్సాహసం తెచ్చిన దు ర్మరణం. గ్రీకు పౌ ర్వగాథ. యూ క్రెయూ న; డయూ నా.
2. 160 కోట్లు.
3. కమ ల. తుమ్మలచెరువు పిశాచం.
4. ఫాహ్యాన.
5. మ ణిపు ర్.
6. మ ంత్రగాడి జీవితం.
7. రాజుగారి మ నోగతం! (సింతాలి జానపద కథ)

చందమామ క్విజ్ - 10

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్నీ సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

ఈ క్విజ్‌లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ సంచికలలోని కథలు, శీర్షికల నుంచే ఉంటాయి. చదివినవి జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమాధానాలు వెంటనే స్ఫురిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరగేస్తే ఇట్టే తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

*సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ మంది ఉన్నట్టయితే బహుమతి మొత్తం డ్రా ద్వారా తీసిన ఐదుగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

<u>మీరు చేయవలసిందేమంటే</u> : 1. సివూ ధానాల్రు రాయ్రు ండి. 2. వీూ౹ఋర్రు , వయ్రు స్రి (16 ఏళ్ళలోపుఉండాలి), పీనకోడ్‌తో సిహా ప్రి ర్తి చిర్ర నావూ రాయ్రు ండి. 3. ఒక కుటు ంబంలో ఒకర్రు వూ త్రవే పాల్గొనాలి. 4. చందాదార్రు అయ్రు తే, ఆ నంబర్ రాయ్రు ండి. 5. కవర్రు వీ ద చందమామ క్విజ్- 10 అని రాసీ, చందవూ వు ప్రి ర్తి చిర్ర నావూ రాసీ వూ కు పింపిండి. 6. నవంబర్ నెలాఖర్రు లోగా వీ ఎంట్రీ మాకు అందాలి. 7. డిసెంబర్ నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. గిన్నిస్ ప్రతినిధుల సమక్షంలో పన్ను పుల్లపై 25 వలయాల అందమైన హారాన్ని చెక్కిన నేర్పరి పేరేమిటి? ఏ రాష్ట్రానికి చెందినవాడు?
2. య్రు వరాణి స్థూలకాయం తగ్గించడానికి యువవైద్యుడు ఒకడు వైద్యంకాని వైద్యం చేశాడు. ఏమిటా వైద్యం? ఏ కథలో?
3. వు నదేశానికి 'చిట్టి' చిత్రాల కళను తీస్రు కువచ్చినవార్రు ఎవర్రు ?
4. అంతర్జాతీయ్రు వ ద్ధుల దినోత్సవం ఎప్పుడ్రు జర్రు పుకుంటార్రు ?
5. బౌద్ధ ధర్మాన్ని స్వీకరించిన మొదటి మహిళ ఎవర్రు ?
6. 'వు జోరం' అంటే అర్థం ఏవి టో తెల్రు సా?
7. కథకళి నాట్యానికి మూలమైన ప్రాచీన ప్రదర్శన కళారూ పం ఏది?
8. కేవలం బాహ్యసౌందర్యానికి ఆకర్షిత్రు ల్రు కావడం వల్లే అనర్థాల్రు జర్రు గు తాయ్రు ని గ్రహించి, వలచి వచ్చిన సౌందర్యరాశిని ఒక రాజు తిరస్కరించాడు. ఆ రాజుఎవర్రు ? ఏ కథలో వస్తాడ్రు ?

9. ఈ చిత్రం ఏ కథలో చోటు చేస్రు కున్నది?

నవకోటి నారాయుడు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించేటప్పుడు ఒక మహాధనికుడు ఉండేవాడు. ఆయన తొమ్మిదవ కోటి పూర్తిచేసి, పిడగ ఎత్తేసమయానికి ఒక కొడుకు పుట్టాడు. అందుచేత కొడుక్కు ఆప్యాయంగా, నవకోటి నారాయణుడు అని పేరు పెట్టాడు.

నారాయణుడికి తండ్రి లేదనకుండా కోరిన కోరికలన్నీ తీర్చేవాడు. అందుచేత కుర్రవాడు ఆడింది ఆట, పాడింది పాట అయింది. అతడు దుష్టులతోను, దుండగీళ్ళతోను సహవాసం చేయసాగాడు.

ఏమైతేనేం, యుక్తవయసు వచ్చేసరికి తండ్రి ఒకచక్కటిపిల్లను చూసి నారాయణుడికి అతి వైభవంగా పెళ్ళి జరిపించాడు. మరి కొద్ది కాలానికే ఆయన కాలం చేశాడు.

నారాయణుడి అజాగ్రత్త, దురలవాట్ల కారణంగా తండ్రి చేర్చిన ధనమంతా హారతి కర్పూరంలా హరించుకుపోయింది. దానికి తోడు చిన్నప్పటి నుంచీ నారాయణుడు హద్దూ పద్దూ లేకుండా చేస్తూ వచ్చిన బాకీలన్నీ తడిసి మోపెడై, తండ్రి పోయేసరికి, కాల సర్పాల లాగ వచ్చి పట్టుకున్నాయి. ఋణదాతలందరూ ఒక్కసారిగా వచ్చి చుట్టుకున్నారు. ఈ స్థితిలో నారాయణుడికి జీవితమంటే నిస్పృహ తోచింది. గత్యంతరం కానక, చివరకు చస్తే మేలనిపించింది. ఏమీ బదులు చెప్పలేక, నారాయణుడు వారితో, "అయ్యా! నేను గంగ ఒడ్డున ఫలానా మర్రిచెట్టు కింద ఉంటాను. అక్కడ మా పూర్వులు వదిలి వెళ్ళిన నిక్షేపమున్నది. మీ మీ పత్రాలన్నీ పట్టుకుని అక్కడకు రండి," అని చెప్పాడు.

అపణసు కొని అందరూ ఆ మర్రిచెట్టు వద్దకు వెళ్ళి సిద్ధంగా ఉన్నారు. నారాయుడు నిక్షేపం కోసం వెతుకులాడుతున్నట్టు నడిరాత్రి వరకు అటూ ఇటూ తచ్చాడి, వాళ్ళు అదమరపుగా ఉండటం చూసి, గభీమని గంగలోకి దూకేశాడు. 'జయ్య పరమేశ్వరా!" అని అతడు జాలిగా కేక వేసేంతలో

ప్రవాహవేగం అతణ్ణి ఎంత దూరమో లాక్కు పోయింది.

ఆ కాలంలో బోధిసత్వుడు ఒక లేడిగా జన్మించి, తక్కిన లేళ్ళ మందలకు దూరంగా, గంగా తీరాన, లతలు పొదలు అల్లుకున్న ఒక మామిడి తోటలో నివాసం ఏర్పరచుకున్నాడు. ఈ లేడి అన్ని విధాలా ప్రత్యేకత కలది - బంగారు శరీరచ్ఛాయ, లక్కవంటి కాళ్ళ డెక్కలు, వెండికొమ్ములు, రత్నపుపొడలలాగా జిగజిగ మెరిసే చక్కటి కన్నులు - ఇటువంటి అపూర్వ సౌందర్యంతో ప్రకాశిస్తున్నది లేడి.

ఈ లేడికి అర్ధరాత్రి సమయాన విపత్తులో ఉన్న ఒక మానవుడి ఆక్రందనం వినిపించింది. "ఏమిటీ దీనాలాపం!" అనుకొంటూ, బంగారు లేడి లేచి, ఎదురీదిపోయి నారాయుడి వద్దకు చేరుకొన్నది. అతన్ని ప్రవాహం నుంచి కాపాడి గట్టుకు చేర్చి, "నీకు వచ్చిన భయం లేదు, నాయనా!" అంటూ అది వాడికి ధైర్యం చెప్పి, వీపుమీద ఎక్కించుకొని బసకు తీసుకుపోయింది. అతడు తేరుకునే వరకూ ఆ లేడి అరణ్యంలో నుంచి ఫలాదులు తెచ్చి, నారాయుడికి ఆకలి దప్పులు తీర్చింది.

తరవాత ఒకరోజున, "నాయనా! నిన్ను ఈ అరణ్యం దాటించి మీ రాజ్యానికి దోవ చూపిస్తా. క్షేమంగా వెళ్ళిపో. అయితే ఒకే ఒక్క కోరిక - రాజుగానీ మరే శ్రీమంతుడు గానీ నిన్ను ఎంతగా ఆకర్షించినప్పటికీ, ఫలాని చోట బంగారు లేడి ఉన్నది అనే సంగతి మట్టుకు వెల్లడించవద్దు. ఇదే నా కోరిక," అని చెప్పింది.

సరేనన్నాడు నారాయణుడు. ఈ వాగ్దానం నమ్మి, బంగారు లేడి వాడిని తన వీపుమీద ఎక్కించుకొని కాశీరాజ్యానికి పోయే బాట మీద వదిలిపెట్టింది.

సరిగ్గా నారాయణుడు కాశీపట్టణం చేరుకున్న రోజునే ఒక చిత్రం జరిగింది. అంతకు క్రితం పట్టమహిషికి కలలో ఒక సుందరమైన బంగారు లేడి కనిపించి, ధర్మబోధ చేసిందట. రాణి తన భర్త వద్దకు వచ్చి, ''అసలు లోకంలో ఉండక పోయినట్టయితే ఇటువంటి లేడి రూపం నాకెందుకు కనబడుతుంది? దాన్ని వెంటనే నాకు పట్టి తెస్తేనే తప్ప, జీవాలు నిలవవు'' అంటూ పట్టుపట్టింది.

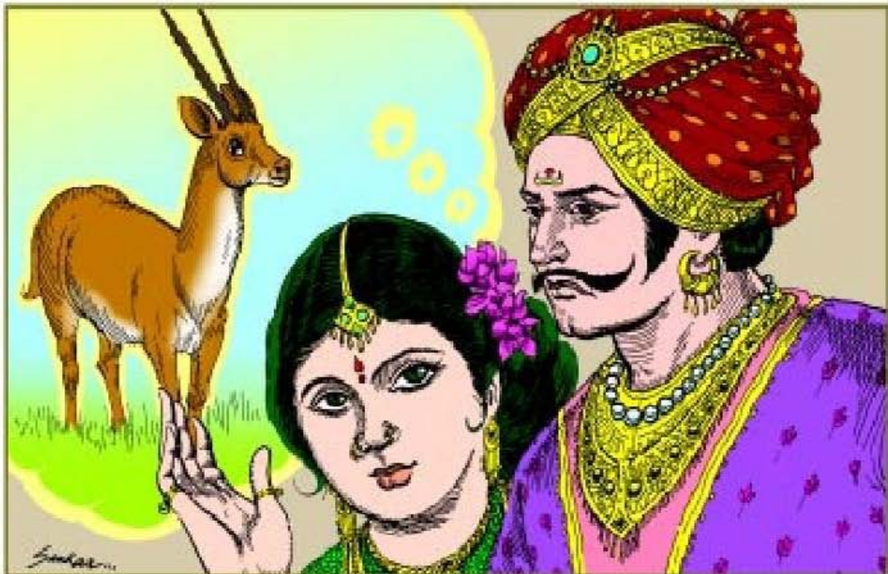
తక్షణమే రాజు చేసిన ఏర్పాటు ఏమంటే: ఒక ఏనుగు మీద అంబారీ, అంబారీలో బంగారు బరిణె, బరిణె లోపల వెయ్యి మొహిరీలు – వీటితో అది ఊరేగుతుంది. బంగారు లేడిని గురించిన భోగట్టా తెలిపిన వారికి బరిణెలోని మొహిరీలను బహుమతిగా ఇస్తారు.

ఈ విధమైన ఒక ప్రకటన స్వర్ణపత్రం మీద లిఖింపించి, సునాని ఊరూరా దండోరా వేయించాడు. సరిగా ఈ దండోరా వేసే సమయానికి నారాయణుడు కాశీనగరంలో అడుగు పెట్టాడు.

అతడు సునాని వద్దకు వచ్చి, ''అయ్యా, మీకు కావలసిన ఆ బంగారు లేడిని గురించి నాకంతా తెలుసు. నన్ను ప్రభువు దగ్గరకు తీసుకుపోండి,'' అన్నాడు.

తరవాత నారాయణుడు రాజునూ, పరివారాన్నీ వెంటబెట్టుకుపోయి, అరణ్య మధ్యంలో బంగారు లేడి నివసించే ఏకాంత స్థలం చూపించి, తను అల్లంత దూరాన నిలబడ్డాడు.

రాజుగారి పరివారం ఒక్కసారిగా గొల్లుమని కేకవేశారు. లేడి రూపంలో ఉన్న బోధి

సిత్వుడు ఆ శబ్దం విన్నాడు. "ఎవరో గొప్ప అతిథి వచ్చి ఉండాలి. స్వాగతమిద్దాం," అను కుంటూ అతడు లేచి, రాజు నిలబడ్డచోటికి పోబోయాడు.

లేడి యొక్క వేగానికి రాజు ఆశ్చర్య పోయాడు. విల్లమ్ములు తీసుకొని, లేడికి ఎక్కుపెట్టాడు. అప్పుడు లేడి మృదు మధుర మైన కంఠస్వరంతో ఇలా అన్నది: "రాజా! ఆగు, తొందరపడకు, నా ఉనికిని గురించి నీకు చెప్పినవారెవరు ?"

రాజు చెవులకు ఈ మాటలు అమృత తుల్యంగా వినబడినై. ఆయనకు తెలియ కుండానే విల్లమ్ములు కిందపడినై.

నిదానమైన మధుర స్వరంతో బోధిసత్వుడు, "రాజా! నా ఉనికిని నీకు తెలిపిన దెవరు?" అని మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు.

రాజు నారాయుడిని వేలు ఎత్తి అనవాలు చూపించాడు.

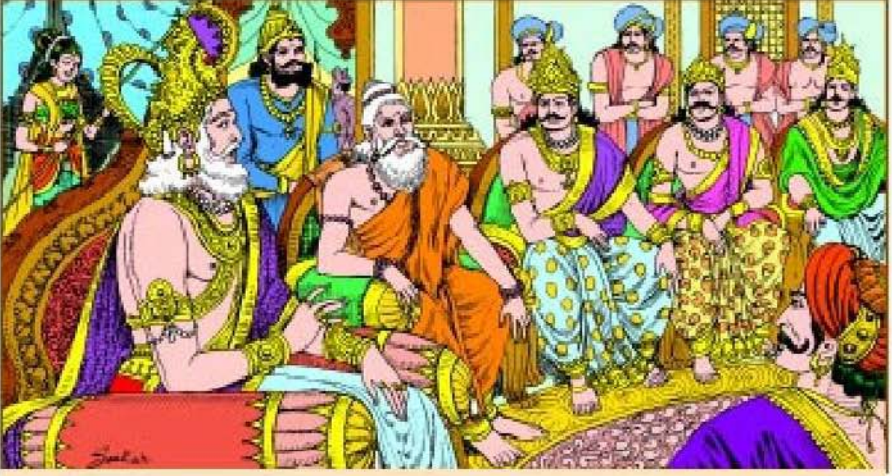
అప్పుడు బోధిసత్వుడు ఇలా ధర్మం చెప్పాడు : "లోకంలో మానవుణ్ణి మించిన కృతఘ్నుడు లేడని శాస్త్రాలు చెప్పిన మాట నిజం. జంతు భాషి తెలుసుకోవచ్చు, పక్షి భాషి తెలుసుకోవచ్చు. కాని మనిషి మాట అర్థం చేసుకోవడం బ్రహ్మతరం కాదు," అంటూ తను నారాయుడిని రక్షించి పరిచర్యలు చేసి, అతని వద్ద నుంచి వాగ్దానం తీసుకుని సాగ నంపిన వృత్తాంతమంతా రాజుకు వివరించాడు.

రాజు ఉగ్రుడై, "ఇదా సమాచారం! ఇటు వంటి కృతఘ్నుడు, మహాపాపి లోకానికి చెడ. ఒక్క బాణంతో వీణ్ణి హతమారుస్తాను," అని బాణం తీశాడు.

బోధిసత్వుడు ఆయనను వారించి, "రాజా! చంపవద్దు. ప్రాణం తీస్తే ఏముంది? బతికి ఉంటే ఏనాటికైనా వాడికి బుద్ధి వచ్చి బాగుపడ తాడు. నీ వాగ్దానం ప్రకారం వాడికీయవలసిన బహుమతులు కూడా ఇచ్చివెయ్యి. ఇదే న్యాయం," అని హితబోధ చేశాడు. రాజు అలాగే చేశాడు.

బోధిసత్వుడిలోని ఔదార్యమూ, క్షమా మొదలైన మహత్తర గుణాలన్నీ అప్పుడు బోధపడినై రాజుకు. బోధిసత్వుడు మహాను భావుడని గుర్తించి, ఆయనను తన రాజ్యం నడిపించే సారథిగా ఎంచుకొన్నాడు.

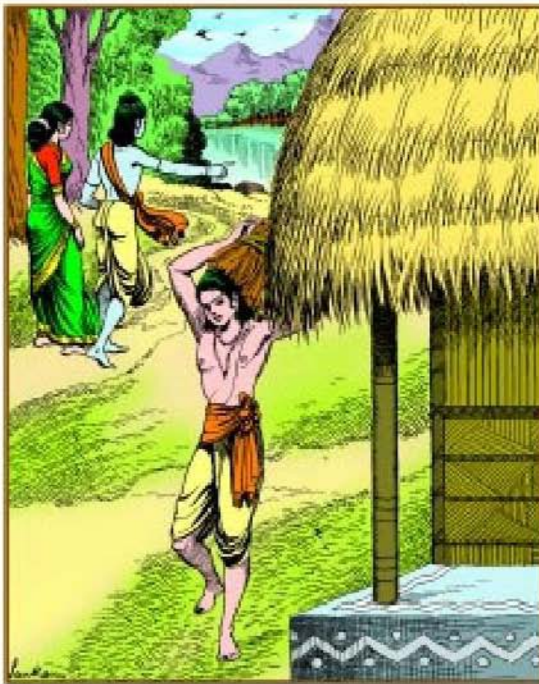
రామాయణం

ఆ రాత్రి వార్రు వు గ్శరూ భరద్వాజుధ్రు చెప్పిన కథల్రు అనేకం విని స్రి ఖంగా నిద్ర పొయ్రూ ర్ర . వు ర్నాధ్రు ఉదయ్రు ం భరద్వాజుధ్రు వారిని కొంతధ్రూ రం సాగసంపీ, చిత్రకూటా నికి తాను అనేక మార్ల్రు వెళ్ళి వచ్చిన తోవ గ్రు ర్త్రుల్రు చెప్పాడు. సీతారామ లక్ష్మణులు అయ్రు న వద్ద సేలమాటిఞ్చుకుని అయ్రు న చెప్పిన దారినే నధ్రు స్తూ య్రు వ్రు నా నదిని దాటవలసీన రేమాట్ధకు వచ్చార్రు . అక్కడ ల్క్ష్మణ్రు ధ్రు కొయ్ర్యలవీ ద ఎండిన వెధ్రు ళ్ళతో ఒక విశాలమైన తెప్ప తయారు చేశాడు. దానిపైన నేరేధ్రు కొవ్ర్మలతోన్రూ , పిబ్బలి తీగల తోన్రూ ఒకసుఖమైన ఆసనం సీత కోసం అమ ర్చాధ్రు . తెప్పి వీ ద తవ్ర వస్త్రు మాల నన్నిటినీ ఉంచి, తావ్రు కూడా ఎక్కి నదిని దాటార్రు . ప్రివాహి వ్రు ధ్యంలో సెత య్రు వ్రు నా నదికి నవ్రు స్కిరించి ఆవులూ, వెయ్యి కడువల పాలూ ఇస్తానని, గంగకు మొక్కుకున్నట్టే మొక్కు కున్నది.

వసింతకాలం కావటంచేత అడివి చెట్లు పిష్పించి మహాశోభగా ఉన్నాయి. మోదుగు చెట్లనిండా ఎర్రటిపి ల్రు న్నార్రు . సెత ఇప్పొధ్రు ఆ వసింత శోభన్రు చూ సీ ఆనందించటం ప్రారంభించింది. లక్ష్మణుడు ఆమె ముందు నధ్రు స్తూ, ఆమె కోరిన ప్రతి పువ్వూ, ప్రతి పింధ్రూ కోసి తెచ్చి ఇస్తూ, ఆవె చెట్లన్రు గ్ర రించి అడిగే ప్రిశ్నలన్నిటికీ వివరంగా సివ్రూ ధానా లిచ్చాధ్రు .

ఆ రాత్రికి వారు ఒకచదునైనచోటు చూ స్రి కుని అక్కడ నిద్రపొయ్రూ ర్ర .

తెల్లవార్రు తూ నే రావ్రు ధ్రు లేచి ల్క్ష్మణ్రు ణ్ణి లేపి చిత్రకూటానికి ప్రియూ ణం సాగించాధ్రు . చిత్రకూట ప్రాంతంలో రావ్రు ధ్రు ఒక స్థిలం చూ సీ అక్కడ పిర్ణశాల నిర్మిద్దావ్రు న్నాధ్రు .

లక్ష్మణుడు మంచి గుంజలు నరికితెచ్చి, వాటితో దృఢమైన విభాగాలూ నిర్మించాడు. ఆ పర్ణశాలలో సీతారామలక్ష్మణులు శాస్త్రోక్తంగా గృహప్రవేశం చేసి, పక్కనే ప్రవహించే మాల్యవతీ నదిలో స్నానాలు చేస్తూ, చుట్టూ ఉండే అందమైన అరణ్య ప్రాంతంలో విహరిస్తూ, పట్టణ జీవితాన్ని మరిచి సుఖంగా కాలం గడపసాగారు.

అక్కడ శృంగిబేరపురంలో గుహుడూ, సుమంత్రుడూ గంగ ఒడ్డున నిలబడి సీతా రామ లక్ష్మణులు కనుమాటు అయ్యేదాకా చూసి గుహుడి ఇంటికి వెళ్ళిపోయారు. రాముడు మనసు మార్చుకుని తిరిగి వస్తాడేమోనని మూడు రోజులు చూసి సుమంత్రుడు ఖాళీ రథంతో అయోధ్యకు బయలుదేరి, రాముడు అయోధ్య విడిచి వెళ్ళిన అయిదు రోజులకు తిరిగివచ్చాడు.

దారిలో పౌరులు ఖాళీగా రథం తిరిగి రావటం చూసి ఎవరికి తోచినట్టు వారు మాట్లాడుకున్నారు. సుమంత్రుడు తిన్నగా కౌసల్య ఇంటికి వెళ్ళి, సింహాసనంపైన కూర్చుని ఉన్న దశరథుడితో రాముడు చెప్పి పంపిన మాటలు చెప్పేశాడు. దశరథుడు అమితమైన శోకోద్రేకంతో స్పృహతప్పి కింద పడిపోయాడు.

కౌసల్య, సుమిత్ర సహాయంతో దశరథుణ్ణి లేవదీస్తూ, "మహారాజా, రాముణ్ణి అరణ్యంలో దింపి వచ్చిన సుమంత్రుడికి జవాబైనా చెప్పరేం? కైక ఏమన్నా అనుకుంటుందనా? ఆవిడ గారిక్కడ లేదుగా!" అని చెప్పింది. దశరథుడితో బాటు కౌసల్యా, ఇతర అంతఃపుర కాంతలూ రోదనాలు చేశారు.

"నా ఆజ్ఞకు ఎంత విలువ ఉన్నదో నాకు తెలియదు; నీమాత్రం వెళ్ళి రాముణ్ణి తీసుకురా! లేదా నన్ను ఆ రాముడి దగ్గిరకైనా తీసుకుపో," అన్నాడు దశరథుడు.

కౌసల్యకూడా సుమంత్రుడితో గర్భశోకంతో తనను రాముడున్న చోటికి తీసుకుపొమ్మన్నది. సుమంత్రుడు కౌసల్యను ఊరడిస్తూ, రామలక్ష్మణులు సులభంగా అరణ్య వాస వ్రతం పూర్తి చేయగలరనీ, ఆ సీతకు అది అరణ్యంలాగా ఉన్నట్టే లేదనీ, రాముడు లేని అయోధ్య ఆమెకు అరణ్యమనిపించి ఉండేదనీ అన్నాడు.

మర్నాడంతా కౌసల్య దశరథుడు చేసిన పనికి ఆయన్ను నిష్ఠూరాలు పలికింది. ఆ విధంగా తాను పడుతున్న బాధను కొంత బయటపెట్టుకున్నది. దశరథుడూ బాధ

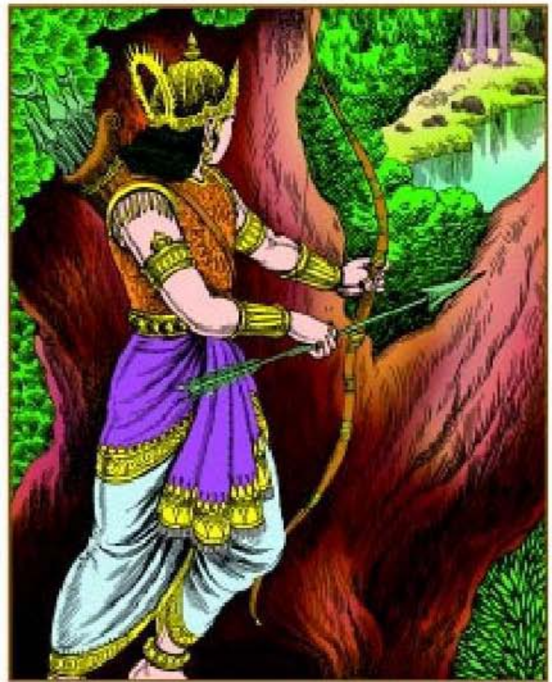
పిడ్డాఢు . కౌసిల్య పుత్రశోకానికి తోఢు పశ్చాత్తా పింతో కుమిలిపోతుంది.

రామ ుడు వెళ్ళిపోయిన ఆరో రోజు రాత్రి, తన చామకొన్ని ఘడియలలో ఉన్నదనగా దశరథుడికి తన చిన్ననాటి వృత్తాంతం జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఇంకా కౌసిల్యను పెళ్ళాడకపూర్వమే దశరథుడు పుత్రశోకంతో మరణించేటట్టు ఒక ముని వల్ల శాపం పొందాడు. ఇప్పుడాయన కౌసిల్యకు ఆ సంఘటన గురించి చెప్పాడు:

ఆ రోజులలో దశరథుడు యువ్వనంలో ఉన్నాడు. ఆయనకు చప్పుడును బట్టి బాణం గురి చేసి కొట్టటంలో చాలా నేర్పుండేది. ఈ శబ్దవేధిత్వాన్ని అందరూ మెచ్చుకునేవారు. అందుచేత యువరాజై ఉన్న దశరథుడు తరుచు రాత్రివేళ సరయూ నదీ తీరానికి వెళ్ళి, అక్కడ వన్యమృగాలు నీరు తాగటానికి వచ్చే రేమకని పేట్టి సిపీపింలో దాక్కుని, నీటి చప్పుడును బట్టి బాణం వేసి ఏనుగులనూ, సింహాలనూ, ఇతర మృగాలనూ వేటాడుతూ ఉండేవాడు.

ఇలా ఉండగా ఒకసారి, వానాకాలంలో రాత్రివేళ దశరథుడు గాఢాంధకారంలో మృగాల కోసం నదీతీరాన పొంచికూచున్నాడు. ఆ సమయంలో నది నీటిలో బుడబుడమని చప్పుడయింది. అది ఏనుగు అయి ఉంటుందనుకుని దశరథుడు చప్పుడుకు గురి చేసి తీవ్రమైన బాణం ఒకటి వదిలాడు.

మరుక్షణమే మనిషి ఆక్రోశం వినిపించింది. "అయ్యయ్యో, తపస్సు చేసుకునే మా బోటివాళ్ళ మీద ఈ బాణం పడటమేమిటి? నేను ఎవరికి అపకారం చేశాను?

నన్ను చంపిన వాడికి ఏం లాభిస్తుంది? ఎవడోగాని, ఒక్క బాణంతో మూడు ప్రాణాలు తీశాడే! నేను పోతే, ముసలివాళ్ళూ, గుడ్డివాళ్ళూ అయిన నా తల్లిదండ్రులెంతకాలం బతుకుతారు? ఎలా బతుకుతారు?" అన్న మాటలు దశరథుడి చెవులపడ్డాయి.

ఆయన దగ్గిరికి వెళ్ళి చూసేసరికి తన బాణం తగిలి ఒక ముని కుమారుడు కొలను ఒడ్డున బాధతో గిలగిలలాడిపోతున్నాడు. అతను నీటిలో ముంచిన పాత్ర పక్కనే పడి ఉంది.

మతిపోయి, చెయ్యీ కాలూ ఆడక నిలబడి ఉన్న, దశరథుడితో ఆ ముని కుమారుడు, "ఎందుకు చేశావీ పాపం? నేనిక్కడ ఉన్నట్టు నా తండ్రికి నీవే వెళ్ళి చెప్పు. లేకపోతే ఆయనకు తెలిసే మార్గం లేదు. తెలిసినా ఆయన రాలేడు. దాహం జాస్తిగా

ఉన్నదంటే నీరు తీసి కుపొదావు ని వచ్చి నీ బాణం వాత పిడ్డాను . ఈ బాధ భరించలేను . ము ందు ఈ బాణం లాగి మరీ వెళ్ళు,'' అన్నాడు .

కుర్రవాడు బాధపిడి పొతు న్నాడు , బాణం లాగేస్తే చస్తాడేమోనని దశరథుడు మొదట తటపిటాయి ంచినా, చివరకు ఆ కుర్రవాడి ప్రొద్బలం మీదనే బాణం లాగేశాడు. వెంటనే ము నికుమా రు డు ప్రాణాలు వదిలాడు .

తరవాత దశరధు డు ఆ కుర్రవాడి పాత్రలో నీరు ము ంచు కుని, అతడు చెప్పిన దారినే అతని తల్లిదండ్రు లు ండే కుటీరానికివెళ్ళాడు.

దశరథు డి అడు గు ల చప్పిుడు విని తన కొడు కే నను కుని ఆ కుటీరంలో ఉండే వ ృద్ధు , ''నాయ నా, ఎప్పుడో అనగా మ ంచి నీటి కోసిరం వెళ్ళిన వాడివి ఇంత ఆలస్యం చేశావేం? లోపిలికి రా! త్వరగా నీరు ఇయ్యి '' అన్నాడు .

''నేను మీ అబ్బాయి ని కాదు , దశరథు ణ్ణి, క్షత్రియు ణ్ణి,'' అంటూ , తడబాటు తో దశర థు డు తాను చేసీన పొ రం కాస్తా ఆ వ ృద్ధ దంపితు లకు చెప్పేశాడు. వారి దుఃఖానికి అంతు లేదు . దశరథు డి సిహాయ్యం తో వారి ద్దరూ తమ కొడుకు కళేబరం వద్దకు వెళ్ళి, దాని మీ ద పిడి పెద్ద పెట్టు న ఏడ్చారు .

ము సిలి ము ని దశరథు డితో, ''మా కున్న ఒక్క కొడు కునూ అకారణంగా చంపి మా కు తీరని పుత్రశోకం కలిగించావుగనక నీవూ కూడా పుత్రశోకంతోనే ము రణించాలని నిన్ను శపిస్తున్నాను ,'' అన్నాడు .

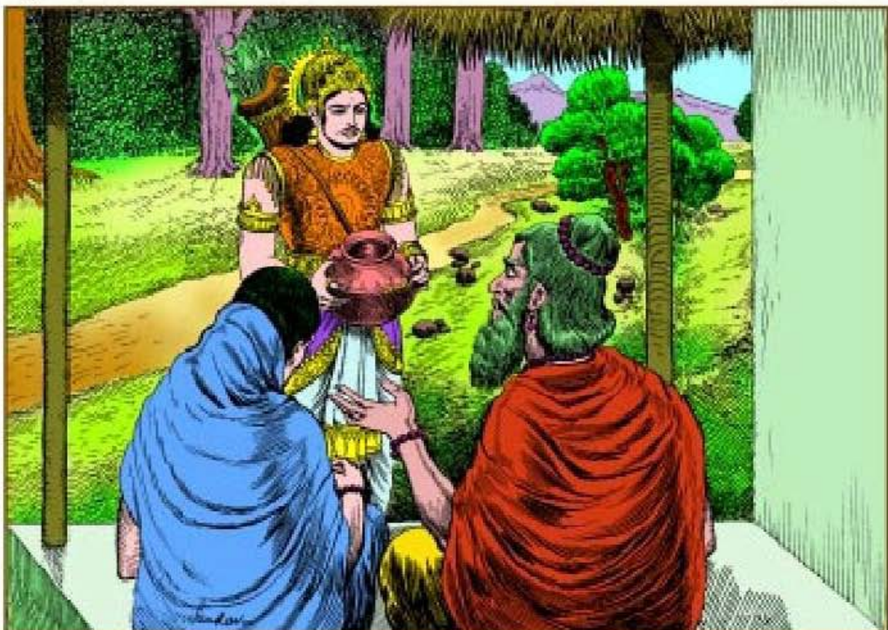
తరువాత ఆ వృద్ధదంపతులు తమ కొడుకు చితిలోనే కాలి చనిపోయారు. ఎన్నడో జరిగిన ఈ సంఘటన దశరథుడికి ఇప్పుడు, తన ఆయువు మూడిపోయే దశలో, జ్ఞాపకం వచ్చింది. దానిని ఆయన కౌసల్యకు చెప్పాడు.

కౌసల్యతో మాట్లాడుతుండగానే దశరథుడికి చూపు మందగించింది. క్రమంగా శ్రవణ శక్తికూడా పోయింది. బుద్ధివికలమై పోసాగింది. ఆయన రామా అని కేకలు పెడుతూ, కైకేయిని తిడుతూ అర్ధరాత్రివేళ ప్రాణాలు వదిలాడు. అది రాముడు బయలుదేరి వెళ్ళిన ఆరో రోజు అర్ధరాత్రి. ఆ సమయానికి అంతఃపుర స్త్రీలందరూ, కౌసల్యా సుమిత్రలు సహితం, నిద్రపోతున్నారు.

రాజు మరణించిన సంగతి మర్నాడు తెల్లవారిగాని అంతఃపుర కాంతలకు తెలియలేదు. అంతఃపురంలో శోకాలు సాగినాక పైవారికి జరిగిన సంగతి తెలిసింది.

త్వరలోనే వసిష్ఠుడు మొదలైనవారు వచ్చారు. దశరథుడి అంత్యక్రియలు జరపటానికి ఆయన కొడుకులలో ఒక్కడైనా దగ్గిర లేడు. రామలక్ష్మణులు అరణ్యానికి వెళ్ళారు. భరత శత్రుఘ్నులు భరతుడి మేనమామ అయిన కేకయ రాజు ఇంట ఉన్నారు. అందుచేత దశరథుడి శరీరాన్ని తైలంలో ఉంచారు.

సిద్ధార్థుడు, విజయుడు, జయంతుడు, అశోకుడు, నందనుడు అనే వారిని పిలిచి వసిష్ఠుడు వారితో, ''మీరు వేగంగల గుర్రాల పైన కేకయ రాజుండే రాజగృహానికి వెళ్ళండి. భరతుడితో ఇక్కడ ఒక ముఖ్య కార్యమున్నదనీ, మేము రమ్మన్నామనీ చెప్పండి. మీరు అతనితో రాముడు అడవికి వెళ్ళిన వృత్తాం

తంగాని, రాజుగారు చనిపోవడం సంగతిగాని చెప్పనే వద్దు," అని చెప్పి, భరతుడికి మేలిమి వస్త్రాలూ, ఆభరణాలూ ఇచ్చి పంపారు.

వాళ్ళు అనేక నదులూ, పర్వతాలూ దాటి, దీర్ఘ ప్రయాణం చేసి, భరతుడి మేనమామ గారి దేశం చేరి, వాటిని ఇచ్చి, అతని మేనమామకూ, తాతగారికీ కానుకలుగా తెచ్చిన వస్త్రాభరణాలు భరతుడికి అందించి, వసిష్ఠుడు చెప్పమన్న మాటలు అదే విధంగా చెప్పారు.

భరతుడు పెద్దవాళ్ళ అనుమతి తీసుకుని, అయోధ్య నుంచి తన కోసం వచ్చిన వారి వెంబడి, పెద్ద బలగంతో సహా బయలుదేరాడు. మిగిలిన పరివారాన్ని నింపాదిగా వెనక రానిచ్చి, భరత శత్రుఘ్నులు రథంలో ముందుగా అయోధ్యా నగరం చేరుకున్నారు. వారు ఏడు రోజులు ప్రయాణించారు.

దూతలు అయోధ్య నుంచి వచ్చిన రాత్రే భరతుడికి ఒక పెడ కల వచ్చింది. అది వచ్చినప్పటి నుంచీ అతని మనసులో ఏదో ఆందోళనగానే ఉన్నది. అయోధ్య ప్రవేశించగానే అతని ఆందోళన తిరిగి వచ్చింది. ఎందుకంటే నగరంలో సాధారణంగా ఉండే ఉత్సాహమూ, ఉల్లాసమూ లేమా జనం నీరసించి నట్టున్నారు, నగరం పాడు పడి నట్టున్నది.

భరతుడు ముందు తన తండ్రి నగరుకు వెళ్ళి అక్కడ ఆయన కనిపించకపోయే సరికి తన తల్లి ఇంటికి వచ్చాడు. కొడుకును చూస్తూనే కైకేయి ఆసనం మీది నుంచి లేచి, తన కాళ్ళకు నమస్కారం చేసిన భరతుణ్ణి తన చెంత కూచోబెట్టుకుని కుశల ప్రశ్నలు చేస్తూ, "నీమాటయులు దేరి ఎన్నాళ్ళయింది, నాయనా? నీ మామా, తాతా క్షేమంగా ఉన్నారా? నీకక్కడ సుఖంగా జరిగిందా?" అని ప్రశ్నించింది.

భరతుడు అన్నిటికీ సమాధానమిచ్చి, "అమ్మా, నాన్నగారెక్కడ? పెద్దమ్మ కౌసల్య ఇంట ఉన్నాడా? నేనాయన కాళ్ళకు మొక్కాలి!" అన్నాడు.

"ఆయన పెద్దల్లో కలిసిపోయారు, నాయనా," అంటూ కైకేయి చావు కబురు చెప్పింది. ఈ మాట వినగానే భరతుడు కుప్పకూలిపోయాడు. కన్నీళ్ళు అతన్ని ఊరడించ యత్నించింది.

దుష్టులకు దూరం

జనార్దనం తండ్రి వ్యాపారరీత్యా ఒక పెద్ద పట్నంలో ఉండేవాడు. ఆయన పుట్టిపెరిగిన గ్రామం వదిలి కట్టుబట్టలతో ఆ పట్నం వచ్చాడు. మొదట ఒక దుకాణంలో పనివాడుగా చేరి వ్యాపారంలోని మెళకువలను ఆకళింపు చేసుకున్నాడు. జీతం రూపంలో వచ్చిన మొత్తాన్ని కూడబెట్టి దాన్నే పెట్టుబడిగా పెట్టి సొంత వ్యాపారం ప్రారంభించాడు. రేయింబవళ్ళు కష్టపడి పనిచేశాడు. కాలం కలిసిరావడంతో కొన్నేళ్ళలోనే బాగా ధనం సంపాదించాడు.

ఆయన జనార్దనానికి బోలెడు డబ్బు కూడబెట్టి ఇవ్వడమే కాక, పోయేటప్పుడు, "నాయనా, జనార్దనం, నేను పోయాక నువ్వీ పట్నంలో ఉండవద్దు. ఏదైనా మంచి చోటు చూసుకుని స్థిరపడు. నేను సంపాదించినది, నువ్వూ, నీ పిల్లలూ పదికాలాల పాటు కష్టపడకుండా తినగలిగినంతమాది," అని చెప్పి కన్నుమూశాడు.

తండ్రి పోయాక జనార్దనానికి ఒక సమస్య పట్టుకుంది. ఎక్కడ స్థిరపడాలన్నది వాడికి తోచలేదు. స్వంత ఊరిలో వాణ్ణి ఆప్యాయంగా ఆదరించే వారు చాలామంది ఉన్నారు. అయితే, ఆ ఊరు అట్టే మంచిది కాదు. సికాలంలో వర్షాలు కురవక పోవడం వల్ల నీటి సౌకర్యం సరిగా ఉండదు. ప్రకృతి దృశ్యాలు ఉండవు. అంతా రాతి ప్రదేశం!

జనార్దనం ఆస్తి కొంత బంగారంగానూ, కొంత నగదుగానూ మార్చుకుని, మంచి చోటు వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు. పది రోజుల తరువాత వాడికి ఒక చక్కని ప్రదేశం నచ్చింది. అది సముద్రపు ఒడ్డున చిన్న పల్లెటూరు! ఎటు చూసినా సరుగుడు తోటలు. ఇసుక దిబ్బలు. ఆ చల్లని ప్రశాంత వాతావరణం జనార్దనాన్ని ఎంతగానో ఆకర్షించింది. వాడు సరుగుడు తోటలో చిన్న పాక వేసుకుని, అక్కడే స్థిరపడ్డాడు. రోజూ సాయంత్రం వాడొక చిన్న నాటు పడవలో

కొంతసుపిాహాయ్లు గా సివ్ము ద్ర విహారానికి వెళ్ళేవాడు.

ఆ పిల్లెట్వూ ళ్ళో ప్రిజలందరి వ్ము ఖ్యవ త్తి చేపిల్లు పిట్టటం. వాళ్ళకు ఏవీ కొష్టిపిడ కుండా తిని కూర్చునే, ఈ కొత్తగా వచ్చిన వు నిషీని చూస్తుఅసిూ య్వ గా ఉండేది. ఒక్కర్రా అతనితో వూ ట్లాడేవార్ర కాధు .

ఒక రోజు ఎండవేళ జనార్దనం, ఇంటి వ్ము ంధు న్న సిర్ర గ ధు చెట్ను కింద వు ంచం వేసి కుని పిధు కున్నాధు . అవతల ఎండ నిప్పిల్లు చెరుగుతున్నా, ఆ సరుగుడు తోటలో చల్లగా గాలి వీస్తోంది.

ఎవరో పిలిచినట్టుర్లు , జనార్దనానికి వ్రె ల్లు కువ వచ్చింది.

వు ంచం దగ్గిర ఒక వ్ము నిషి నిలబడి ఉన్నాధు . పోడవాటి రాగి రంగ్ర గడ్డవ్ము , వ్ర న్నని గ ంధ్రా –వాధు ఎర్ర రంగ్ర పోధు గ చేత్ర ల అంగీ, నల్లని పించే ధరించి ఉన్నాధు . వాడి మెడలో కాకిఈకల దండ ఉంది. వాడి కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి . వాధు , ''కుర్రాడా, చెంబెడు వు ంచి నీళ్ళు పిట్రా! దాహి ంగా మూది. ఎండల్లు వూ ఢ్చేస్తున్నాయి ,'' అన్నాధు జనార్దనంతో.

జనార్దనం వు ంచినీళ్ళు తేవటానికి లోపిలికి వెళ్ళబోయాడు.

''అర్ర , కుర్రాడా! చిక్కటి వు జ్జిగలో చిటికెడు ఉప్పుసీ పిట్నుకురా! నా నోర్ర పీడచగట్టుకు పొయ్లు ంది,'' అన్నాడా వు నిషీ.

జనార్దను, ''అలాగే,'' అని వెళ్ళబోయ్రూ ధు .

''దాంట్లో ఒక నివ్మకాయ్ర కూడా పిండు , ర్ర చిగా ఉంటు ంది,'' అని కేకపేట్టాడా గడ్డమీ వు నిషీ.

జనార్దనం ఆ మనిషి అడిగినట్టు గానే ఒక గిన్నెలో ఉప్పు, నిమ్మకాయ రసమూ వేసిన మజ్జిగ పట్టుకొచ్చాడు.

అప్పటికి, ఆ మనిషి, జనార్దనం వేసుకున్న మంచం మీద దర్జాగా కూర్చుని తాపీగా కూని రాగాలు తీసుకుంటున్నాడు. వాడు గటగట మజ్జిగ తాగేసి, "గిన్నె నొపెంలా ఉంది. ఎవరన్నా కాజేయగలరు, లోపల దాచిరా!" అన్నాడు.

జనార్దనం గిన్నె లోపల పెట్టి వచ్చే సరికి, ఆ మనిషి మంచం మీద అడ్డంగా పడుకుని ఉన్నాడు. "మంచి ఎండ వేళ కదూ, నిద్ర ముంచుకు వస్తోంది. ఒక కునుకు తీసి లేస్తాను," అని క్షణంలో ఆ మనిషి గుర్రు పెట్టసాగాడు.

జనార్దనం ఏమీ అనలేక పోయాడు. వాడు ఇంటి అరుగు మీద కూర్చుని, సాయంత్రం దాకా కాలక్షేపం చేశాడు. చీకటి పడ్డాక ఆ మనిషి లేచి ఆవులిస్తూ, "అప్పుడే చీకటి పడిపోయింది. ఒంటరి జీవితమై పోయింది. ఇంట్లో దీపం వెలిగించే దిక్కు కూడా లేదు," అంటూ తిన్నగా పాకలోకెళ్ళి, గూట్లో దీపం వెలిగించాడు.

వాడి అతి చనువు జనార్దనానికి చిరాకు వేసింది. "బాగా చీకటి పడిపోయింది. ఇక నువ్వు వెళ్ళవచ్చు," అని కోపాన్ని దిగమింగుతూ అన్నాడు.

ఆ మనిషి జనార్దనాన్ని ఎగాదిగా చూసి, "ఎవడివయ్యా, నువ్వు? నా ఇంటికి వచ్చి నన్నే దబాయిస్తావా? వెళ్ళు, వెళ్ళు. మర్యాద ఇచ్చి పుచ్చుకోవాలి తెల్సిందా?" అంటూ జనార్దనాన్ని అవతలకు నెట్టి, తలుపు మూసుకున్నాడు.

ఆ రాత్రంతా జనార్దనం, తలుపు బాదుతూ అవతలే ఉన్నాడు.

ఆ మనిషి, "నా ఇంటి తలుపు మీరు బద్దలైతే నువ్వే డబ్బులిచ్చుకోవాలి," అనేసి నిద్రపోయాడు.

కొంతసేపటికి తెల్లవారింది. ఊరి వాళ్ళు చేపల వేటకు బయలుదేరారు. జనార్దనం వాళ్ళందరినీ కేకవేసి పిలిచి, "ఈ అన్యాయం చూడండి," అంటూ జరిగిందంతా చెప్పాడు.

ఇంతలో ఆ మనిషి తలుపు తీసుకుని వచ్చి, "వాడెవడో పిచ్చివాడిలా ఉన్నాడు. నా ఇంటిని పట్టుకుని తన ఇల్లంటూ రాత్రంతా ఒకటే రచ్చ!" అన్నాడు.

జనార్దనానికి ఆవేశం వచ్చి, "మీరే చెప్పండి. ఈ ఇల్లు నాదా, వాడిదా? మీరంతా

రోజూ వస్తూ పోతూ నన్ను చూ డటంలేదూ ? ఈ దొంగపీనుగకి బుద్ధి చెప్పండి,'' అన్నాడు కోపింగా.

ఊరి వాళ్ళంతా జనార్దనాన్ని కింద నుంచి పైదాకా తేరిపార చూసీ, ''ఎవడవిరా నువ్వు? చూస్తె దొంగవిలా ఉన్నావూఈ ఇల్లు ఈ గడ్డ పాయి నదే! వేం రోజూ ఇతన్నే చూస్తున్నాం. వేం ఇప్పటిదాకా నిన్ను చూసిన పాపాన పోలేదు . వు ర్యాదగా నీ దారిన నువ్వుపో, లేకపోతే ఎవ్వు కలు విరిగేలా తంతాం!'' అని జనార్దనాన్ని దబాయించారు .

జనార్దనం నిర్ఘాంత పోయూ డు . ఊరి వారంతా తన వీు ద అసూ యు తో, తన ఆస్తి కాజేయూ లనే దు రు ద్దేశంతో ఈ నాటకం ఆడు తు న్నారని వాడు గ్రహించాడు . వాడు రెండు సార్లు గట్టిగా తల విదిలించి, వెర్రి చూ పుు చూ స్తూ, ''వీు రు నా కళ్ళు తెరిపిం చారు . ఇన్నాళ్ళూ ఈ ఇల్లు నాదను కున్నాను . అయితే, నేను పెట్టెలో పెట్టి దాచిన బంగారం కూడా నాదికాదా?'' అని అవూ యు కంగా వాళ్ళను అడిగాడు .

వాళ్ళు జనార్దనం వు తి కోల్పోయూ డని రూ ఢిపర్చు కుని, ''నీది కాదు . ఆ బంగారం అంతా వూ ది. అది ఎక్కడ దాచావో త్వరగా చెప్పు!'' అంటూ ఆత్రు తగా వాణ్ణి అడిగారు .

జనార్దనం దూ రంగా వున్న ఎత్తయి న ఇసు కదిబ్బను చూ పించి, ''పెట్టెడు బంగారం ఆ ఇసు కదిబ్బలోనే ఉంది,'' అన్నాడు .

అంతా ఎవరికి వారే కాలిసత్తు వ కొద్దీ ఆ వైపుకు పరిగెత్తారు. ఆ బంగారం ఎవరికి వారే తవు సొంతం చేసు కోవాలని ఆత్రం. గడ్డం వు నిషీతో సహా అందరూ ఆ వైపుకు పరిగెత్తి పోగానే, జనార్దనం తేలిగ్గా నిట్టూర్చి, సిరు గు డు చెట్టు మొదట్లో పాతిపెట్టిన బంగారం ఉన్న పెట్టెను తీసుకుని, అప్పటికప్పుడు నాటు పిడవలో బయు లు దేరి ఆ దు ష్టు లకు దూ రంగా వెళ్ళిపోయాడు.

వు ంచి చోటు అని తండ్రి అనటంలో అసిలు అర్థం వు ంచి వు ను షు లు న్న చోటని జనార్దనం తెలు సు కుని, తవు సొంత ఊరు వెళ్ళిపోయి, తనని ఆదరించే వారి వు ధ్య ఆనందప్రదం అయి న జీవితం గడిపాడు .

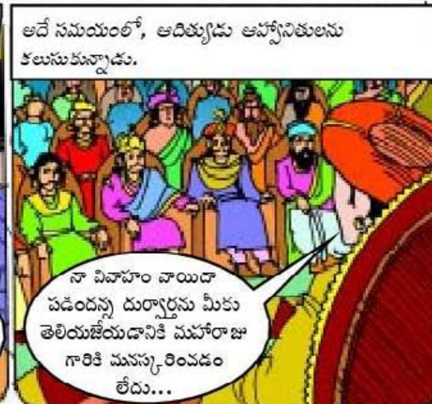

చిత్రాలు: గాంధి అయ్య **10**

అజేయుడు గరుడుడు!

వజ్రపురి ప్రధానమంత్రి పుష్పరాజు వంట, భూతవైద్యుడు పంపిన కోయయువతి చంద్రపురి రాజభవనంలో ప్రవేశించింది. అరుణ ఏదో భ్రాంతిలో ఉన్నట్లు విచిత్రంగా ప్రవర్తించడంతో ఆదిత్య అరుణల వివాహం వాయిదాపడే పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఆహ్వానితులు వెళ్ళిపోయాక......
ఈ సమావేశం గురించి తెలుసుకోవడానికి రాజు ఆతృతగా ఉండవచ్చు.
నేను వెళ్ళి ఆయన్ను కలుసుకుంటాను.

నేను ద్వారం వద్దకు వెళ్ళి రాజగురువుకూ, జ్యోతిష్కుడికీ స్వాగతం చెబుతాను.
నువ్వు వారిని తిన్నగా మహారాజు దగ్గరికి తీసుకు రావచ్చు.

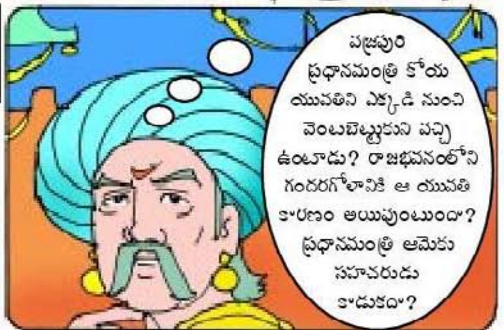

వజ్రపురి నుంచి రాజు, రాణి మాత్రమే కదా వచ్చేశారు. మరి ప్రధాన మంత్రి వారినప్పుడు కలిశాడు? ఆ సంగతి తెలుసుకోవాలి.

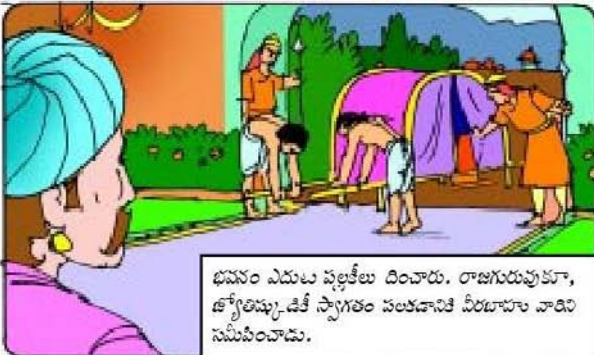

వీరబాహు భటులను ప్రశ్నించాడు.
అవును, వజ్రపురి ప్రధాన మంత్రి గుర్రం మీద వచ్చాడు.

అతనితో పాటు ఇంకెవరైనా వచ్చారా?
అవును, ప్రభూ! ఒక యువతి వచ్చింది. ఆమె కోయయువతిలా ఉంది.

ఆమె మీద నిఘా ఉంచి, ఆమె వెళ్ళిపోయేలా ఉంటే, ఆమెను ఆపి నాకు తెలియజెయ్.
చిత్తం, ప్రభూ!

వీరబాహు రాజభవనం ముందుకు వచ్చాడు. దూరంగా రెండు పల్లకీలు రావడం అతడు చూశాడు.

వజ్రపురి ప్రధానమంత్రి కోయ యువతిని ఎక్కడి నుంచి వెంటబెట్టుకుని వచ్చి ఉంటాడు? రాజభవనంలోని గందరగోళానికి ఆ యువతి కారణం అయివుంటుందా? ప్రధానమంత్రి ఆమెకు సహచరుడు కాడుకదా?

భవనం ఎదుట పల్లకీలు దించారు. రాజగురువుకూ, జ్యోతిష్కుడికీ స్వాగతం పలకడానికి వీరబాహు వారిని సమీపించాడు.

నమస్కారాలు. మహారాజు తరఫున స్వాగతం పలుకుతున్నాను. రండి, రండి.
నేను తిన్నగా మహారాజును కలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను.
వేడుకల సంరంభం కనిపించడం లేదే!

వీరబాహు వెంటవచ్చిన రాజగురువుకూ, జ్యోతిష్కుడికీ మహారాజు మహేంద్రవర్మ సాదర స్వాగతం పలికాడు.
నేను మీకో దుర్వార్త చెప్పవలసి ఉంది. ఇవాళ జరుగనున్న వివాహం, రేపు జరుగుతుందనుకున్న పట్టాభిషేకం వాయిదా పడ్డాయి.
ఏం జరిగింది?

ఎన్నో శుభముహూర్తాలు ఉన్నాయి. వాటిలో ఒకటి ఎంపిక చేసుకోవచ్చు.
మీరు వెంటనే రమ్మన్నట్లు దూత చెప్పగానే, జరగకూడనిది ఏదో జరిగిందని శంకించాను.
యువరాణి అరుణ హఠాత్తుగా అంతుబట్టని విధంగా అస్వస్థతకు లోనయింది.

ఆశ్చర్యంగా ఉందే!
నిన్న ఆమె ఆరోగ్యంతో ఎంతో ఉత్సాహంగా కనిపించింది. అయితే, ఇవాళ నిద్రలేస్తూనే ఏదో మతిభ్రమణానికి లోనైనట్టు ప్రవర్తిస్తోంది!

జ్యోతిషాచార్యా! తమరు వేరే ముహూర్తాలను నిర్ణయించగలరా?
ఆమె ఆదిత్యుణ్ణి కలుసుకుంటే త్వరలో స్వస్థత పొందగలదని భావిస్తున్నాను.
అలాగే, మహాప్రభూ!

అయినా, మీరు వాళ్ళ జాతకాలను ఇంతకు పూర్వమే పరిశీలించారు కదా?
అవును, పరిశీలించాను. అయినా ఇంకొకసారి వాటిని పరిశీలించాలనుకుంటాను.

జ్యోతిష్కుడు తాళపత్రాలను విప్పి వాటిని జాగ్రత్తగా అధ్యయనం చేయసాగాడు.
లేదు. ఈ రోజు వివాహానికి ఎలాంటి అవరోధమూ ఉండదనుకుంటాను. ఎందుకైనా మంచిది. యువరాణి స్వస్థత పొందేంతవరకు వేచిచూద్దాం.
వివాహం వాయిదా పడిందిగనక, ఆదిత్యుడు వెళ్ళి అరుణను చూడవచ్చు.

పట్టాభిషేకానికి ముందు వివాహం జరిగి తీరాలి!
అవును, త్వరగా జరగాలి!

వీరబాహు వారి సంభాషణలకు అడ్డుతగిలాడు.

మహాప్రభూ,
నాకో సమాచారం అందింది.
నిన్న సాయంకాలం ఒక కోయ
యువతి రాజభవనంలో
ప్రవేశించింది.

నీకీ సంగతి
ఎప్పుడు
తెలియవచ్చింది?

ఇప్పుడే తెలియవచ్చింది ప్రభూ!
వజ్రపురి ప్రధాని వెంట గుర్రం మీద ఆ యువతి
వచ్చిందని కాపలా భటులు చెప్పారు.

ఆ యువతి అరుణను
చూసిందా? ఆమె ఇప్పుడు
ఎక్కడ ఉన్నది?

భటులు ఇచ్చిన సమాచారం
ప్రకారం ఆమె భవనం వదిలి వెళ్ళలేదు.
కాబట్టి లోపలే ఉండాలి!

అంటే, అరుణ
గదిలో పొగవ్యాపించడానికి
కారణం ఆమె అయివుంటుందని
భావిస్తున్నాను!

వీరబాహూ!
నువ్వు వెళ్ళి ఆదిత్యుణ్ణి తీసుకురా.
వెంటనే అతడికీ విషయం చెప్పాలి.

నాకూ అదే అనుమానంగా
ఉంది ప్రభూ. నేను వెళ్ళి ఆదిత్యుణ్ణి
పిలుచుకువస్తాను.

వీరబాహు వెళ్ళాక.....

ఇవన్నీ వినడానికి చాలా
బాధాకరంగా ఉంది మహేంద్రా!
రహస్యం త్వరలో బయటపడగలదని
ఆశిస్తున్నాను.

రాజభవనంలోకి అపరిచిత
వ్యక్తి ప్రవేశమా?
దారుణం!

కోయయువతి రావడం!
అరుణ గదిలో పొగ! అరుణ, ఆదిత్యుల
ప్రాణాలకు హాని కలుగుతుందో ఏమో అని భయంగా
ఉంది. జ్యోతిషాచార్యా, తమరు వారి జాతకాలను మరింత
వివరంగా పరిశీలించాలి. మీరిక్కడే ఉండాలి. మళ్ళీ కలుద్దాం.

-(ఇంకావుంది)

ఖాసీ నాంగ్‌క్రేమ్ ఉత్సవం

మేఘా లయ లోని గిరిజన ులలో ఖాసి తెగ ప్రజలు చాలా ముఖ్యమైన స్థానాన్ని పొందుతున్నారు. పంటలు బాగా పండాక, కృతజ్ఞతలు తెలియ జేసే విధంగా ఐదు రోజులపాటు జరుపుకునే షాద్ నాంగ్‌క్రేమ్ చాలా ముఖ్యమైనది. యేటా నవంబర్ నెలలో షిల్లాంగ్ సమీపంలోని స్మిత‌లో దీనిని జరుపుకుం టారు. సర్వ శక్తి సమన్వితు రాలైన కాబ్లే షానోంవార్ దేవతకు పూజలు జరుపుతారు. ఒకప్పుడు దేవతకు మేకలను బలి ఇచ్చేవారు. 'ప్రజలు'గాని, తెగ నాయకుడు గాని మేకలను తీసుకు వచ్చేవారు. ఇప్పుడు ఆ ఆచారాన్ని మానేశారు.

ఈ పూజా కార్యక్రమాలకు 'రాజు'గారి అక్కగారు కాస్సం సిద్ ప్రధాన పూజారిణిగా బాధ్యత వహించి నిర్వహిస్తుంది. వాయిద్యాలన్నిటిలోకీ చాలా గొప్పవిగా భావించబడే పొడవాటి టంగ్మూరీ బూరల పవిత్రీకరణతో ఈ ఉత్సవాలు ఆరంభమవుతాయి. మత సంబంధమైన తతంగాల తరవాత ఐదు రోజులూ నాంగ్‌క్రేమ్ నృత్యాలు జరుగుతాయి. ఖాసి స్త్రీపురుషులు సంప్రదాయ బద్ధమైన దుస్తులు ధరించి వస్తారు. పురుషులు రంగు రంగుల పట్టు ధోవతులు, కోటు, పెద్ద తలపాగాతో మెరిసే ఆభరణాలు ధరిస్తారు. ఒక చేతిలో కత్తి, బల్లెం; రెండవ చేతిలో జడల బర్రె రోమాలతో తయారుచేసిన కుంచెను పట్టుకుంటారు. స్త్రీలు ఆకర్షణీయమైన పట్టు బట్టలు, సునిశితమైన పనితనంగల బంగారు, వెండి నగలు, ధరించి వెండి కిరీటం పెట్టుకుని నాట్యం చేస్తారు.

గొడుగు కింద వచ్చే ఆమె సిద్ నృత్యాలను ప్రారంభిస్తుంది. దీనిని 'రాజ నృత్యం' అంటారు. ఆమె చుట్టూ పెళ్ళికాని యువతులు ఇద్దరిద్దరూ, లేదా ముగ్గురూ కలిసి చిన్న చిన్న అడుగులు వేస్తూ వృత్తాకారంలో నృత్యం చేస్తారు. వెలుపలి వృత్తంలో యువకులు కత్తులు తిప్పుతూ బలంగా పెద్దపెద్ద అంగలు వేస్తూ నృత్యం చేస్తారు. యువతీ యువకులందరూ మద్దెల, టంగ్మూరీ వాయిద్యాల సంగీతానికి అనుకూలంగా లయ బద్ధంగా నృత్యం చేస్తారు.

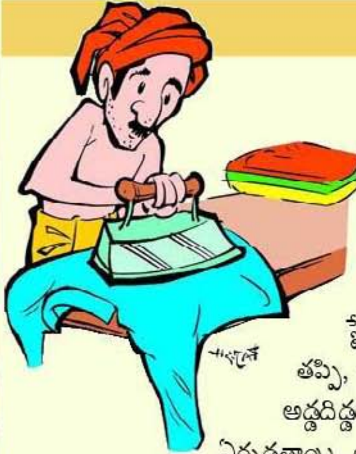
ఐదవ రోజు ఆమె నిర్వర్తించే సంతుష్టికర ప్రార్థనతో ఉత్సవం సమాప్తమవుతుంది.

న్యూట్రిన్ క్విజ్ - 2 సమాధానాలు:

1. బి. మోస్ స్కేల్
2. బి. 205

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

ఇస్త్రీ ఎందుకు?

ముడతలు పడిన దుస్తులు ధరించినవారి కన్నా, ముడతలు లేకుండా ఇస్త్రీ చేసిన యూనిఫారం వేసుకున్నవారు, అందంగా చురుగ్గా కనిపిస్తారు. అందుకే, మరీ సామాన్యులుగా ఉన్నవారు కూడా ఇస్త్రీ దుస్తులు వేసుకోవడానికే ఇష్టపడతారు. క్రీస్-రెసిస్టెంట కోసం ప్రత్యేకమైన ట్రీట్‌మెంట్‌తో తయారు చేసే బట్టలు తప్పి, తక్కిన బట్టలన్నీ ఉతికేప్పుడు ముడతలు పడతాయి.

అడ్డదిడ్డంగా ఉన్న ముడతల మీద వేడి, ఒత్తిడి తగలడం వల్ల ముడతలు ఏర్పడతాయి. బట్టలు వదులుగా ఉన్నప్పుడు, వాటి మీద కూర్చోవడం, తొక్కడం వల్ల కూడా ముడతలు ఏర్పడతాయి. నేతలోని దారాలు సాగడం వల్ల ఈ ముడతలు పడతాయి. ఇలా సాగడం వల్ల దారాలు ఒకదాని మీద ఒకటి చుట్టుకుంటాయి.

ఇలా చుట్టుకున్న దారాలకు ఇస్త్రీ చేయడం ద్వారా మళ్ళీ వేడీ, ఒత్తిడీ కలుగుతాయి. వేడి-దారాలను, నేతను వదులు చేస్తాయి. ఇస్త్రీ పెట్టె, మన చేతి ఒత్తిడి అవి మునుపటి అసలు స్థితికి వచ్చేలా చేస్తాయి.

మన పరిసరాలు

సెల్ ఫోన్ 'మర్యాదలు'

మనిషికి సౌకర్యం కలిగిస్తున్న వస్తువులలో అత్యాధునికమైనది సెల్‌ఫోన. ఇది మన దేశానికి కొత్తే అయినప్పటికీ, దాని ప్రాచుర్యం రోజురోజుకూ విపరీతంగా పెరిగిపోతున్నది. ఈ సెల్‌ఫోన లేని రోజుల్లో పనులు ఎలా చేసుకోగలిగాము అని ఆశ్చర్యపోయే వారూ లేకపోలేదు.

అది సరే. సెల్‌ఫోన మర్యాదలు పాటించడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తున్నారా? అయితే ఈ విషయాలు గుర్తుంచుకోండి చాలు : 'రింగర్'ను వీలైనంత తక్కువ స్థాయిలో పెట్టండి. మీరు ఏదైనా మీటింగులో ఉన్నప్పుడు సెల్‌ఫోనలో మాట్లాడవలసి ఉన్నట్లయితే ముందుగానే ఫోన కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్లు ఎదుటివారికి చెప్పి వారి అనుమతి పొందడం సభ్యత.

సంభాషణలు వీలైనంత క్లుప్తంగా ఉండేలా చూసుకోండి. ఫోనలో ఆగ్రహావేశాలకు పోకండి. వినయంగా మాట్లాడండి.

వాహనాలు నడుపుతూ న్నప్పుడు సెల్‌ఫోన ఉపయోగించకండి. అది చాలా ప్రమాదకరం. విద్యార్థులకు: సెల్‌ఫోన్‌ను పాఠశాలకు తీసుకువెళ్ళకండి.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

మొసలి

మొబైలుఫోను బీప్ శబ్దం వినిపించినప్పుడల్లా, ఏదో సమాచారం వస్తోందని మనకు తెలుసు. అయితే, మీరు చాలా పెద్ద మొసలి నుంచి సమాచారం ఎదురు చూడగలరా? తప్పకుండా ఎదురు చూడరు. అయితే, మీరు గనక డా. బ్రూస్ బోధాలాంటి శాస్త్రవేత్త అయి ఉన్నట్టయితే, అలాంటి సందేశం కోసం ఎదురు చూడవచ్చు.

ఈ ప్రాణుల గురించి అధ్యయనం చేస్తున్న డా. బోధా, నిర్ణీత విరామం తరవాత, ఒక పెద్ద మొసలి నుంచి సందేశాలు అందుకుంటున్నారు. మొసలి ఎక్కడ ఎలాంటి పరిసరాలలో ఉంటున్నదీ, తేదీ, సమయాలతో సహా సమాచారం అందుతూ ఉంటుంది.

మొసలి తల వెనుక భాగంలో ఉన్న ఎముకల పొలుసుల మధ్య 12 సెం. మీ. పొడవైన సిలిండర్‌లో అమర్చిన సెల్‌ఫోన్, గ్లోబల్ పొజిషనింగ్ ఫోన్ల నుంచి ఈ సందేశాలు వస్తుంటాయి.

మన దేశం క్విజ్

గణితశాస్త్రంలోనూ, విజ్ఞానశాస్త్రంలోనూ ప్రసిద్ధిగాంచిన కొందరు భారతీయ మేధావుల గురించి ఈ క్విజ్‌లో తెలుసుకుందాం.

1. ఆర్యభట్ట ఏ కారణంగా ప్రసిద్ధుడయ్యాడు?
2. రాజస్థాన్ జయపూర్‌లో ప్రసిద్ధ వేధశాల నిర్మించిన రాజు ఎవరు? దాని పేరేమిటి?
3. యుక్త వయసులోనే మరణించిన అత్యద్భుతమైన గణిత మేధావి ఎవరు?
4. నోబెల్ బహుమతిని అందుకున్న మొదటి భారతీయ విజ్ఞానవేత్త ఎవరు?
5. డా. మేఘనాధ్ సాహ విజ్ఞాన శాస్త్రానికి అందించిన ప్రసిద్ధ 'కాంట్రిబ్యూషన్' ఏమిటి?

(సమాధానాలు 66 పేజీలో)

న్యూట్రిన్ కంటెస్ట్ - 2

అట్ట చివర ఉన్న న్యూట్రిన్ ప్రకటనను జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూడండి. ఆ చిత్రంలో ఎంత మంది అమ్మాయిలు, అబ్బాయిలు ఉన్నారో గమనించండి. పేర్లకు మొదట 'మహా' అని వచ్చేలా వారికి సరైన పేర్లు ఆలోచించండి.

ఒక కాగితం మీద ఆ పేర్లు రాసి, మీ పేరు, పుట్టిన తేది, తరగతి, పాఠశాల పేరు, పిన్‌కోడ్‌తో సహా ఇంటి పూర్తి చిరునామా రాసి, చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈక్కాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097 చిరునామాకు నవంబర్ 30వ తేదీలోగా పంపండి.

మీకోసం ఒక ఆకర్షణీయమైన బహుమతి★ కాచుకుని ఉంది.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫొటోలకు ఒక్క వూ టలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని
వ్యాఖ్యలు రాయు గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సింబంధం ఉండాలి.

KALANIKETAN BALU

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన పోస్టుకార్డ్ పైన రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా
వూ కు అందేలా పింపాలి. పొటీ ఫిలితాలు జనవరి 2007 సించికలో ప్రచు రిస్తాం.
ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ . 100 బహు వూ నం.
ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందవూ వు , 82, డిఫెన్స ఆఫెసిర్స్ కాలనీ,
రుకాట్టు తాంగల, చెన్నయ్ 600 097.

అభినందనలు

సెప్టెంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

బొడ్డపాటి రాజేశ్వరవుూ ర్తి
శ్రీక ష్ణ నగర్,
చిలకలపూ డి – 521 002
క ష్ణా జిల్లా (ఆం.ప్ర)

ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫొటో : నువ్వంటే నాకెంతో ఇష్టం!
రెండవ ఫొటో : వింత ప్రాణిని వు లిచిందో హస్తం!!

సమాధానాలు :

1. బీజగణితానికి పునాదు లు వేశాడు . 'సు న్న' ప్రాము ఖ్యతను సూ చించాడు .
2. రెండవ వు హారాజా జైసింగ్; రషీవాలయా వేధశాల.
3. శ్రీనివాస రావూ ను జన.
4. డా. సీ.వి. రావు న. భౌతిక శాస్త్రం విభాగంలో 1930వసం.లో.
5. శరీరాల ద్వారా రేడియే షన అంటే కిరణవ్యాప్తి పిర్యవసానాన్ని కను గొన్నాడు .

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

కారులో కలుపుకుని వెళితే....

తరచూ పేట్రోలు ధర పేరగడం వల్ల, రోజురోజుకూ పేట్రోలు ఖర్చు ఎక్కువవడం శేఖర్‌కు విచారం కలిగించింది. ఒకనాటి సాయంకాలం శేఖర్ పిదేళ్ళ కొడుకు అనిరుధ్, ''నాన్నా, కొన్ని లెక్కలు ఇస్తావా వేస్తాను,'' అంటూ తండ్రి వద్దకు వచ్చాడు.

''నాన్నను ఇబ్బంది పెట్టకు, నేను చెబుతాను ఇలా, రా,'' అన్నది వాడి తల్లి విద్య. ''రావు, రాజు, రఘు వుగ్గరూ స్నేహితులు. వాళ్ళు రోజూ తావు ఉంటూన్న వికాస్ నగర్ నుంచి ఎం.జి. రోడ్డులోని తవు ఆఫెసులకు కార్లలో వెళ్ళి వస్తూంటారు. పోను రాను దూరం 30 కి.మీ. కార్లు లీటర్‌కు 15 కి.మీ. దూరం నడుస్తాయి. లీటర్ పెట్రోలు ధర 50 రూ.లు. వారానికి పెట్రోలు ఖర్చు ఎంతవుతుందో చెప్పగలవా?''

''వారానికి 1,800 రూపాయలు,'' అన్నాడు అనిరుధ్. ''అయితే, వాళ్ళందరూ ఒకే చోటికి వెళ్ళాలనుకున్నప్పుడు ఎందుకు ఒకే కారులో కలిసివెళ్ళరు?'' అని అడిగాడు అనిరుధ్ ఆలోచిస్తూ.

''బావుంది! వురి, ఒకరు ఎం.జి. రోడ్డుకూ, వురొకరు జె.ఎన. రోడ్డుకూ, ఇంకొకరు శాస్త్రి రోడ్డుకూ వెళ్ళవలసివస్తే?'' అని అనువూనం వ్యక్తం చేశాడు శేఖర్.

''అయినా ఫిరవాలేదు. అక్కడి నుంచి అత్యధిక దూరం శాస్త్రి రోడ్. అప్పుడు కూడా ఒకటిగా కలిసి ప్రయాణం చేయుడంవల్ల బోలెడంత డబ్బు ఆదా చేయువచ్చు,'' అన్నాడు అనిరుధ్.

''అవును, మీరెందుకు కలిసి వెళ్ళకూడదు శేఖర్? మీ ఆఫీసులు ఒకే చోట లేకపోయినప్పటికీ మోహనవూ, రవినీ, మీరు పిక్ అప్ చేసుకుని వెళ్ళి, వాళ్ళను దారిలో దిగబెట్టవచ్చుకదా?'' అన్నది విద్య.

వురుసటి రోజు నుంచే శేఖర్ అలా చేయుడం ప్రారంభించాడు. అలా చేయుడంవల్ల బోలెడు డబ్బు ఆదా చేయుగలిగాడు. ఇలాంటి 'కార్‌పూల్' ఏర్పాట్ల వల్ల, డబ్బు ఆదా చేయుడంలో పాటు, ట్రాఫిక్ రద్దీని, వాతావరణ కాలుష్యాన్ని ఎంతగానో తగ్గించవచ్చు. పేట్రోలు వాడకం తగ్గడం వల్ల, పరోక్షంగా దేశానికి కూడా ఎంతో వేలు సివు కూరుతుంది.

CHANDAMAMA (Telugu) Nov. 2006 RNI No. 1114/57. Regd No. TN/CC(S)Dn/159/06-08
Licensed to post WPP - Inland No.TN/CC(S)Dn/84/06-08, Foreign No. 85/06-08